

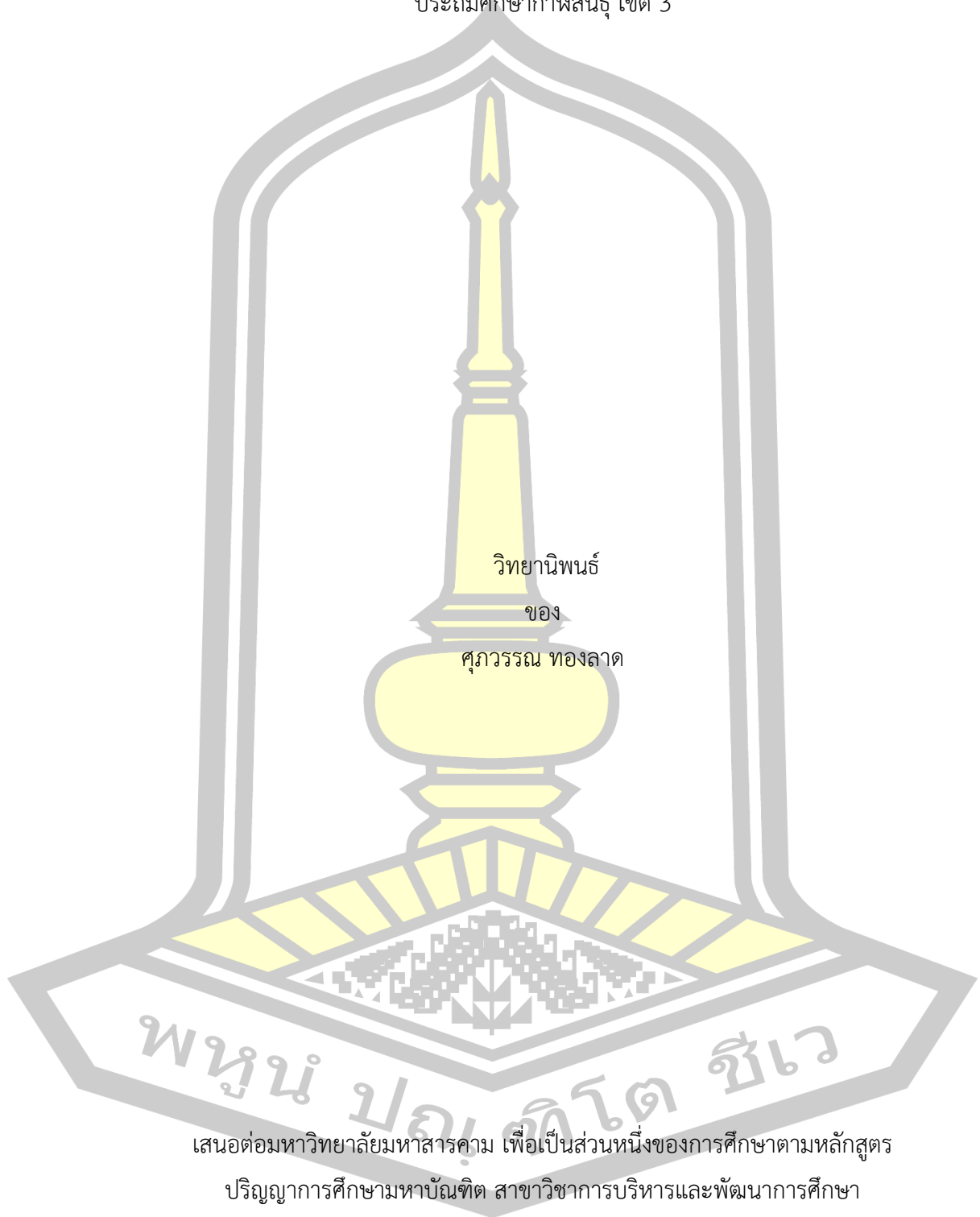
การพัฒนาแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประจักษ์ศึกษาภพสินธุ์ เขต 3

วิทยานิพนธ์
ของ
ศุภวรรณ ทองลาด

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา
กุมภาพันธ์ 2564

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

การพัฒนาแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3

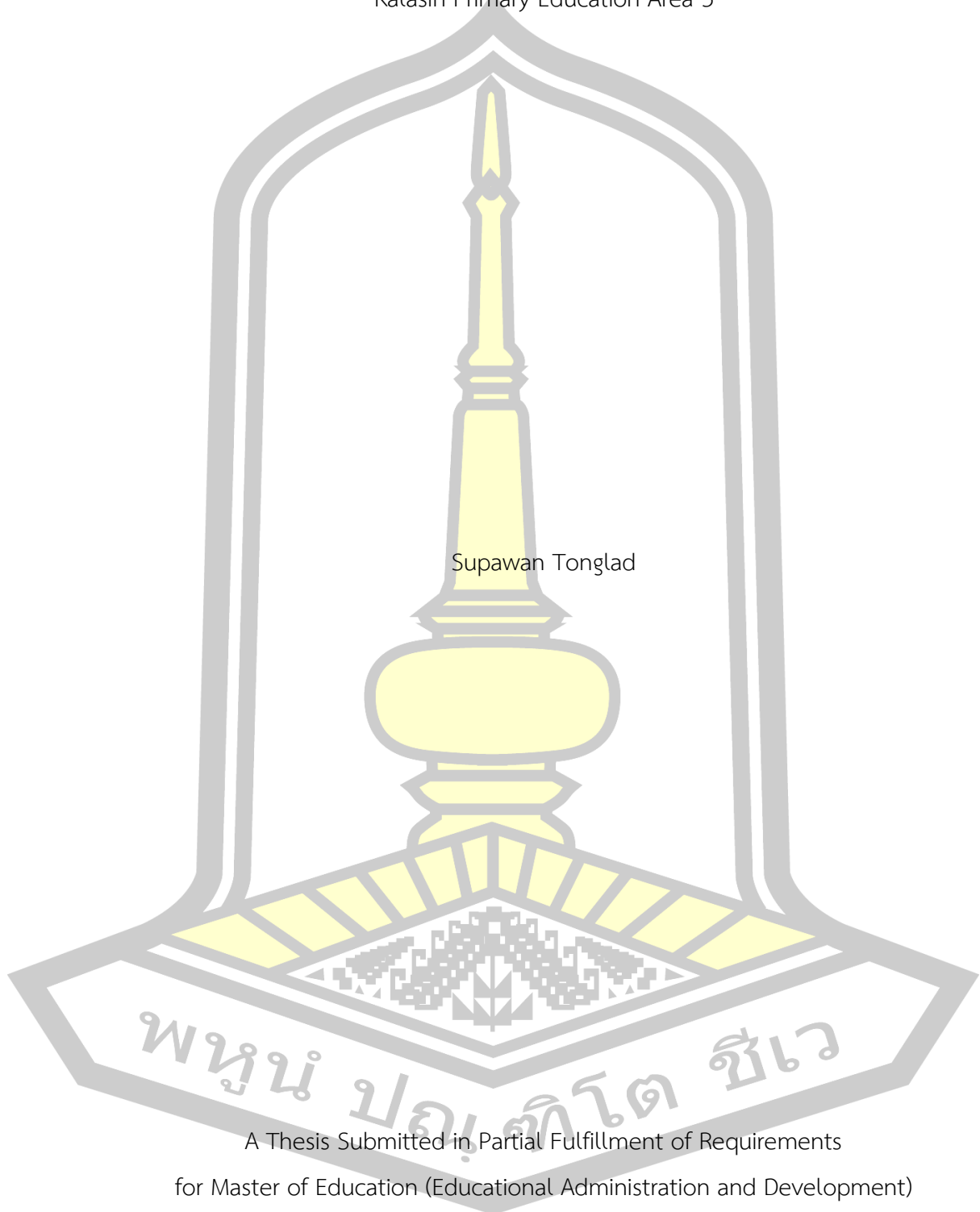

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา

กุมภาพันธ์ 2564

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

Developing Guidelines for Strengthening Students' Self-Discipline Under the Office of
Kalasin Primary Education Area 3

Supawan Tonglad

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements
for Master of Education (Educational Administration and Development)

February 2021

Copyright of Mahasarakham University

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของนางสาวศุภวรรณ ทองลาด
แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา
การบริหารและพัฒนการศึกษา ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(รศ. ดร. ธรินธร นามวรรณ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(รศ. ดร. พชรวิทย์ จันทร์ศิริสิริ)

..... กรรมการ

(รศ. ดร. บุญชม ศรีสะอาด)

..... กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(ผศ. ดร. อำนาจ ชนวงค์)

มหาวิทยาลัยขอนแก่นให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา ของมหาวิทยาลัย
มหาสารคาม

.....
(รศ. ดร. พชรวิทย์ จันทร์ศิริสิริ)

.....
(รศ. ดร. กริสน์ ชัยมูล)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3		
ผู้วิจัย	ศุภวรรณ ทองลาด		
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร. พชรวิทย์ จันทร์ศิริสิริ		
ปริญญา	การศึกษามหาบัณฑิต	สาขาวิชา	การบริหารและพัฒนการศึกษา
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	ปีที่พิมพ์	2564

บทคัดย่อ

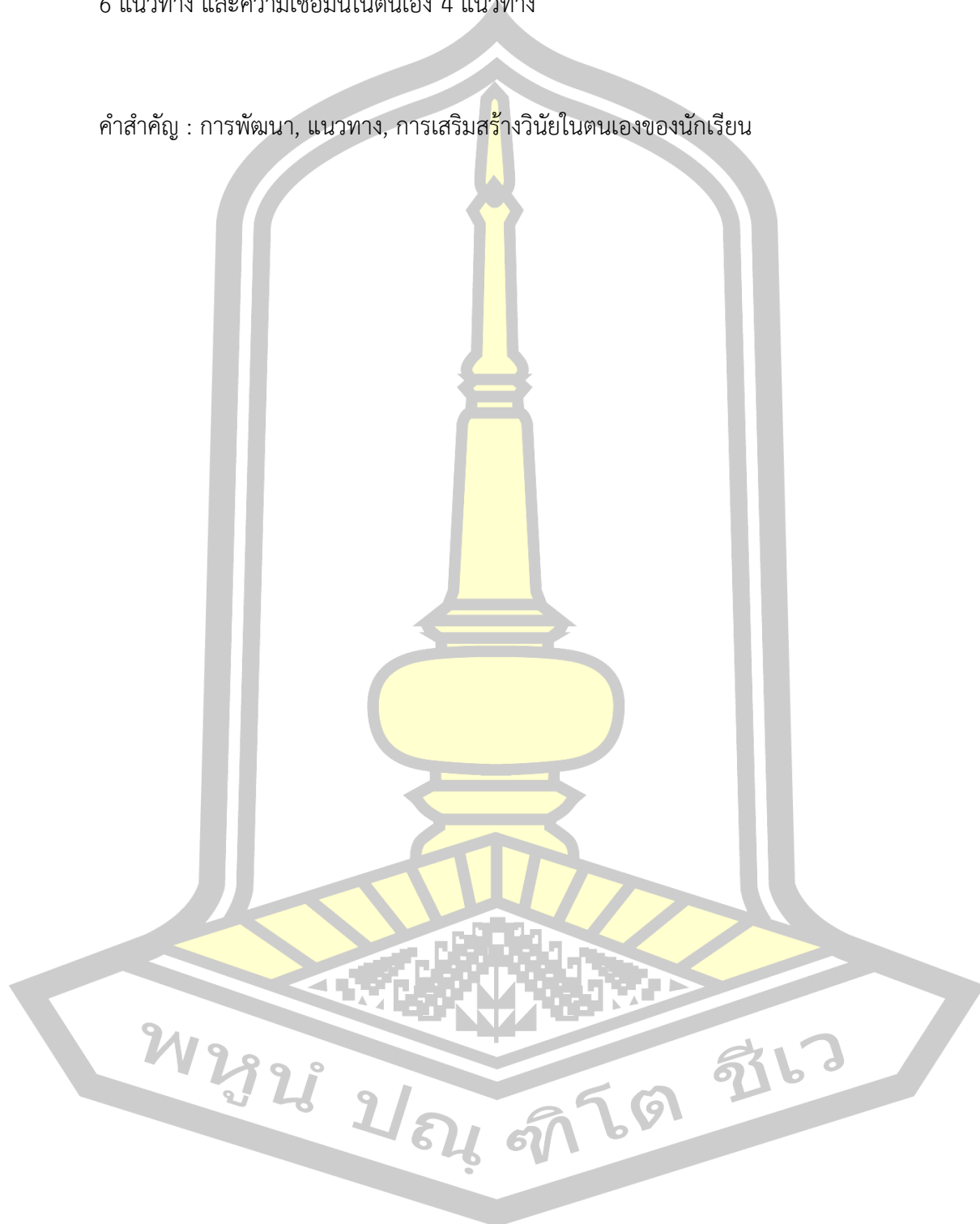
การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 2) พัฒนาแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 การวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ การเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้รับผิดชอบงานวินัยของนักเรียน จำนวน 132 โรงเรียน จำนวน 264 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระยะที่ 2 พัฒนาแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 จากการศึกษาสถานศึกษาที่มีการปฏิบัติที่ดีเยี่ยม Best Practice จำนวน 3 โรงเรียน โรงเรียน ละ 2 คน รวมทั้งสิ้น 6 คน ประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 3 คน และหัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป หรือครูผู้รับผิดชอบงานวินัยของนักเรียน จำนวน 3 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้าง การประเมินแนวทางโดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 7 คน สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพปัจจุบันโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง สภาพที่พึงประสงค์ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด
2. การพัฒนาแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 มีผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีแนวทางการพัฒนาตามองค์ประกอบวินัยในตนเองของนักเรียน 4

องค์ประกอบ ดังรายละเอียด ดังนี้ ความมุ่งมั่น 4 แนวทาง ความอดทน 4 แนวทาง ความรับผิดชอบ 6 แนวทาง และความเชื่อมั่นในตนเอง 4 แนวทาง

คำสำคัญ : การพัฒนา, แนวทาง, การเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน

TITLE	Developing Guidelines for Strengthening Students' Self-Discipline Under the Office of Kalasin Primary Education Area 3		
AUTHOR	Supawan Tonglad		
ADVISORS	Associate Professor Pacharawit Chansirisira , Ed.D		
DEGREE	Master of Education	MAJOR	Educational Administration and Development
UNIVERSITY	Maharakham University	YEAR	2021

ABSTRACT

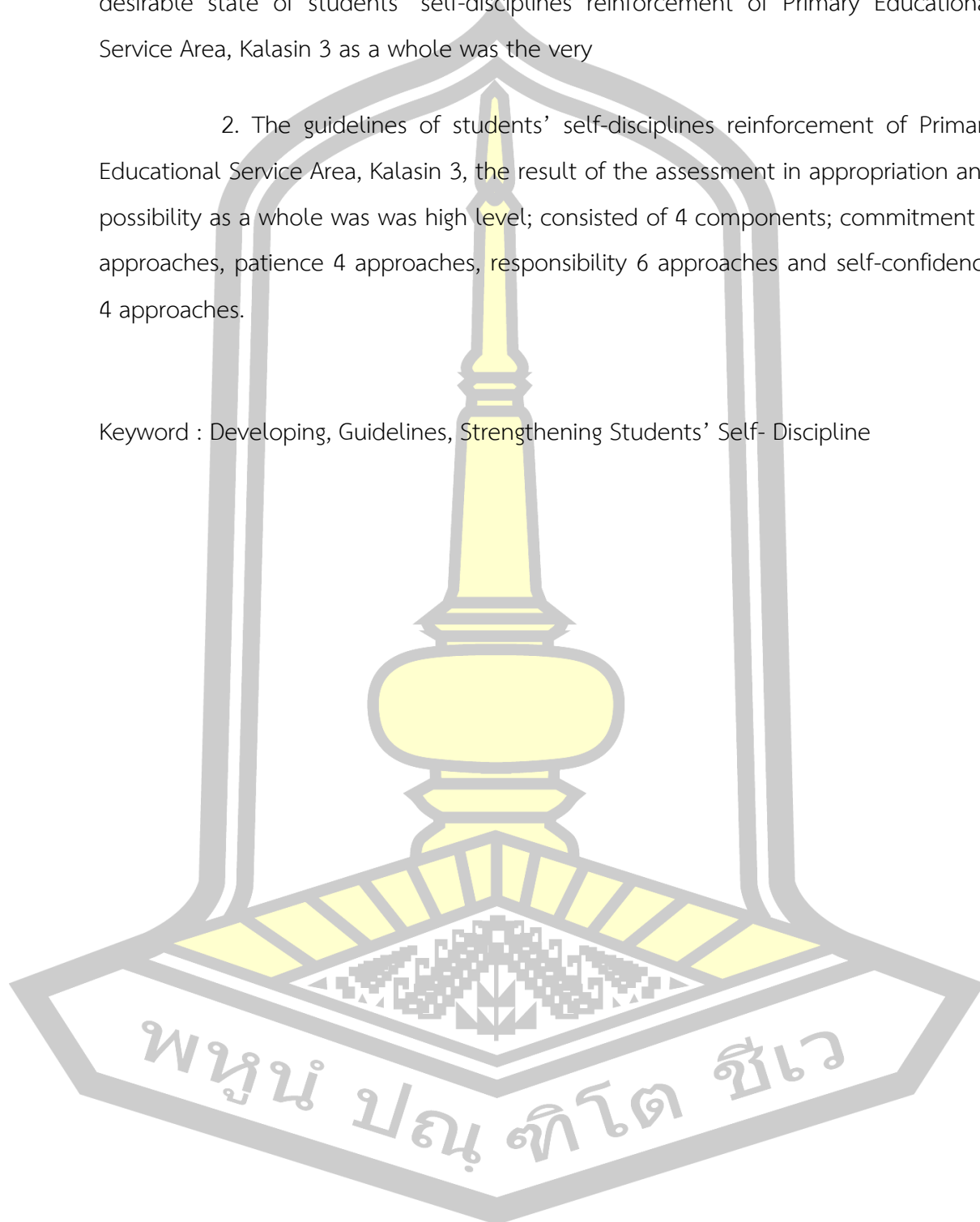
The research objectives were 1) to study the current and desirable states and the priority need index of students' self-disciplines reinforcement of Primary Educational Service Area, Kalasin 3 2) to study the guidelines of students' self-disciplines reinforcement of Primary Educational Service Area, Kalasin 3. The research was divided into 2 stages. The first stage was to study the current and desirable states of students' self-disciplines reinforcement of Primary Educational Service Area, Kalasin 3 and the samples were directors and teachers who are responsible for the students' self-disciplines from 132 schools with 264 key informants by stratified random sampling technique. The research instrument was questionnaire. The statistics used in data analysis were arithmetic mean, standard deviation. and 2) to develop the guidelines of students' self-disciplines reinforcement of Primary Educational Service Area, Kalasin 3. The interview from best practice obtained 3 directors and 3 teachers by purposive sampling. The research instruments were semi-structure interview form and the assessment form in appropriation and possibility of guidelines by purposive sampling. The statistics used in data analysis were arithmetic mean, standard deviation.

The results as follow;

1. The current states as a whole was at the medium level while the desirable state of students' self-disciplines reinforcement of Primary Educational Service Area, Kalasin 3 as a whole was the very

2. The guidelines of students' self-disciplines reinforcement of Primary Educational Service Area, Kalasin 3, the result of the assessment in appropriation and possibility as a whole was was high level; consisted of 4 components; commitment 4 approaches, patience 4 approaches, responsibility 6 approaches and self-confidence 4 approaches.

Keyword : Developing, Guidelines, Strengthening Students' Self- Discipline

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความรู้และความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจากรองศาสตราจารย์ ดร.พชรวิทย์ จันทร์ศิริสิริ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก รองศาสตราจารย์ ดร.ธรินธร นามวรรณ ประธานกรรมการ รองศาสตราจารย์ ดร.บุญชม ศรีสะอาด กรรมการ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อำนาจ ชนะวงศ์ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก สอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำและตรวจแก้ไขข้อบกพร่องทุกขั้นตอนของการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่กรุณาตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและได้กรุณาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องและให้คำแนะนำในการสร้างเครื่องมือให้ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น รวมทั้งบุคคลที่ผู้วิจัยได้อ้างอิงทางวิชาการตามที่ปรากฏในบรรณานุกรม

ขอขอบพระคุณผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้รับผิดชอบงานวินัยของนักเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ที่ให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามเก็บข้อมูลและให้สัมภาษณ์ตามความเป็นจริงทุกท่าน

ขอขอบพระคุณครอบครัว พี่ๆ น้อง ๆ เพื่อน ๆ ทุกคนที่ได้ให้ความช่วยเหลือ ห่วงใย และเป็นกำลังใจที่ดีมาโดยตลอด ทำให้ผู้วิจัยมีความพยายามจนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์จากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบบูชา พระคุณบิดา มารดา บุรพจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ให้การอบรมสั่งสอน ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ส่งผลให้ผู้วิจัยเป็นคนดีและประสบผลสำเร็จ และขอมอบเป็นกำลังใจสำหรับผู้บริหารและครูที่มีความตั้งใจในการทำงานในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

ศุภวารณ ทองลาด

พนุน ปณ ทิโต ชีเว

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ฌ
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพประกอบ.....	ณ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
คำถามการวิจัย.....	4
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
วินัยในตนเอง.....	9
แนวทางและการพัฒนาแนวทาง.....	43
บริบทสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3.....	44
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	46
งานวิจัยในประเทศ.....	46
งานวิจัยต่างประเทศ.....	50
กรอบแนวคิดและทฤษฎีในการวิจัย.....	52

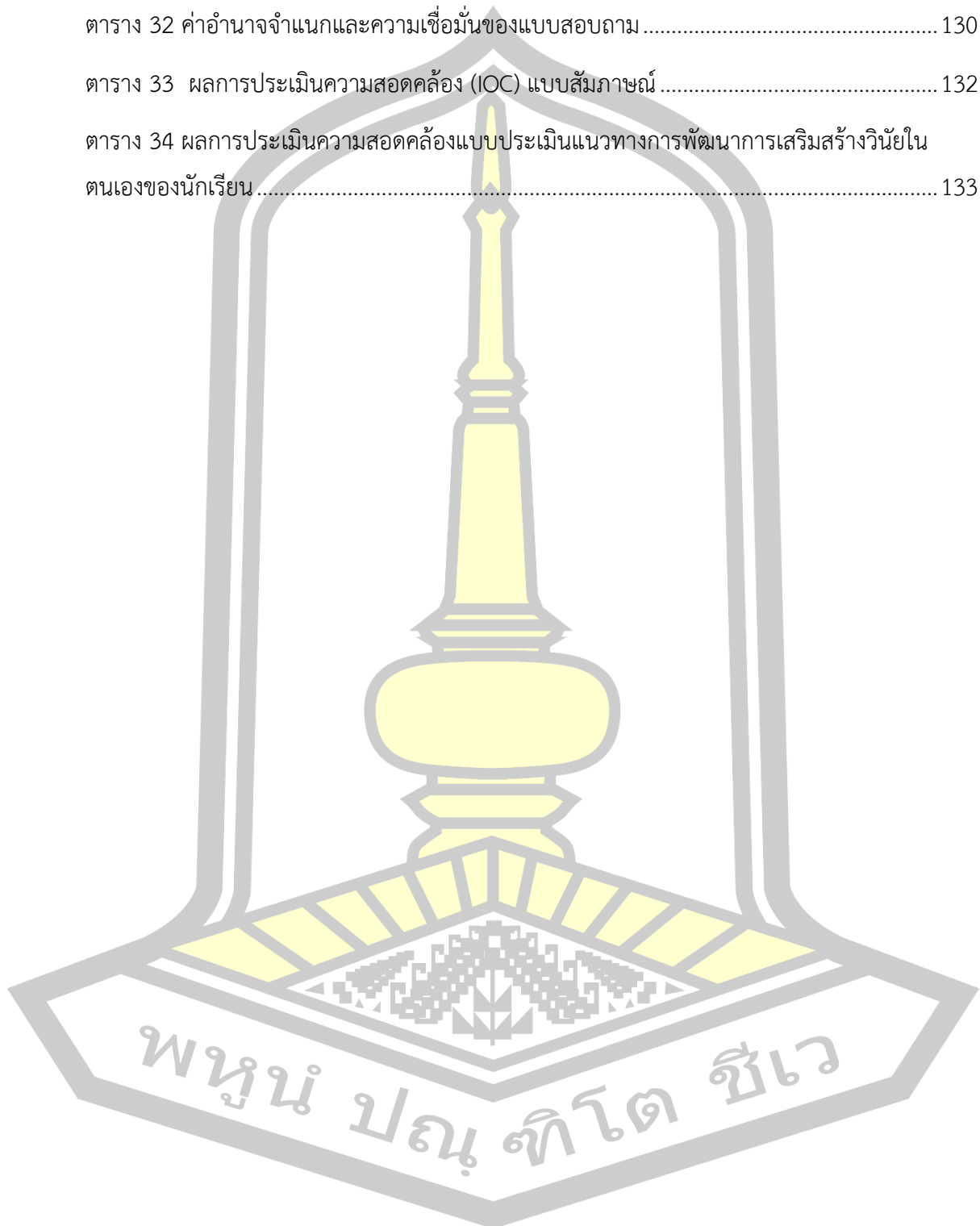
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	54
ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นการเสริมสร้าง วินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 56	
ระยะที่ 2 พัฒนาแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 และศึกษาสถานศึกษาที่มีวิธีปฏิบัติที่ดีในเรื่องการ เสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน.....	61
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	65
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	65
ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	65
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	66
ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ การเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3	66
ระยะที่ 2 การพัฒนาแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3.....	84
บทที่ 5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	98
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	98
สรุปผล	98
อภิปรายผล.....	100
ข้อเสนอแนะ.....	102
บรรณานุกรม.....	103
ภาคผนวก.....	111
ภาคผนวก ก. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	112
ภาคผนวก ข. การหาคำคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	127
ภาคผนวก ค. หนังสือราชกา.....	134
ประวัติผู้เขียน.....	153

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 การสังเคราะห์องค์ประกอบวินัยในตนเองของนักเรียน	15
ตาราง 2 การสังเคราะห์ตัวชี้วัดองค์ประกอบวินัยในตนเองด้านความมุ่งมั่น.....	18
ตาราง 3 การสังเคราะห์ตัวชี้วัดองค์ประกอบวินัยในตนเองด้านความอดทน.....	20
ตาราง 4 การสังเคราะห์ตัวชี้วัดองค์ประกอบวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบ.....	23
ตาราง 5 การสังเคราะห์ตัวชี้วัดองค์ประกอบวินัยในตนเองด้านความเชื่อมั่นในตนเอง.....	26
ตาราง 6 การสังเคราะห์วิธีการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน.....	42
ตาราง 7 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	57
ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการ เสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 โดยรวมและรายด้าน	66
ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการ เสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ด้านความมุ่งมั่น โดยรวม.....	67
ตาราง 10 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการ เสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ด้านความมุ่งมั่น รายข้อ.....	67
ตาราง 11 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการ เสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ด้านความอดทน โดยรวม.....	69
ตาราง 12 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการ เสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ด้านความอดทน รายข้อ.....	70

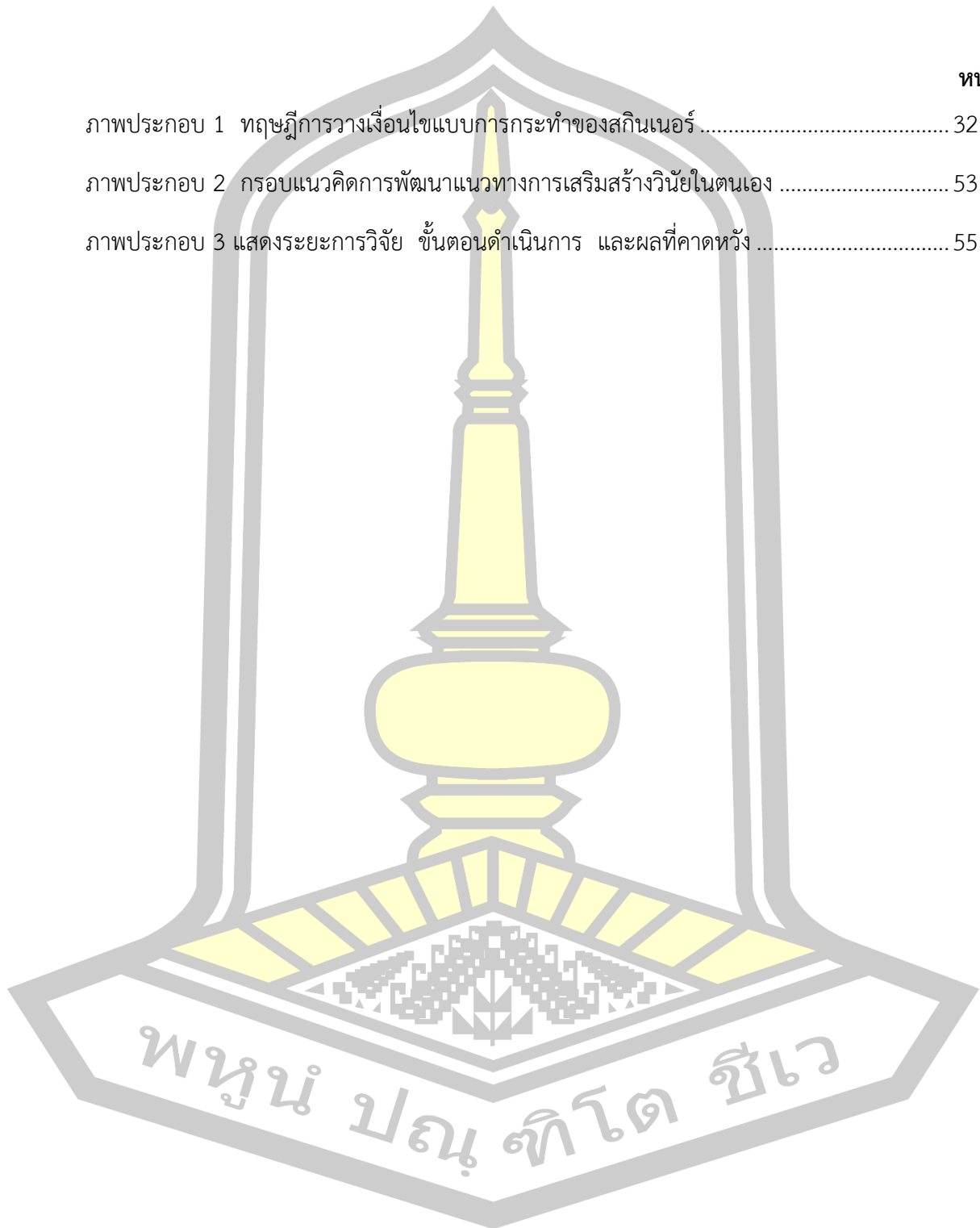
ตาราง 22 แสดงค่าเฉลี่ย สภาพปัจจุบัน ค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์ของการเสริมสร้างวินัยในตนเอง ของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ค่าดัชนีความต้องการ จำเป็น (PNI _{modified}) และลำดับความต้องการจำเป็น ความรับผิดชอบ โดยรวม	80
ตาราง 23 แสดงค่าเฉลี่ย สภาพปัจจุบัน ค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์ของการเสริมสร้างวินัยในตนเอง ของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ค่าดัชนีความต้องการ จำเป็น (PNI _{modified}) และลำดับความต้องการจำเป็น ความรับผิดชอบ รายข้อ	80
ตาราง 24 แสดงค่าเฉลี่ย สภาพปัจจุบัน ค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์ของการเสริมสร้างวินัยในตนเอง ของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ค่าดัชนีความต้องการ จำเป็น (PNI _{modified}) และลำดับความต้องการจำเป็น ความเชื่อมั่นในตนเอง โดยรวม	82
ตาราง 25 แสดงค่าเฉลี่ย สภาพปัจจุบัน ค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการของ ศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI _{modified}) และลำดับความต้องการจำเป็น ความเชื่อมั่นในตนเอง ราย ข้อ	82
ตาราง 26 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินแนวทางการเสริมสร้างวินัยใน ตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 โดยรวมและราย ด้าน	91
ตาราง 27 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินแนวทางการพัฒนาการเสริมสร้าง วินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ด้าน ความมุ่งมั่น	92
ตาราง 28 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินแนวทางการเสริมสร้างวินัยใน ตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ด้านความอดทน	93
ตาราง 29 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินแนวทางการเสริมสร้างวินัยใน ตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ด้านความ รับผิดชอบ	94
ตาราง 30 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินแนวทางการเสริมสร้างวินัยใน ตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ด้านความ เชื่อมั่นในตนเอง	96

ตาราง 31 ผลการประเมินความสอดคล้อง (IOC) แบบสอบถามสภาพปัจจุบันสภาพพึงประสงค์..	128
ตาราง 32 ค่าอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม	130
ตาราง 33 ผลการประเมินความสอดคล้อง (IOC) แบบสัมภาษณ์	132
ตาราง 34 ผลการประเมินความสอดคล้องแบบประเมินแนวทางการพัฒนาการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน	133

สารบัญภาพประกอบ

	หน้า
ภาพประกอบ 1 ทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบการกระทำของสกินเนอร์	32
ภาพประกอบ 2 กรอบแนวคิดการพัฒนาแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเอง	53
ภาพประกอบ 3 แสดงระยะการวิจัย ขั้นตอนดำเนินการ และผลที่คาดหวัง	55

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบันการศึกษาของไทยมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และกำลังประสบปัญหาวิกฤติ ค่านิยม จริยธรรม และพฤติกรรม และเกิดการเชื่อมโยงถึงการดำเนินชีวิต ความประพฤติ ทัศนคติ และคุณธรรมของแต่ละบุคคล ซึ่งเป็นผลกระทบจากที่วัฒนธรรมต่างชาติได้เข้ามามีบทบาทในประเทศไทย โดยผ่านสื่อและเทคโนโลยีสารสนเทศ เด็กและเยาวชนไม่สามารถแยกแยะได้ว่าควรที่จะเลือกเอาวัฒนธรรมต่าง ๆ ที่ดีได้อย่างเหมาะสม ทำให้การปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมลดลงและศักยภาพของคนไทยโดยเฉพาะเด็กและเยาวชนไม่มีความสำนึกที่ดี อาจจะทำให้ประชากรของประเทศไม่มีคุณภาพ จะเห็นได้ว่าหลายประเทศที่ประสบความสำเร็จในการพัฒนาประเทศให้เจริญรุ่งเรืองก้าวหน้าได้ ด้วยประชากรที่มีคุณภาพ การพัฒนาประเทศของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12. (พ.ศ. 2560-2564) โดยยึด “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” มุ่งสร้างคุณภาพชีวิตและสุขภาวะที่ดีสำหรับคนไทย พัฒนาคนให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์มีวินัย ใฝ่รู้ มีความรู้ มีทักษะ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทัศนคติที่ดี รับผิดชอบต่อสังคม มีจริยธรรมและคุณธรรม พัฒนาคอนทุกช่วงวัยและเตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างมีคุณภาพ รวมถึงการสร้างคนให้ใช้ประโยชน์และอยู่กับสิ่งแวดล้อมอย่างเกื้อกูล อนุรักษ์ ฟื้นฟู ใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม (สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาระบบราชการและสังคมแห่งชาติ, 2560)

จากแผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2560-2579) มีวัตถุประสงค์เพื่อเพื่อพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ และคุณธรรม จริยธรรม รู้รักสามัคคี และร่วมมือกันกำลังมุ่งสู่การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) ซึ่งมีความสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งในร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้ง เจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษาคือ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ มีการกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ซึ่งเป็นผลลัพธ์เชิงพฤติกรรมของผู้เรียนไว้ทั้งสิ้น 8 ประการ ได้แก่ รักษา ศาสน์ กษัตริย์ ชื่อสัตย์ สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย และมีจิตสาธารณะ การพัฒนาผู้เรียนให้ครอบคลุมทุกด้าน เป็นการส่งเสริมผู้เรียนไปสู่ความสำเร็จที่ยั่งยืน และเป็นต้นทุนชีวิตให้ผู้เรียนเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่มีคุณลักษณะที่ดีในอนาคต (สุริยเดว ทรีปาตี และคณะ, 2552) ซึ่งองค์ประกอบของทุนชีวิตมี 5 องค์ประกอบ คือ บ้าน ชุมชน โรงเรียน เพื่อน และตัวตน ถ้า 4 องค์ประกอบแรกแข็งแรง ก็จะคุมองค์ประกอบสุดท้ายคือตัวตนของเด็กไว้ได้ เช่น ทักษะการจัดการอารมณ์ การมีจิตสำนึกที่ดี จะเห็นว่าการควบคุมตนเองเป็นพื้นฐานสำคัญที่ทำให้บุคคลประสบความสำเร็จแล้วยังส่งผลให้ชุมชน สังคม ประเทศชาติมีความสุขเจริญก้าวหน้าเป็นสังคมที่มีคุณภาพในการอยู่ร่วมกันในสังคม และความสามารถในการจูงใจตนเองที่จะดำรงชีวิตให้อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขก็คือ วินัยในตนเอง (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) จะเห็นได้ว่าคุณลักษณะที่กล่าวมาข้างต้น เป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่ควรได้รับการส่งเสริม ควบคู่ไปกับ วิชาความรู้และทักษะ การปฏิบัติอย่างเหมาะสม ดังนั้นหน้าที่สำคัญของโรงเรียนการเตรียมเด็กให้เป็นพลเมืองดีโดยเฉพาะ การปลูกฝังความมีวินัย

วินัยในตนเองเป็นพื้นฐานสำคัญในการอยู่ร่วมกันในสังคม เพราะในสังคมย่อมต้องมี กฎเกณฑ์ ร่วมกัน หากคนในสังคมไม่รักษากฎเกณฑ์ย่อมไม่มีความสุขในสังคม การรู้จักปกครองตนเองให้เป็นผู้มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ชุมชน สังคมและสิ่งแวดล้อม เกิดความตระหนักต่อบทบาทหน้าที่ภายในจิตใจของตนเองและดำรงตนอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้มีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)ซึ่งเป็นพื้นฐานของคนที่จะทำให้การทำงานสำเร็จได้ หน่วยงานใดชุมชนใด สังคมใด ประเทศใด ก็ตามที่ประชาชนเป็นผู้มีวินัยในตนเองสูงหน่วยงานนั้น ชุมชนนั้นสังคมนั้น ประเทศชาติ นั้นย่อมเจริญก้าวหน้า สำหรับวินัยในตนเองของนักเรียนจะส่งผลต่อทั้งโรงเรียนและสังคมส่วนรวมทั้งปัจจุบันและอนาคต (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2551) การมีวินัยในตนเองจะช่วยให้เด็กนักเรียนมีพฤติกรรมเป็นระเบียบเรียบร้อย มีความรับผิดชอบ ส่งผลให้ครูและนักเรียนอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และประสบความสำเร็จในการเรียนการสอน ส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าต่อตนเอง คุณลักษณะและพฤติกรรมของบุคคลที่มีวินัยในตนเองนั้น จากการวิเคราะห์แนวคิดของนักวิชาการหลายๆ ท่าน พอสรุปได้คือ ผู้มีวินัยในตนเองต้องเคารพในสิทธิของผู้อื่น มีระเบียบและพฤติกรรมตามกฎเกณฑ์ของสังคม มีความตรงต่อเวลา ยอมรับการกระทำของตนเอง เชื่อมั่นในตนเอง ตั้งใจจริง เป็นผู้กระทำ และมีความอดทน ความซื่อสัตย์ ความมุ่งมั่นในการทำงาน อยู่ในกรอบของศีลธรรมที่พึงปรารถนาของสังคม รวมถึงความเป็นคนที่มีคุณภาพของสังคมในอนาคตต่อไป ที่สำคัญ

คือ ต้องรู้จักวินัยของตนเองเป็นอย่างดี และเคร่งครัดในวินัยเป็นอย่างดีตามแนวพระราชดำริ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในเรื่องของการรู้จักหน้าที่ (กฤษณา พันธุมวานิช, 2550)

ดังนั้นพฤติกรรมการณ์มีวินัยในตนเองนับว่าเป็นพฤติกรรมที่แทรกอยู่ในชีวิตประจำวัน บุคคลที่จะประสบผลสำเร็จในชีวิตได้ย่อมขึ้นอยู่กับพฤติกรรมการณ์มีวินัยในตนเองของบุคคลนั้น ๆ ในทางตรงกันข้ามถ้าบุคคลใดขาดการมีวินัยในตนเองจะทำงานใด ๆ ย่อมประสบผลสำเร็จได้ยาก การมีวินัยในตนเองคือคุณธรรมที่สำคัญที่สุด เพราะบุคคลใดในสังคมมีวินัยในตนเองการปฏิบัติหน้าที่ ก็จำสำเร็จได้ เพราะฉะนั้นการมีวินัยในตนเองจึงสำคัญยิ่งที่นักเรียนจะต้องได้รับการพัฒนาและปลูกฝัง เพราะการที่นักเรียนจะประสบผลสำเร็จหรือล้มเหลวในด้านการเรียนหรือการทำงานใด ๆ นั้น ขึ้นอยู่กับการมีวินัยในตนเอง เด็กและเยาวชนจะเติบโตขึ้นเป็นกำลังของประเทศชาติในอนาคต หากเยาวชนไม่ได้รับการส่งเสริมพฤติกรรมไปในทางที่เหมาะสม ก็จะทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมาอีกมากมาย

จากการศึกษาโรงเรียนที่เป็นเลิศในด้านการทำกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนซึ่งเป็นโรงเรียนที่มีการปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) โดยเป็นกิจกรรมที่ผ่านการดำเนินงานตามขั้นตอนที่มีระบบ และมีการปรับปรุงแก้ไข พัฒนาจนผลที่ได้สามารถนำไปปรับใช้ต่อยอดได้ต่อไปในอนาคต พบว่าความสามารถของโรงเรียนที่ตนเองมีอยู่ประกอบกับความร่วมมือของผู้บริหาร ครู นักเรียน และคนในชุมชน สร้างสรรค์นวัตกรรม ใหม่ที่ทำให้ประสบความสำเร็จและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ และเป็นแบบอย่างที่ดี รวมทั้งเป็นการปลูกจิตสำนึกให้กับเด็กและเยาวชนที่เข้าร่วมโครงการ โรงเรียน เครือข่าย และเด็กในชุมชน โดยกระบวนการดำเนินกิจกรรมของแต่ละโรงเรียนจะเริ่มจากการวางแผน อย่างเป็นระบบ โดยมีคณะกรรมการนักเรียนและนักเรียนเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ และยังได้รับความช่วยเหลือจากผู้บริหาร คณะครู ผู้ปกครอง และชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนเพื่อนำไปปรับปรุงและพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังมีการประเมินผลกิจกรรมเป็นระยะ ระดมความคิดเห็นจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง และนำผลไปวางแผนพัฒนาในปีต่อไป โดยแต่ละโรงเรียนได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ซึ่งการศึกษาไทยได้มีความพยายามในการส่งเสริมโรงเรียนให้ก้าวสู่ความเป็นเลิศมาโดยตลอดสอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ (2547) ที่กล่าวถึงโครงการที่จัดขึ้น เพื่อส่งเสริมโรงเรียนให้มีคุณภาพ ความเป็นเลิศและเกิดความเสมอภาคในการให้บริการทางการศึกษาที่เท่าเทียมกันและมาตรฐาน

โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ได้จัดกิจกรรมการดำเนินงานเพื่อเสริมสร้างความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบให้นักเรียนหลายกิจกรรม เช่น กิจกรรมการอบรมนักเรียนหน้าเสาธง กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน กิจกรรมประชาธิปไตยในโรงเรียน กิจกรรมอาหารกลางวัน กิจกรรมสหกรณ์ กิจกรรมสวดมนต์ไหว้พระสุตสัปดาห์ และกิจกรรมการทำ

เขตรับผิดชอบ แต่ในการดำเนินงานกิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้ ยังไม่ส่งผลให้นักเรียนมีระเบียบวินัยเท่าที่ควร จากสภาพปัญหาในปัจจุบัน ผู้วิจัยในฐานะเป็นครูผู้สอน ได้พบเห็นปัญหาการขาดระเบียบวินัยของนักเรียนเป็นประจำและเป็นปัญหาที่สถานศึกษาทุกแห่งประสบเช่นกัน คือ ไม่ตั้งใจเรียน ติดเกมส์ การใช้โทรศัพท์เวลานาน การทะเลาะวิวาท เป็นทาสอบายมุข เสพสิ่งเสพติด ขาดความรับผิดชอบ ไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานศึกษาและสังคม สร้างความเดือดร้อนให้กับสังคม หันเหจากขนบธรรมเนียมประเพณีมากยิ่งขึ้น ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้ยังส่งผลกระทบจากการที่ให้นักเรียนเห็นตัวอย่างที่ไม่ดีจากรุ่นพี่ และอาจจะนำมาเป็นพฤติกรรมเลียนแบบ นักเรียนบางคนมีพฤติกรรมขาดวินัยในตนเองสูงมาก เพราะไม่เข้าเรียน ไม่สนใจงานที่ครูมอบหมายให้ ซึ่งนักเรียนที่ประพฤติผิดขาดการมีวินัยในตนเองนี้ จะส่งผลกลายเป็นคนที่ไม่มีความรับผิดชอบต่อไปเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ยอมทำให้มีโอกาสประสบความล้มเหลวในการดำเนินชีวิต นอกจากผลกระทบที่เกิดกับตัวของนักเรียนเองแล้วยังส่งผลต่อสังคม และประเทศชาติต่อไป (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3, 2563)

จากความสำคัญของปัญหาดังกล่าว การพัฒนาแนวทางการเสริมสร้างวินัยของนักเรียนให้เป็นผู้มีวินัยในตนเอง เป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียน ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้สอนที่มีความใกล้ชิดกับนักเรียนและสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน จึงมีความสนใจที่จะพัฒนานักเรียนโดยใช้แนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน ซึ่งแนวทางนี้จะช่วยเสริมสร้างนักเรียนให้เป็นผู้ที่ คุณลักษณะที่ดีขึ้น เพื่อเป็นประโยชน์ต่อตนเอง ต่อสังคมและต่อประเทศชาติต่อไป

คำถามการวิจัย

1. สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 อยู่ในระดับใด
2. แนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 เป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3

2. พัฒนาแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทราบสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 เพื่อนำไปเป็นข้อมูลในการพัฒนาแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3

2. ได้แนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กาฬสินธุ์ เขต 3 เพื่อใช้ในการพัฒนาวินัยในตนเองของนักเรียนอย่างเหมาะสม

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยเป็นขอบเขตเนื้อหา และขอบเขตประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. ขอบเขตเนื้อหา

ผู้วิจัยได้สังเคราะห์องค์ประกอบของวินัยในตนเองของนักเรียนตามแนวคิด สุรพงษ์ ชูเดช (2542) ; กุลยา ตันติผลาชีวะ (2542) ; บุญชม ศรีสะอาด (2555) ; อรทิพา ส่องศิริ และคณะ (2556) ; Taylor, Kuo, and Sullivan (2002) ; Bear (2010) ซึ่งประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) ความมุ่งมั่น 2) ความอดทน 3) ความรับผิดชอบ 4) ความเชื่อมั่นในตนเอง

2. ขอบเขตประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

เพื่อให้สอดคล้องกับคำถาม และความมุ่งหมายการวิจัย ผู้วิจัยจึงนำเสนอแบ่งเป็นระยะ ดังต่อไปนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ การเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3

1. ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ปีการศึกษา 2562 จำนวนโรงเรียน 199 โรงเรียน รวมประชากรทั้งสิ้น 398 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้รับผิดชอบงานวินัยของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ปีการศึกษา 2562 จำนวนโรงเรียน 132 โรงเรียน จำนวน 264 คน โดยการเทียบจำนวนประชากรทั้งหมดกับตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie and Morgan (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) และใช้เทคนิคการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling technique) เพื่อให้ได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่าง

ระยะที่ 2 การพัฒนาแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3

1. การศึกษาวิธีปฏิบัติที่ดีเยี่ยม (Best Practice) จากโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จในการเสริมสร้างวินัยในตนเอง จำนวน 3 โรงเรียน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. ร่างแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน

3. ประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ซึ่งทำหน้าที่ประเมิน (โดยประเมินความเหมาะสม/ ความเป็นไปได้) ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน หมายถึง หลักการหรือวิธีการที่ต้องปฏิบัติตามในการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3

2. วินัยในตนเองของนักเรียน หมายถึง คุณลักษณะของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 แสดงออกถึงความมุ่งมั่น ความอดทน ความรับผิดชอบ และความเชื่อมั่นในตนเอง โดยที่เกิดจากความสำนึกขึ้นมาเอง แม้จะมีสิ่งเร้าจากภายนอก หรือภายในมาเป็นอุปสรรค ก็ยังคงไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่มุ่งหวังไว้

2.1 ความมุ่งมั่น หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงความมั่นคงในอารมณ์ ความพากเพียร ที่จะไปให้ถึงสิ่งที่มุ่งหวังไว้ มีพลังใจที่สูง โดยไม่หวั่นกับอุปสรรคต่าง ๆ ให้เหตุผลเชิงบวก เกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเองในการจัดการตัวเอง

2.2 ความอดทน หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงการยอมรับสภาพความยากลำบาก ความเข้มแข็งของจิตใจของบุคคล ไม่ว่าจะถูกกระทบกระทั่งด้วยสิ่งอันเป็นที่พึงปรารถนามีการควบคุมตัวเองในการระงับอารมณ์ และมีความเข้มแข็งทางกาย

2.3 ความรับผิดชอบ หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึง การเอาใจใส่กับงานที่ได้รับมอบหมาย ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎระเบียบ ยอมรับผลของพฤติกรรมที่เกิดในปัจจุบัน และจะเกิดในอนาคต ความสามารถในการยอมรับในผลของการกระทำของตนเองที่อยู่ในความดูแลของตัวเอง

2.4 ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงความเคารพต่อตนเอง และต่อผู้อื่น มีความชัดเจนในจุดยืนของตนเอง มีการยกย่องและมีความเข้าใจในตนเองได้ด้วยตนเอง ตั้งจุดมุ่งหมายไว้สูงและคิดว่าจะทำให้สำเร็จ และความเป็นผู้นำที่สามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ใหม่ ๆ เพื่อให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

3. การเสริมสร้างวินัยในตนเอง หมายถึง การดำเนินการเพื่อเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 3 เพื่อส่งเสริมหรือสนับสนุนครูให้มีการพัฒนานักเรียนในเรื่องของควมมีวินัยในตนเอง เพื่อปรับพฤติกรรมนักเรียนให้มีคุณลักษณะที่ดีอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ในสังคม และยังส่งผลทำให้ปัญหาในโรงเรียนลดน้อยลง

3.1 การสอนโดยตรง หมายถึง การนำเนื้อหาวินัยในตนเองมาสอนโดยตรง เปิดให้คิดใช้เหตุผล การอภิปรายร่วมกับผู้อื่น เปิดโอกาสให้ฝึกปฏิบัติและประยุกต์ใช้

3.2 การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน หมายถึง การกำหนดกฎระเบียบ (Rule) ที่ชัดเจน โดยให้ครู นักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดกฎระเบียบและมีคุณค่าในการพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ และสังคม

3.3 การใช้ตัวแบบที่ดี หมายถึง ผู้บริหาร ครู และบุคลากรในโรงเรียนประพฤติปฏิบัติเป็นแบบอย่างที่ดี

3.4 การจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียน หมายถึง การกำหนดกฎระเบียบให้นักเรียนปฏิบัติตามและการจัดสภาพแวดล้อมในบริเวณโรงเรียน ให้นักเรียนรู้สึกปลอดภัยทั้งร่างกายและอารมณ์

4. การพัฒนาแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน หมายถึง วิธีการที่จะทำให้การเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นในเรื่องของวินัยในตนเองของนักเรียน โดยมีกระบวนการสร้างขึ้นเพื่อส่งเสริมคุณลักษณะของนักเรียนให้มีความตระหนักและรับผิดชอบต่อตนเอง เพื่อจะที่จะทำให้ให้นักเรียนไม่ปฏิบัติตัวเป็นภัยต่อสังคม และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

5. ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3

6. ครู หมายถึง บุคคลที่มีหน้าที่ในการเรียนการสอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3

7. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 หมายถึง หน่วยงานในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตบริการจัดการศึกษาในความรับผิดชอบประกอบด้วย 7 อำเภอ ดังนี้ อำเภอห้วยผึ้ง อำเภอนาคู อำเภอเขาวง อำเภอกุฉินารายณ์ อำเภอนามน อำเภอสมเด็จ และอำเภอคำม่วง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 โดยนำเสนอตามลำดับหัวข้อดังต่อไปนี้

1. วินัยในตนเอง
 - 1.1 ความหมายของวินัยและวินัยในตนเอง
 - 1.2 ความสำคัญของวินัยและวินัยในตนเอง
 - 1.3 คุณลักษณะของผู้มีวินัยในตนเอง
 - 1.4 องค์ประกอบของวินัยในตนเองของนักเรียน
 - 1.5 แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับวินัยในตนเอง
 - 1.6 การเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน
2. แนวทางและการพัฒนาแนวทาง
3. บริบทสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

วินัยในตนเอง

1.1 ความหมายของวินัยและวินัยในตนเอง

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2544) ได้ให้ความหมายของวินัยไว้ว่า วินัย หมายถึง คุณลักษณะทางจิตใจ และพฤติกรรมที่สามารถควบคุมตนเอง และปฏิบัติตามระเบียบเพื่อประโยชน์สุขส่วนรวม ซึ่งคนส่วนมากเห็นว่าวินัยเกิดจากการดูแลควบคุม ในระยะแรกที่เด็กยังเยาว์ การทำตนเป็นแบบอย่างที่ดีและการบอกกล่าวเหตุผล โดยไม่รู้สึกรู้ว่าถูกต้องนับว่าเป็นสิ่งจำเป็น ทั้งนี้เพื่อสร้างความเคยชินและเกิดความเต็มใจที่จะปฏิบัติตาม ส่วนมากการใช้วินัย

ภายนอกมักเกิดในลักษณะจำยอม เกรงกลัวอำนาจและการลงโทษ มักถูกควบคุมให้ปฏิบัติหรือเสริมแรง เช่น การให้รางวัลหรือลงโทษ ทำให้เด็กอยู่ในภาวะจำใจและไม่เต็มใจ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552) ให้ความหมายของวินัยไว้ว่า ความสามารถของนักเรียนในการควบคุมตนเองในการกระทำและการปฏิบัติตนให้อยู่ในระเบียบแบบแผนและข้อบังคับของโรงเรียนในสิ่งที่ดีมีประโยชน์ต่อตนเองและสังคม

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553) ให้ความหมายของวินัย หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงการยึดมั่นในข้อตกลง กฎเกณฑ์ และระเบียบข้อบังคับ ครอบครัว โรงเรียนและสังคม

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2553) ให้ความหมายของวินัย หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงการยึดมั่นในข้อตกลง กฎเกณฑ์ และระเบียบ ข้อบังคับของครอบครัว โรงเรียน และสังคม และผู้มีวินัย คือ ผู้ปฏิบัติตนตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ และระเบียบ ข้อบังคับของครอบครัว โรงเรียน และสังคมเป็นปกติวิสัย ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น

ชมรมพุทธศาสตร์สากล (2557) ให้ความหมายของวินัยไว้ว่า ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อห้าม ที่บัญญัติไว้เป็นหลักปฏิบัติ เพื่อความสงบเรียบร้อยดีงามทั้งของตนเองและหมู่คณะ

ประวีณ ณ นคร (2558) ให้ความหมายของวินัยไว้ว่า ปทัสถาน หรือ มาตรฐานทางพฤติกรรมของคนในการประกอบกิจกรรมแต่ละอย่างซึ่งอาจกำหนดไว้เป็นรูปธรรม เช่น วินัยพระสงฆ์ ทหาร วินัยข้าราชการพลเรือน หรืออาจเพียงเป็นที่มุ่งหวังว่าต้องอยู่ในกรอบอย่างไร ดังเช่น วินัยนักเรียน ที่จะต้องอยู่ในกรอบของผู้ประกอบการทางการศึกษา หรือ วินัยทางการเงินและการคลังของรัฐบาลที่จะต้องอยู่ในกรอบของผู้ประกอบการทางเศรษฐกิจ

สรุปได้ว่า วินัย หมายถึง ข้อบังคับ ระเบียบแบบแผน กฎ ข้อตกลงต่างๆ ในการประพฤติ ปฏิบัติ เพื่อเป็นแนวทางในการดำรงชีวิตที่จะต้องมีการควบคุมตัวเองให้อยู่ในสังคมร่วมกับผู้อื่นได้อย่างสงบสุข

Pavlina (2005) ให้ความหมายวินัยในตนเองไว้ว่า ความสามารถในการที่จะควบคุมการกระทำของตนเองโดยไม่คำนึงถึงสภาวะทางด้านอารมณ์

Zettler (2011) ให้ความหมายวินัยในตนเองไว้ว่า เป็นความสามารถในการ ยับยั้งการตอบสนองเพื่อบรรลุเป้าหมายที่สำคัญกว่า โดยทั่วไปจะหมายถึงความสามารถในการไตร่ตรองความเป็นไปได้ของผลที่จะเกิดจากการกระทำ ยึดมั่นต่อเป้าหมายจนกระทั่งงานสำเร็จและหลีกเลี่ยงผลที่จะเกิดขึ้นด้านลบในระยะยาว

กรมสุขภาพจิต (2543) ให้ความหมายของวินัยในตนเอง หมายถึง การที่นักเรียน

สามารถบังคับตนเองให้ปฏิบัติตนให้ถูกกาลเทศะยอมรับระเบียบของสังคม และปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม โดยไม่ต้องมีผู้ควบคุมหรือลงโทษ

กระทรวงศึกษาธิการ (2547) ให้ความหมายวินัยในตนเองไว้ว่า การควบคุมพฤติกรรมด้วยความสามารถของตนเองเพื่อผลสำเร็จตามเป้าหมายซึ่งเป็นที่ยอมรับโดยยับยั้งการกระทำไม่เหมาะสม และนำไปสู่การกระทำอันเหมาะสมยิ่งขึ้น

สถาบันราชานุกูล กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข (2551) ให้ความหมายไว้ว่า ความสามารถบังคับตนเองให้ปฏิบัติตนให้ถูกตามกาลเทศะ ยอมรับและปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคมด้วยตนเองโดยปราศจากการควบคุม ความรู้สึกรับผิดชอบจะช่วยผลักดันให้นักเรียนปฏิบัติตามระเบียบ เคารพสิทธิของผู้อื่น ทำตามหน้าที่ของตนและมีความซื่อสัตย์สุจริต

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552) ให้ความหมายไว้ว่า วินัยในตนเอง หมายถึง ระเบียบ กฎเกณฑ์ ข้อตกลงที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางให้บุคคลประพฤติปฏิบัติในการดำรงชีวิตร่วมกัน เพื่อให้อยู่ราบรื่นมีความสุข ความสำเร็จโดยอาศัยการฝึกอบรมให้รู้จักปฏิบัติตน รู้จักควบคุมตนเอง

ราชบัณฑิตยสถาน (2553) ให้ความหมายไว้ว่า การมีวินัยในตนเอง หมายถึง การควบคุมพฤติกรรมให้สอดคล้องกับแรงกระตุ้นเพื่อให้เกิดพฤติกรรมที่ถูกต้องในระยะยาวหรือควบคุมตนเองให้ประพฤติปฏิบัติในทิศทางที่ถูกต้อง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2554) ให้ความหมายไว้ว่า การมีวินัยในตนเองและอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมอย่างปกติสุข คือ การเคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่น การที่ผู้เรียนแสดงสิทธิของตนตามบทบาทหน้าที่ด้วยการใช้สิทธิของตนเองในโอกาสต่าง ๆ และไม่ละเมิดสิทธิผู้อื่น การรู้จักสิทธิของตนเองและสิทธิของผู้อื่น ทั้งสิทธิตามข้อตกลง กติกา ระเบียบ กฎหมาย และสิทธิทางจริยธรรม จะทำให้เด็กยอมรับบทบาทตนเองและผู้อื่นตามวิถีประชาธิปไตย และปฏิบัติตนตามสิทธิของตนเอง

บุญชม ศรีสะอาด (2555) ให้ความหมายวินัยในตนเองไว้ว่า เป็นความสามารถของบุคคลในการควบคุมการกระทำของตนเอง ให้ปฏิบัติตนในทางที่ถูกต้อง ภายในขอบเขตของระเบียบและกฎเกณฑ์ที่กำหนดโดยไม่ได้ปฏิบัติเพราะคำสั่งของคนอื่น นอกจากนี้ยังหมายความรวมถึงการยับยั้งการปฏิบัติที่ไม่เหมาะสมด้วย

สรุปได้ว่าวินัยในตนเอง หมายถึง ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมของตนเองทั้งพฤติกรรมภายนอกและพฤติกรรมภายใน ให้ปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อตกลงต่าง ๆ โดยให้อยู่ใน

ขอบเขตที่กำหนด และปฏิบัติให้มีความเหมาะสมในสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งต้องเกิดจากความสำนึกของ ตัวเองที่อยากจะแสดงออกมาในทางที่ดี ที่จะเป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม

1.2 ความสำคัญของวินัยและวินัยในตนเอง

Lewis (2005) สรุปความสำคัญของวินัยในตนเองไว้ว่า การมีวินัยในตนเองเป็นการ เตรียมความพร้อมของผู้เรียนให้เป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบ

Cazana (2012) สรุปความสำคัญของวินัยในตนเองไว้ว่า ผู้เรียนที่มีวินัยในตนเองจะมี พฤติกรรมที่พึงประสงค์ สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองโดยใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อให้ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้

นิดดา หงษ์วิวัฒน์ (2543) สรุปความสำคัญของวินัยในตนเองไว้ว่า วินัยสร้างความ รับผิดชอบ ระเบียบแบบแผน สร้างคนให้เป็นคนดีคนเก่ง ดังนั้น วินัยจึงสำคัญและจำเป็นต้องสร้าง วินัยในตนเองตั้งแต่เด็ก

บุญชม ศรีสะอาด (2555) สรุปความสำคัญของวินัยในตนเองว่าเป็นเหตุผล เกี่ยวกับ ประโยชน์ส่วนตัวโดยต้องการควบคุมพฤติกรรมของตนเอง และเป็นเหตุผลเกี่ยวกับชุมชน ชุมชนจะ เจริญและมีความมั่นคงยั่งยืนได้ จะต้องอาศัยพลเมืองทำความดี เสียสละให้แก่ชุมชนไม่แสวงหา ประโยชน์ส่วนตัวและได้สังเคราะห์องค์ประกอบการมีวินัยในตนเองจากคุณลักษณะของบุคคลที่มีวินัย ในตนเอง

สรุปได้ว่า ความสำคัญของวินัยในตนเองทำให้บุคคลเป็นผู้มีความสามารถในการ ควบคุมตนเองให้อยู่ในกฎระเบียบ ข้อบังคับที่กำหนดไว้ในสังคม ป้องกันไม่ให้เกิดการกระทำ ความผิด และยังเป็นส่วนหนึ่งที่จะทำให้ประสบผลสำเร็จในชีวิตได้

1.3 คุณลักษณะของผู้มีวินัยในตนเอง

Baruch (1949) สรุปคุณลักษณะของผู้มีวินัยในตนเองไว้ว่า ผู้มีวินัยในตนเองจะมีความ เชื่อมั่นในตนเองมีความรับผิดชอบและปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม

Ausubel (1965) สรุปคุณลักษณะของผู้มีวินัยในตนเองไว้ว่า ผู้มีวินัยในตนเองจะ ปฏิบัติตามกฎระเบียบเชื่อมั่นในตนเองพึ่งตนเองสามารถควบคุมอารมณ์ตนเอง และมีความอดทน

Wiggins (1971) สรุปคุณลักษณะของผู้มีวินัยในตนเองไว้ว่า ผู้ที่มีวินัยในตนเอง จะมี ความรับผิดชอบไม่มีความวิตกกังวลหรือมีความวิตกกังวลน้อยเพียรพยายาม อดทน และมีเหตุผล กรรมาธิการ กระทรวงศึกษาธิการ (2541) ได้กำหนดคุณลักษณะของผู้ที่มีวินัยไว้ดังนี้

1. รู้จักวินัยของตนเองเป็นอย่างดี เมื่อเราสังกัดอยู่ในสังคมใด จะต้องมีความรู้เรื่อง

วินัย ระเบียบแบบแผนของสังคมนั้นเป็นอย่างดี เพื่อจะได้ปฏิบัติไม่ผิด เช่น นักเรียนต้องรู้ระเบียบวินัยของโรงเรียน ประชาชนต้องรู้กฎหมายบ้านเมือง

2. เครื่องคิดในวินัยเป็นอย่างดี คือเป็นผู้ที่พยายามประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในระเบียบวินัย ไม่ละเมิดทั้งต่อหน้าและลับหลัง

วิชา ประชากร (2549) ได้สรุปลักษณะของผู้มีวินัยในตนเองดังนี้

1. มีความซื่อสัตย์
2. มีความรับผิดชอบ
3. มีความตั้งใจ
4. มีระเบียบ
5. ความเป็นผู้นำ
6. มีความตรงต่อเวลา
7. มีความเชื่อมั่นในตนเอง
8. มีความอดทน

บุญชม ศรีสะอาด (2555) สรุปคุณลักษณะของผู้มีวินัยในตนเองไว้ว่า ผู้มีวินัยในตนเอง จะมีความมุ่งมั่น อดทน พากเพียรไม่ย่อท้อ มีความรับผิดชอบ ปฏิบัติตนตามระเบียบกฎเกณฑ์ทางสังคม และมีความเชื่อมั่นในตนเอง

1.4 องค์ประกอบของวินัยในตนเอง

Taylor et al. (2002) เสนอองค์ประกอบวินัยในตนเองไว้ ดังต่อไปนี้

1. ความตั้งใจจริง หรือความมุ่งมั่น (Concentrating) เป็นความสามารถในการเอาชนะจิตใจที่วอกแวก มีความตั้งใจจริงแม้ว่าจะถูกรบกวนจากสิ่งล่อใจ (Distraction) ความเบื่อหน่าย (Boredom) ความท้อแท้ (Frustrate) ความสิ้นหวัง (Fatigue) ความมุ่งมั่นมีความสำคัญ เพราะจำทำให้คนทุ่มเท (Buckle down) จดจ่ออยู่กับงาน (Stay on a task) งานที่กำลังทำอยู่มีความก้าวหน้า (Make a progress) และประสบผลสำเร็จ
2. การยับยั้งชั่งใจ (Inhibiting initial impulses) เป็นความสามารถต่อการไม่ด่วนสรุป หรือไม่กระทำตามตัวกระตุ้นหรือสถานการณ์ต่างๆ แต่จะพิจารณาถึงผลดีผลเสียก่อนกระทำ
3. การอดทนรอคอย (Delaying gratification) เป็นความสามารถที่มีความสำคัญ เพราะจะทำให้ประสบผลสำเร็จเป้าหมายในระยะยาวเป็นเลื่อนหรือไม่รางวัลที่เกิดขึ้นในทันทีแต่จะยึดมั่นในเป้าหมายระยะยาวที่ให้ผลดีกว่าในอนาคต

Bear (2010) สรุปไว้ว่า วินัยในตนเองเกี่ยวข้องกับสุขภาพจิตเชิงบวกซึ่งประกอบไปด้วยการลดปัจจัยเสี่ยงในตัวบุคคล ปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสิ่งแวดล้อม และสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลให้เกิดอารมณ์ สังคม และผลทางวิชาการด้านลบ ดังนั้นเป้าหมายการพัฒนาให้นักเรียนที่ Bear ให้ความสำคัญคือ พฤติกรรม ความคิด ความรู้สึกของนักเรียน วินัยในตนเองเป็นความสามารถของผู้เรียนในการอธิบายถึงวิธีการจัดการความเครียดและควบคุมการแสดงออกทางอารมณ์และพฤติกรรมได้อย่างเหมาะสม รวมทั้งสามารถตั้งเป้าหมายการทำงานและดำเนินการให้สำเร็จภายใต้วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ องค์ประกอบวินัยในตนเอง ประกอบด้วย

1. สามารถยับยั้งการกระทำที่ไม่เหมาะสม (Response inhibition)
2. สามารถในการปรับตัว (Flexibility)
3. สามารถอดทนรอคอย (Delay gratification)
4. สามารถทำงานให้สำเร็จตามเป้าหมาย (Goal-directed persistence)
5. สามารถควบคุมอารมณ์ (Emotion control)
6. มีความเข้มแข็งทางใจ (Resilience)

สุรพงษ์ ชูเดช (2542) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของวินัยในตนเองไว้ 4 ด้าน ดังนี้

1. ความรับผิดชอบ
2. ความซื่อสัตย์
3. ความเชื่อมั่นในตนเอง
4. ความอดทน

กุลยา ตันติผลาชีวะ (2542) สรุปองค์ประกอบวินัยในตนเองนั้นมีพฤติกรรม ดังนี้

1. การปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม
2. ความเชื่อมั่นในตนเอง
3. ความรับผิดชอบ
4. ความตั้งใจจริง
5. ความเป็นผู้นำ
6. ความอดทน

บุญชม ศรีสะอาด (2555) ได้ศึกษาวินัยในตนเองจากนักวิชาการหลายท่าน พบว่าประกอบด้วยองค์ประกอบต่าง ๆ ที่สำคัญมี 6 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ความมุ่งมั่น
2. ความอดทน

3. ความ پاکเพียรไม่ย่อท้อ
4. ความรับผิดชอบ
5. การปฏิบัติตนตามระเบียบกฎเกณฑ์ทางสังคม
6. ความเชื่อมั่นในตนเอง

อรทิพา ส่องศิริ และคณะ (2556) ได้ศึกษาความมีวินัยในตนเองของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม การวิจัยนี้มีองค์ประกอบวินัยในตนเอง 6 องค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

1. ความเป็นผู้นำ
2. ความรับผิดชอบ
3. ความอดทน
4. ความซื่อสัตย์
5. ความเสียสละ
6. การรักษาระเบียบใจ

จากแนวคิดที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้รวบรวมและสังเคราะห์องค์ประกอบของวินัยในตนเองของนักเรียน ดังแสดงในตาราง 1 ดังนี้

ตาราง 1 การสังเคราะห์องค์ประกอบวินัยในตนเองของนักเรียน

ชื่อ	นักวิชาการ	องค์ประกอบวินัยในตนเอง						ความถี่
		Taylor et al. (2002)	Bear (2010)	สุรพงษ์ ชูเดช (2542)	กฤตยา ตันติเมลาชีวะ (2542)	บุญชม ศรีสะอาด (2555)	อรทิพา ส่องศิริ และคณะ (2556)	
1	การยับยั้งการตอบสนอง	✓						1
2	ควบคุมอารมณ์		✓					1
3	สามารถยับยั้งการกระทำที่ไม่เหมาะสม		✓					1

ข้อ	นักวิชาการ	องค์ประกอบวินัยในตนเอง	Taylor et al. (2002)	Bear (2010)	สุรพงษ์ ชูเดช (2542)	กุลยา ตันติผลลาชีวะ (2542)	บุญชม ศรีสะอาด (2555)	อรทิพา ส่องศิริ และคณะ (2556)	ความถี่
4		สามารถในการปรับตัว		✓					1
5		มีความเข้มแข็งทางใจ		✓					1
6		การปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม				✓	✓		2
7		การเริ่มต้นงาน ความตั้งใจจริง ความมุ่งมั่น ทำงานให้สำเร็จตามเป้าหมาย	✓	✓			✓		3
8		ปากเพียรไม่ย่อท้อ				✓	✓		2
9		ความเชื่อมั่นในตนเอง			✓	✓	✓		3
10		ความรับผิดชอบ			✓	✓	✓	✓	4
11		ความเป็นผู้นำ				✓		✓	2
12		ความอดทน			✓	✓	✓	✓	4
13		ความซื่อสัตย์			✓			✓	2
14		ความเสียสละ						✓	1
15		การรักษาระเบียบใจ						✓	1

จากตาราง 1 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบวินัยในตนเองของนักเรียน พบว่า บางองค์ประกอบมีความสัมพันธ์และเกี่ยวเนื่องกันหรือมีความหมายไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงจัดองค์ประกอบวินัยที่มีความหมายไปในทิศทางเดียวกันเป็นองค์ประกอบวินัยเดียวกันดังต่อไปนี้

1. องค์ประกอบการปากเพียรไม่ย่อท้อ จัดกลุ่มเป็นองค์ประกอบ ความมุ่งมั่น
2. องค์ประกอบ การยับยั้งการตอบสนอง ควบคุมอารมณ์ สามารถยับยั้งการกระทำที่ไม่

เหมาะสม การรักษาระเบียบใจ มีความเข้มแข็งทางใจ สามารถในการปรับตัว จัดกลุ่มเป็นองค์ประกอบ ความอดทน

3. องค์ประกอบความซื่อสัตย์ การปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม ความเสียสละ
จัดกลุ่มเป็นองค์ประกอบ ความรับผิดชอบ

4. องค์ประกอบความเป็นผู้นำ จัดกลุ่มเป็นองค์ประกอบ ความเชื่อมั่นในตนเอง โดย
สรุปวินัยในตนเองของนักเรียน ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

1. ความมุ่งมั่น
2. ความอดทน
3. ความรับผิดชอบ
4. ความเชื่อมั่นในตนเอง

ผู้วิจัยเสนอรายละเอียดของแต่ละองค์ประกอบของวินัยในตนเองของนักเรียน ดังต่อไปนี้
ความมุ่งมั่น

Becker (1960) ให้นิยามความมุ่งมั่น (Commitment) ว่าเป็นเงื่อนไขต่างๆ ที่
ช่วยให้บุคคลดำเนินอยู่ในวิถีทาง ของการกระทำนั้นอย่างมั่นคงและอย่างถาวร

Durksen and Klassen (2012) สรุปไว้ว่า ความมุ่งมั่นเป็นความพากเพียร เพื่อ
เป้าหมายที่ตั้งไว้ในระหว่างการปฏิบัติอาจจะเพิ่มขึ้นหรือลดลงตามการกระตุ้นภายในตัวบุคคลเอง
เช่น การให้เหตุผลเชิงบวกเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ความมั่นคงทางอารมณ์ การ
เรียนที่หนักมากเกินไป การที่จะทำให้ให้นักเรียนมีความพากเพียรต้องสร้างแรงจูงใจในการเรียน
อย่างสูงและต่อกระตือรือร้นในการเรียนรู้ ซึ่งทั้งแรงจูงใจและความกระตือรือร้นในการเรียน
เป็นผลมาจาก พลังใจที่สูง ความจริงจังก่อการเรียนและการใช้เวลา

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) นิยาม ความมุ่งมั่นในการทำงาน หมายถึง
คุณลักษณะที่แสดงออกถึงความตั้งใจและรับผิดชอบในการทำหน้าที่การงาน ด้วยความเพียรพยายาม
อดทน เพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553) ให้ความหมายความ
มุ่งมั่น ไว้ว่า หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงความตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายด้วยความ
เพียรพยายาม ทুমเทกำลังกาย กำลังใจ ในการปฏิบัติกิจกรรมให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายที่
กำหนดด้วยความรับผิดชอบ

จากแนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับความมุ่งมั่นที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้นำมา
สังเคราะห์ตัวชี้วัดองค์ประกอบวินัยในตนเองด้านความมุ่งมั่น ดังตาราง 2

ตาราง 2 การสังเคราะห์ตัวชี้วัดองค์ประกอบวินัยในตนเองด้านความมุ่งมั่น

ข้อ	ตัวชี้วัด	นักวิชาการ					ความถี่
		Becker (1960)	Durksen and Klassen (2012)	สำนักงานราชบัณฑิตยสภา (2558)	กระทรวงศึกษาธิการ (2552)	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553)	
1	การกระทำนั้นอย่างมั่นคงและอย่างถาวร	✓					1
2	ความพากเพียร		✓		✓	✓	3
3	การให้เหตุผลเชิงบวกเกี่ยวกับการรับรู้ ความสามารถของตนเอง		✓				1
4	พลังใจที่สูง		✓				1
5	ความจริงจังต่อการเรียนและการให้เวลา		✓				1
6	ความมั่นคงทางอารมณ์		✓				1
7	กระตือรือร้นในการเรียนรู้		✓				1
8	สร้างแรงจูงใจในการเรียนอย่างสูง		✓				1
9	ความตั้งใจ				✓	✓	2
10	ทุ่มเทกำลังกายกำลังใจ					✓	1

จากตาราง 2 ผลการสังเคราะห์ตัวชี้วัดองค์ประกอบวินัยในตนเองด้านความมุ่งมั่น พบว่า บางคุณลักษณะเป็นคุณลักษณะเป็นคุณลักษณะเดียวกัน มีความสัมพันธ์และเกี่ยวเนื่องกันหรือมีความหมายไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงจัดคุณลักษณะที่มีความหมายไปในทิศทางเดียวกันเป็นตัวชี้วัดเดียวกัน ดังต่อไปนี้

1. คุณลักษณะ การกระทำนั้นอย่างมั่นคงและอย่างถาวร รวมเป็นตัวชี้วัด ความมั่นคงทางอารมณ์

2. คุณลักษณะ กระตือรือร้นในการเรียนรู้ ความจริงจังต่อการเรียนและการให้เวลารวมเป็นตัวชีวิต ความพากเพียร

3. คุณลักษณะ ความตั้งใจ รวมเป็นตัวชีวิต ความตั้งใจ

4. คุณลักษณะ สร้างแรงจูงใจในการเรียนอย่างสูง ทุ่มเทกำลังกายกำลังใจ รวมเป็นตัวชีวิต พลังใจที่สูง

5. คุณลักษณะ การให้เหตุผลเชิงบวกเกี่ยวกับการรับรู้รวมเป็นตัวชีวิต การให้เหตุผลเชิงบวกเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ความอดทน

Lee (2012) สรุปไว้ว่า วัยรุ่นเป็นช่วงเวลาสำคัญในการพัฒนา ความสามารถในการอดทนรอคอยซึ่งเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ แต่ในช่วงวัยรุ่นความสามารถในการเอาชนะตัวกระตุ้นยังพัฒนาไม่เต็มที่ ดังนั้นวัยรุ่นจึงต้องเผชิญกับการตัดสินใจเลือกระหว่างสิ่งล่อใจ หรือรางวัลที่เกิดขึ้นทันที หรืออดทนรอคอยสิ่งที่ดีกว่าในระยะยาว เช่น การต้องตัดสินใจว่าจะไปเล่นกับเพื่อนซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความสุขในทันทีก็อยู่บ้านเพื่ออ่านหนังสือหรือเข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการ

Kandel (2013) สรุปไว้ว่า การพัฒนาความสามารถอดทนรอคอยของเด็กเพื่อต้านทานสิ่งล่อใจ (Resisting temptation) ในการรอเป้าหมายในระยะยาวที่ดีกว่าเป็นองค์ประกอบ ที่จำเป็นในการพัฒนาการคิดและพัฒนาสมรรถนะทางสังคมของเด็ก หากเด็กสามารถอดทนรอคอยได้ เมื่อเติบโตขึ้นเป็นวัยรุ่นอายุ 16-17 ปี จะมีสมรรถนะทางการคิดและสมรรถนะทางสังคมที่ดี

สำนักงานราชบัณฑิตยสภา (2558) ให้ความหมายคำว่าอดทน หมายถึง บึกบืน ยอมรับสภาพความยากลำบาก และอดกลั้นหมายถึงระงับอารมณ์

กรมวิชาการ (2542) ให้ความหมายความอดทนที่มีต่องานที่ทำ หมายถึง ทำงานหนึ่ง ๆ อย่างต่อเนื่องหรือเป็นเวลานาน โดยไม่เบื่อหน่าย ไม่ท้อใจ ไม่ขอให้คนอื่นช่วยเหลือยังอยู่ในสภาพที่ตนเองยังพอทำงานได้ โดยเน้นหนักไปในแนวทางของความอดทนที่ต้องเข้มแข็งทางกายเป็นหลัก และความอดทนทางจิตหรืออารมณ์ที่มีต่องานที่ทำ ซึ่งเกิดจากการใช้ถ้อยคำทางลบของบุคคลอื่น

ทินพันธุ์ นาคะตะ (2543) ให้ความหมายคำว่า ความอดทนอดกลั้น หมายถึง รู้จักข่มใจ และห้ามใจตนเองทนทานต่อกิเลส และทุกขมีสติควบคุมจิตใจให้คงที่อยู่ตามปกติไม่ไหว้กำเริบอ่อนไหวเมื่อเผชิญกับความยุ่งยากความลำบากหรือภัยอันตรายเป็นธรรมที่พ้นฝ่าอุปสรรคทาง

ใจ และกายคือตระหนักถึงความกลัวแต่ก็ยังสามารถเผชิญกับอันตรายได้ด้วยความสงบมั่นคงควบคุมตัวเองได้ทั้งยังสำนึกในความรับผิดชอบที่ต้องทำการในเหตุการณ์นั้นด้วย

รุจิรุ ภูสาระ (2545) สรุปไว้ว่า ความอดทน หมายถึง ความพยายามอย่างเข้มแข็ง ความหนักแน่นมั่นคงของจิตใจ และไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่เกิดขึ้น รู้จักควบคุมอารมณ์ให้มั่นคง

สมสุดา ผู้พัฒนาและศศิฉาย ธนะมัย (2547) ได้กล่าวว่า ความหมาย ของความอดทนว่า หมายถึงความเข้มแข็งของจิตใจของบุคคลในการที่จะละทิ้งความชั่ว การกระทำความดี และทำจิตใจให้ผ่องใสอยู่เสมอแม้จะกระทบกระทั่งสิ่งไม่พึงปรารถนาก็ตาม

จากแนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับความอดทนที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้นำมาสังเคราะห์หัวข้อวิจัยองค์ประกอบวินัยในตนเองด้านความอดทน ดังตาราง 3

ตาราง 3 การสังเคราะห์หัวข้อวิจัยองค์ประกอบวินัยในตนเองด้านความอดทน

ชื่อ	หัวข้อ	นักวิชาการ						ความถี่
		Lee (2012)	Kandel (2013)	สำนักงานราชบัณฑิตยสภา (2558)	กรมวิชาการ (2542)	ทินพันธุ์ นาคะตะ (2543)	รุจิรุ ภูสาระ (2545)	
1	ต่อสู้กับความรู้สึกต้องการที่จะได้รับในทันที	✓	✓					2
2	สามารถอดทนรอคอยเพื่อสิ่งที่ดีกว่า	✓						1
3	บึกบึนยอมรับสภาพความยากลำบาก			✓				1
4	ระงับอารมณ์			✓				1
5	ไม่เบื่อง่าย				✓			1
6	ไม่ทิ้งงาน				✓			1

ข้อ	ตัวชี้วัด	นักวิชาการ							ความถี่
		Lee (2012)	Kandel (2013)	สำนักงานราชบัณฑิตยสภา (2558)	กรมวิชาการ (2542)	ทินพันธุ์ นาคะตะ (2543)	รุจิร ภูสุภา (2545)	สมสุดา ผู้พัฒนาและศศิฉาย ธนะมัย (2547)	
7	ไม่ขอให้คนอื่นช่วย				✓				1
8	รู้จักข่มใจ และห้ามใจตนเอง ทนทานต่อกิเลส					✓			1
9	ควบคุมตัวเอง					✓			1
10	ความพยายามอย่างเข้มแข็ง ความหนักแน่นมั่นคงของ จิตใจ						✓		1
11	รู้จักควบคุมอารมณ์ให้มั่นคง						✓		1
12	ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่เกิดขึ้น						✓		1
13	ความเข้มแข็งของจิตใจของ บุคคล							✓	1

จากตาราง 3 ผลการสังเคราะห์ตัวชี้วัดองค์ประกอบวินัยในตนเองด้านความอดทน พบว่าบางคุณลักษณะเป็นคุณลักษณะเป็นคุณลักษณะเดียวกัน มีความสัมพันธ์และเกี่ยวเนื่องกันหรือมีความหมายไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงจัดคุณลักษณะที่มีความหมายไปในทิศทางเดียวกันเป็นตัวชี้วัดเดียวกัน ดังต่อไปนี้

1. คุณลักษณะ ต่อสู้กับความรู้สึกต้องการที่จะได้รับในทันที และสามารถอดทนรอคอยเพื่อสิ่งที่ดีกว่า ทำงานเพื่ออนาคตมากกว่าปัจจุบัน รวมเป็นตัวชี้วัด ยอมรับสภาพความยากลำบาก
2. คุณลักษณะ ไม่เบื่อหน่าย ไม่ท้อถอย ไม่ขอให้คนอื่นช่วย รวมเป็นตัวชี้วัด ความเข้มแข็งของกาย
3. คุณลักษณะ ระวังอารมณ์ รู้จักข่มใจ และห้ามใจตนเองทนทานต่อกิเลส รู้จักควบคุมอารมณ์ให้มั่นคง รวมเป็นตัวชี้วัด ควบคุมตัวเองในการระวังอารมณ์

4. คุณลักษณะ ความพยายามอย่างเข้มแข็ง ความหนักแน่นมั่นคงของจิตใจ ไม่ย่อท้อ ต่ออุปสรรคที่เกิดขึ้น รวมเป็นตัวชีวิต ความเข้มแข็งของจิตใจของบุคคล

ความรับผิดชอบ

Blašková (2014) ให้ความหมายของความรับผิดชอบไว้ว่า เป็นการให้คำมั่นสัญญา ความรู้สึกสมัครใจ และการเอาใจใส่

Maten-Speksnijder (2015) ให้ความหมายของความรับผิดชอบไว้ว่า เป็นพฤติกรรมที่ ปฏิบัติตามหลักศีลธรรมและจริยธรรม รวมทั้งผลของพฤติกรรมที่เกิดในปัจจุบัน และจะเกิดในอนาคต ซึ่งความรับผิดชอบขึ้นอยู่กับแรงจูงใจ และความสามารถในการยอมรับในผลของการกระทำ ของตนเอง

กรมวิชาการ (2542) ให้ความหมายของความรับผิดชอบไว้ว่า ความสนใจ ความตั้งใจ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเพียรพยายามละเอียดรอบคอบ เพื่อให้สำเร็จตามเป้าหมาย ยอมรับผลการ กระทำของตนเองทั้งที่เป็นผลดีและผลเสีย พยายามปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ให้ดีขึ้น

ชำนาญ นิสารัตน์ (2544) ให้ความหมายของความรับผิดชอบว่า เป็นการยอมรับรู้ และสำนึกในการกระทำของตนเอง ยอมรับผลแห่งการกระทำของตนเองด้วยความเต็มใจไม่ว่าจะเป็น ผลดีหรือผลเสีย ไม่ว่าจะกระทำผิดหรือถูกและพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ผลดียิ่งขึ้น

ริเรื่องรอง รัตนวิไลสกุล (2548) สรุปไว้ว่าความรับผิดชอบเป็นความรู้สึกเชิงจริยธรรม ในการมุ่งมั่น ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ด้วยความผูกพัน ความพากเพียร ความละเอียดรอบคอบ เพื่อให้ บรรลุผลสำเร็จตามเจตนารมณ์ของสังคม เช่น การรู้จักหน้าที่ของตนเอง การรักษาคำพูดหรือ คำ สัญญา และการเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว

สำนักงานราชบัณฑิตยสภา (2558) ให้ความหมายความรับผิดชอบไว้ว่า การยอมรับผล ทั้งที่ดีและไม่ดีในกิจการที่ตนได้ทำลงไปหรือที่อยู่ในความดูแลของตน

จากแนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้นำมา สังเคราะห์ตัวชีวิตองค์ประกอบวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบ ดังตาราง 4

พหุ มณ ทั โต ชเว

ตาราง 4 การสังเคราะห์ตัวชี้วัดองค์ประกอบวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบ

ข้อ	ตัวชี้วัด	นักวิชาการ						ความถี่
		Blaškova (2014)	Maten-Speksnijder (2015)	กรมวิชาการ (2542)	ชำนาญ นิตารัตน์ (2544)	รื่องรอง รัตน์โกลสกุล (2548)	สำนักงานราชบัณฑิตยสภา (2558)	
1	ให้คำมั่นสัญญาความรู้สึกสมัครใจ	✓				✓		2
2	การเอาใจใส่	✓		✓				2
3	เป็นพฤติกรรมที่ปฏิบัติตามหลักศีลธรรมและจริยธรรม		✓					1
4	ผลของพฤติกรรมที่เกิดในปัจจุบัน และจะเกิดในอนาคต		✓					1
5	อยู่กับแรงจูงใจ		✓					1
6	ความสามารถในการยอมรับในผลของการกระทำของตนเอง		✓	✓	✓			3
7	ความตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเพียรพยายามละเอียดรอบคอบ			✓		✓		2
8	พยายามปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ให้ดีขึ้น			✓	✓			2
9	อดทนต่อสู้เพื่ออุปสรรคในการกระทำสิ่งหนึ่งให้สำเร็จ		✓			✓		2
10	การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว					✓		1
11	การยอมรับผลทั้งที่ดีและไม่ดีในกิจการที่ตนได้ทำลงไปหรือที่อยู่ในความดูแลของตน		✓				✓	2

จากตาราง 4 ผลการสังเคราะห์ตัวชี้วัดองค์ประกอบวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบพบว่า บางคุณลักษณะเป็นคุณลักษณะเป็นคุณลักษณะเดียวกัน มีความสัมพันธ์และเกี่ยวเนื่องกัน

หรือมีความหมายไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงจัดคุณลักษณะที่มีความหมายไปในทิศทางเดียวกันเป็นตัวชี้วัดเดียวกัน ดังต่อไปนี้

1. คุณลักษณะ ให้คำมั่นสัญญาความรู้สึกสมัครใจ อยู่กับแรงจูงใจ รวมเป็นตัวชี้วัด การเอาใจใส่กับงานที่ได้รับมอบหมาย
2. คุณลักษณะ ความตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเพียรพยายามละเอียดรอบคอบ พยายามปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ให้ดีขึ้น รวมเป็นตัวชี้วัด ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎระเบียบ
3. คุณลักษณะ พฤติกรรมที่ปฏิบัติตามหลักศีลธรรมและจริยธรรม การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว รวมเป็นตัวชี้วัด ยอมรับผลของพฤติกรรมที่เกิดในปัจจุบัน และจะเกิดในอนาคต
4. คุณลักษณะ การยอมรับผลทั้งที่ดีและไม่ดีในกิจการที่ตนได้ทำลงไปหรือที่อยู่ในความดูแลของตน อดทนต่อสภาวะเพื่ออุปสรรคในการกระทำให้สำเร็จ รวมเป็นตัวชี้วัด ความสามารถในการยอมรับในผลของการกระทำของตนเองที่อยู่ในความดูแลของตนเอง

ความเชื่อมั่นในตนเอง

Willis (1995) สรุปไว้ว่า ความเชื่อมั่นในตนเอง มีลักษณะดังนี้ 1) เป็นคนเปิดเผย ซื่อสัตย์ต่อตนเองและบุคคลอื่น 2) เป็นผู้ที่ฟังความคิดเห็นของผู้อื่น 3) เป็นผู้แสดงความเข้าใจสภาพการณ์ของบุคคลอื่นได้ 4) สามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างชัดเจนโดยไม่ต้องพาดพิงถึงบุคคลอื่น 5) เป็นคนที่สามารถแก้ปัญหาความยุ่งยากได้ 6) สามารถตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ได้ 7) มีความชัดเจนในจุดยืนของตนเอง 8) เผชิญหน้ากับปัญหาที่เกิด 9) สามารถยื่นกรานพูดในสิ่งที่ตนต้องการได้ 10) มีความเคารพต่อตนเองและต่อผู้อื่น 11) เป็นผู้ที่มีความเสมอภาคเท่ากับบุคคลอื่น 12) แสดงความรู้สึกของตนเองอย่างซื่อสัตย์ 13) เป็นผู้ที่ยืนหยัดในความเป็นตัวของตัวเอง

Yoder (1988) สรุปไว้ว่า ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง การกล้า แสดงออก การเห็นคุณค่า การยกย่องและมีความเข้าใจในตนเอง

กรมวิชาการ (2537) สรุปไว้ว่า ความเชื่อมั่นในตนเองเป็น คุณลักษณะที่สำคัญอย่างยิ่งที่จะช่วยให้คนเราสามารถทำสิ่งต่างๆ ประสบความสำเร็จช่วยให้คนเรามีความเป็นตัวของตัวเอง กล้าคิดกล้าแสดงออก ปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ได้อย่างเหมาะสมทำสิ่งต่างๆ ด้วยความมั่นใจ ยอมรับผลที่เกิดขึ้นด้วยความพอใจและภาคภูมิใจ สามารถเผชิญเหตุการณ์ต่างๆ และแก้ไขปัญหา ด้วยความรู้สึกที่มั่นคง

นภดล เวชสวัสดิ์ (2538) สรุปไว้ว่า ความเชื่อมั่นในตนเอง คือ ความรู้สึกที่สามารถทำทุกสิ่งที่ต้องการได้ในชีวิต ยิ่งประสบผลสำเร็จก็ยิ่งเชื่อมั่นในตนเอง หลาย ๆ คนพากันเข้าใจผิดว่า

การมีความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง การเป็นคนหยิ่งโส โอหัง เป็นคนก้าวร้าว หยาบคาบต่อผู้อื่น บางทีก็ทำเข้มแข็ง เพื่อปกปิดความอ่อนแอในใจ คนเราจำเป็นจะต้องมีความเชื่อมั่นในตนเอง จึงจะประสบผลสำเร็จในชีวิต คนที่มีความเชื่อมั่นในตนเองจะต้องกล้าแสดงออก แต่ไม่เป็นจะต้องทำตัวหยิ่ง ก้าวร้าว หรือหลงตนเอง

อุษณีย์ โพธิ์สุข (2542) สรุปไว้ว่า ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง การที่เรามีความรู้สึกหรือความคิดความเชื่อที่ตนเองสามารถทำสิ่งต่าง ๆ ได้ คือ ความมั่นใจหรือความกล้าของบุคคลที่จะทำในสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จได้ตามที่ตนได้ตั้งใจไว้แม้ว่าจะมีอุปสรรคก็ยังไม่ทำให้เกิดความย่อท้อยังคงสามารถทำสิ่งนั้น ๆ ต่อไปโดยมีความมั่นใจว่าตนสามารถที่จะกระทำสิ่งนั้นให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความถูกต้องบุคคลที่มีความเชื่อมั่นในตนเองมักจะกล้าตัดสินใจด้วยตนเอง เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นมีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตน สามารถทำให้ตนประสบความสำเร็จในการทำงานได้มีความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่ ๆ และสิ่งแวดล้อมใหม่ได้ซึ่งความเชื่อมั่นในตนเอง ดังกล่าวนี้เป็นบุคลิกภาพที่ต่ออย่างหนึ่งที่ควรปลูกฝังให้กับเด็กองค์ประกอบของความเชื่อมั่นในตนเอง พฤติกรรมของผู้ที่มีความเชื่อมั่นในตนเองมีลักษณะ ดังนี้

1. กล้าในการคิดการพูดและการกระทำ
2. มีจิตใจมั่นคงไม่เชื่อคนง่ายมีเหตุผล
3. มีความรอบคอบมีแผนงาน
4. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ชอบทำสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ
5. มีความกล้าเสี่ยง (กล้าได้กล้าเสีย)
6. มีลักษณะนิสัยชอบแสดงตัว
7. ไม่มีความวิตกกังวลเกินไป
8. มีความเป็นผู้นำ
9. เป็นผู้ที่รักในความยุติธรรม
10. ชอบช่วยเหลือหมู่คณะ
11. ชอบอิสระไม่โอ้อวด
12. ตั้งจุดมุ่งหมายไว้สูงและคิดว่าจะทำได้สำเร็จ
13. มีความเกรงใจและเห็นใจผู้อื่น

จากแนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อมั่นในตนเองที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้นำมาสังเคราะห์ตัวชี้วัดองค์ประกอบวินัยในตนเองด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ดังตาราง 5

ตาราง 5 การสังเคราะห์หัวข้อวัดองค์ประกอบวินัยในตนเองด้านความเชื่อมั่นในตนเอง

ข้อ	ตัวชี้วัด	นักวิชาการ					ความถี่
		Willis (1995)	Yoder (1988)	กรมวิชาการ (2537)	นภดล เวชสวัสดิ์ (2538)	อุษณีย์ พิทธิสุข (2542)	
1	เป็นคนเปิดเผย ซื่อสัตย์ต่อตนเองและบุคคลอื่น	✓					1
2	เป็นผู้ที่ฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	✓					1
3	เป็นผู้แสดงความเข้าใจสภาพการณ์ของบุคคลอื่นได้อย่างชัดเจนโดยไม่ต้องพาดพิงถึงบุคคลอื่น	✓		✓		✓	3
4	สามารถตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ได้	✓				✓	2
5	มีความชัดเจนในจุดยืนของตนเอง	✓				✓	2
6	เผชิญหน้ากับปัญหาที่เกิดขึ้น	✓		✓			2
7	มีความเคารพต่อตนเองและต่อผู้อื่น	✓				✓	2
8	เป็นผู้ที่มีความเสมอภาคเท่ากับบุคคลอื่น	✓				✓	2
9	ความกล้าของบุคคล		✓	✓	✓	✓	4
10	การเห็นคุณค่าในตัวเอง		✓				1
11	การยกย่องและมีความเข้าใจในตนเอง		✓				1
12	ยอมรับผลที่เกิดขึ้นด้วยความพอใจและภาคภูมิใจ			✓			1
13	แก้ไขปัญหาด้วยความรู้สึกที่มั่นคง			✓			1
14	ไม่ย่อท้อกับการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง					✓	1
15	มีความรอบคอบมีแผนงาน					✓	1
16	มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ชอบทำสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ					✓	1
17	มีลักษณะนิสัยชอบแสดงตัว					✓	1
18	มีความเป็นผู้นำ					✓	1
19	ตั้งจุดมุ่งหมายไว้สูงและคิดว่าจะทำได้สำเร็จ					✓	1
20	ชอบช่วยเหลือหมู่คณะ					✓	1

จากตาราง 5 ผลการสังเคราะห์ตัวชี้วัดองค์ประกอบวินัยในตนเองด้านความเชื่อมั่นในตนเอง พบว่า บางคุณลักษณะเป็นคุณลักษณะเป็นคุณลักษณะเดียวกัน มีความสัมพันธ์และเกี่ยวเนื่องกันหรือมีความหมายไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงจัดคุณลักษณะที่มีความหมายไปในทิศทางเดียวกันเป็นตัวชี้วัดเดียวกัน ดังต่อไปนี้

1. คุณลักษณะ เป็นคนเปิดเผย ซื่อสัตย์ต่อตนเองและบุคคลอื่น เป็นผู้ที่ฟังความคิดเห็นของผู้อื่น เป็นผู้แสดงความเข้าใจสภาพการณ์ของบุคคลอื่นได้อย่างชัดเจนโดยไม่ต้องพาดพิงถึงบุคคลอื่น เป็นผู้ที่มีความเสมอภาคเท่ากับบุคคลอื่น ชอบช่วยเหลือหมู่คณะ รวมเป็นตัวชี้วัด มีความเคารพต่อตนเองและต่อผู้อื่น

2. คุณลักษณะ สามารถตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ได้ เผชิญหน้ากับปัญหาที่เกิด แก้ไขปัญหาด้วยความรู้สึกที่มั่นคง มีลักษณะนิสัยชอบแสดงตัว รวมเป็นตัวชี้วัด มีความชัดเจนในจุดยืนของตนเอง

3. คุณลักษณะ ความกล้าของบุคคล การเห็นคุณค่าในตัวเอง ไม่ย่อท้อกับการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ยอมรับผลที่เกิดขึ้นด้วยความพอใจและภาคภูมิใจ รวมเป็นตัวชี้วัด การยกย่องและมีความเข้าใจในตนเองได้ด้วยตนเอง

4. คุณลักษณะ มีความรอบคอบมีแผนงาน มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ชอบทำสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ รวมเป็นตัวชี้วัด ตั้งจุดมุ่งหมายไว้สูงและคิดว่าจะทำให้สำเร็จ

5. คุณลักษณะ มีความเป็นผู้นำ รวมเป็นตัวชี้วัด ความเป็นผู้นำที่สามารถปรับตัวกับสถานการณ์ใหม่

1.5 แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับวินัยในตนเอง

วินัยในตนเอง เป็นคุณสมบัติสำคัญที่บุคคลควรจะมี เพราะผู้ที่มีวินัยในตนเองจะมีคุณธรรม ประพฤติตนอย่างมีเหตุผล ไม่ก่อความวุ่นวายแก่สังคม การศึกษาทฤษฎีที่ว่าด้วย การเกิดวินัยจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะให้ทราบว่าวินัยในตนเองมีที่มาอย่างไร เพื่อที่จะได้ปลูกฝังและ พัฒนาให้เกิดขึ้นในตัวบุคคลได้ (ไพบูลย์ ขำขันมะลี, 2548) จากการวิเคราะห์ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง กับการเสริมสร้างวินัยนักเรียนทั้ง 4 เครือข่ายวิจัย พบว่ามีแนวคิดและทฤษฎีสำคัญที่เกี่ยวข้อง กับการเสริมสร้างวินัย ดังนี้

1. ทฤษฎีการเกิดวินัยในตนเองของ Mowrer

การเกิดวินัยในตนเองของบุคคลนั้น นักจิตวิทยาเชื่อว่าจะต้องมีพื้นฐานมาตั้งแต่แรกเกิดจนกระทั่งเติบโตขึ้น สิ่งสำคัญคือความสัมพันธ์ระหว่างทารกกับบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดู อันจะเป็น

ทางนำไปสู่ความสามารถในการให้รางวัลตนเอง หรือความสามารถควบคุมตนเองเมื่อโตขึ้น ซึ่งเมอเรอร์อธิบายว่าทารกหรือเด็กจะต้องเรียนรู้จากผู้เลี้ยงดูตนเอง โดยการเรียนรู้ี้ จะเกิดในสภาพอันเหมาะสมเท่านั้น ซึ่งการเรียนรู้ของเด็กทารกหรือเด็ก จะเกิดขึ้นหลายระดับ และมีขั้นตอน ดังนี้

1) บุคคลที่สำคัญต่อการเรียนรู้ของทารกหรือเด็ก คือ บิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดู การที่ทารกได้รับการบำบัดความต้องการ จะเกิดความรู้สึกสบายใจ มีความสุข และจะติดอยู่ในสำนึกของทารกไปจนเติบโตขึ้น

2) ความรักและความผูกพันของเด็ก นำไปสู่การปฏิบัติตามการอบรมสั่งสอน หรือ การเลียนแบบผู้ที่ตนรักและพอใจ กล่าวคือ จากความรักและความพอใจของเด็กที่มีต่อบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดู จึงทำให้เด็กเกิดพฤติกรรมเลียนแบบและทำตามจากการเลี้ยงดู การอบรมสั่งสอน การกระทำหรือการพูดจาของบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดู ซึ่งการเลียนแบบผู้เลี้ยงดูของเด็ก จะทำทั้งทางที่ดีและไม่ดีเท่ากัน ตราบเท่าที่ลักษณะนั้นเป็นลักษณะของผู้ที่ตนรักและพอใจ ดังนั้น จากทฤษฎีของเมอเรอร์ การเกิดวินัยในตนเองจนเป็นผู้ที่บรรลุวุฒิภาวะทางจิตนั้น จะต้อง เริ่มต้นจากการเลี้ยงดูในวัยทารกอย่างมีความสุข ความอบอุ่น และผ่านการอบรมสั่งสอน หรือ เลียนแบบที่ดีจากผู้เลี้ยงดูตนเอง จึงจะพัฒนาเป็นลักษณะที่เด่นชัดในจิตสำนึกของบุคคลนั้น และกลายเป็นพฤติกรรมที่ถูกต้อง มีเหตุผลของบุคคลนั้น

2. ทฤษฎีแรงจูงใจทางจริยธรรมหรือความมีวินัยในตนเองของ Peck and havighurst เพกและฮาวิกเฮอร์ส เชื่อว่าการควบคุมอีโก้ (Ego control) และการควบคุมซูเปอร์อีโก้ (Super ego control) ร่วมกันช่วยให้เกิดความต้องการแสดงพฤติกรรมเพื่อผู้อื่นได้อย่างสม เหตุสมผล ซึ่งพลังควบคุมของอีโก้และซูเปอร์อีโก้ของแต่ละบุคคลไม่เท่ากัน เนื่องจากได้รับความรู้จากจริยธรรมที่ทำให้บุคคลรู้ผลของการกระทำของตนไม่เท่ากัน ส่งผลไปสู่ความมีวินัยในตนเองที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ ความแตกต่างของบุคลิกภาพในตัวบุคคลแบ่งออกเป็น 5 ประเภท ดังนี้

1) บุคคลที่ปราศจากจริยธรรม (Amoral person) หมายถึง บุคคลที่มีพลังควบคุมอีโก้และซูเปอร์อีโก้ น้อยมาก จะยึดตนเองเป็นศูนย์กลางและเห็นแก่ตัว โดยไม่เรียนรู้ที่จะให้ผู้อื่น ไม่สามารถควบคุมตนเองได้ และกระทำการต่าง ๆ อย่างไม่ไตร่ตรอง

2) บุคคลที่เอาแต่ได้ (Expedient person) หมายถึง บุคคลที่มีพลังควบคุมอีโก้ น้อยแต่พลังควบคุมซูเปอร์อีโก้มากขึ้นในระดับปานกลางค่อนข้างน้อย จะยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง และทำทุกอย่างเพื่อความพึงพอใจและเพื่อผลประโยชน์ของตน ไม่จริงใจ ยอมอยู่ภายใต้การควบคุมของผู้อื่นที่มีอำนาจ ถ้าหากทำให้ตนได้รับผลประโยชน์ ลักษณะนี้จะปรากฏตั้งแต่ วัยเด็กตอนต้นและบางคนจะติดตัวไปตลอดชีวิต

3) บุคคลที่คล้อยตาม (Conforming person) หมายถึง บุคคลที่มีพลังควบคุม

อีโก้หน่อยเหมือนสองประเภทแรก แต่มีพลังควบคุมซูปเปอร์อีโก้มากกว่า ในระดับปานกลาง ค่อนข้างมากจะยึดพวกพ้องเป็นหลักและคล้อยตามผู้อื่นโดยไม่ไตร่ตรอง จะอยู่ภายใต้การควบคุมของ สังคมและกลุ่ม

4) บุคคลที่ตั้งใจจริงแต่ขาดเหตุผล (Irrational conscientious person) หมายถึง บุคคลมีพลังควบคุมอีโก้ปานกลาง แต่มีพลังควบคุมซูปเปอร์อีโก้มาก จะเป็นผู้ที่ยอมรับ กฎเกณฑ์ และกฎหมายอย่างยึดมั่นและศรัทธา ถูกควบคุมโดยค่านิยมและบรรทัดฐานของสังคม ทำตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด แม้ว่าจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นก็ยังไม่สนใจ ขาดการยืดหยุ่น อย่างมีเหตุผล

5) บุคคลที่เห็นแก่ผู้อื่นอย่างมีเหตุผล (Rational altruistic person) หมายถึง บุคคลที่มีพลังควบคุมอีโก้และซูปเปอร์อีโก้มาก เกิดความสมดุลระหว่างการทำตามกฎเกณฑ์ของ สังคมและความสมเหตุสมผล เห็นแก่ผู้อื่น สามารถควบคุมตนเองอย่างมีเหตุผล ไม่ตกอยู่ภายใต้ อิทธิพลของกลุ่มในสังคม หรือตกอยู่ใต้อิทธิพลของกฎเกณฑ์อย่างปราศจากเหตุผล ตระหนักถึงผล การกระทำของตนที่มีต่อผู้อื่น พิจารณาไตร่ตรองก่อนตัดสินใจกระทำให้ความร่วมมือกับสังคมมีความ รับผิดชอบ ให้ความเคารพเพื่อนมนุษย์ เสียสละและเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม ซึ่งมีไม่มากนักในสังคม เป็นการพัฒนาบุคลิกภาพที่ระดับสูงสุด

3. ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มพฤติกรรมนิยม

ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มพฤติกรรมนิยม (Behaviorism) เน้นการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นโดย อาศัยความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้า (Stimulus) และการตอบสนอง (Response) โดยสิ่งมีชีวิตจะต้อง สร้างความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนอง อันนำไปสู่ความสามารถในการแสดง พฤติกรรม หรือการเรียนรู้ ผู้นำที่สำคัญของกลุ่มนี้ คือ พาฟลอฟ (Ivan pavlov) และสกินเนอร์ (B.F. skinner)

3.1 หลักการสำคัญของทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบการกระทำของพาฟลอฟ (Ivan pavlov) พาฟลอฟ เชื่อว่าการเรียนรู้ของสิ่งมีชีวิตเกิดจากการวางเงื่อนไข (Conditioning) กล่าวคือการตอบสนองหรือการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นนั้น ต้องมีเงื่อนไขหรือมีการสร้างสถานการณ์ให้เกิดขึ้น เช่น สุนัขได้ยินเสียงกระดิ่งแล้วน้ำลายไหล เป็นต้น โดยเสียงกระดิ่งคือสิ่งเร้าที่ต้องการให้ เกิดการเรียนรู้จากการวางเงื่อนไข ซึ่งเรียกว่า “สิ่งเร้า ที่วางเงื่อนไข” (Conditioned stimulus) และ ปฏิกริยาการเกิดน้ำลายไหลของสุนัข เรียกว่า “การตอบสนองที่ถูกวางเงื่อนไข” (Conditioned response) ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงการเรียนรู้จากการวางเงื่อนไข (วัลภา สบายยิ่ง, 2542)

ทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบคลาสสิกของพาฟลอฟ นอกจากจะเป็นการเรียนรู้ ที่เกิดจากการวางเงื่อนไขหรือมีการสร้างสถานการณ์ขึ้นมาแล้ว ยังหมายถึงการสร้างความสัมพันธ์ ระหว่างสิ่งเร้ากับปฏิกริยาตอบสนองอย่างฉับพลัน หรือปฏิกริยาสะท้อน (Reflex) ซึ่งพาฟลอฟ ได้ อธิบายเรื่องราวการวางเงื่อนไขในแง่ของสิ่งเร้า (Stimulus - S) และการตอบสนอง (Response-R)

ว่าอินทรีย์มีการเชื่อมโยงสิ่งเร้าบางอย่างกับการตอบสนองบางอย่างมาตั้งแต่แรกเกิด แล้วพัฒนาขึ้นเรื่อย ๆ เมื่อเติบโตขึ้นตามธรรมชาติ โดยสิ่งเร้าที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ เรียกว่า สิ่งเร้าที่ไม่ได้วางเงื่อนไข (Unconditioned stimulus = UCS) หมายถึง สิ่งเร้าที่มีอยู่ในธรรมชาติ และเมื่อนำมาใช้คู่กับสิ่งเร้าที่วางเงื่อนไขแล้วทำให้เกิดการเรียนรู้หรือตอบสนองจาก การวางเงื่อนไขได้ และการตอบสนองที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ เรียกว่า การตอบสนองที่ไม่ได้วางเงื่อนไข (Unconditioned response = UCR) ซึ่งหมายถึง การตอบสนองตามธรรมชาติที่ไม่ต้องมีการบังคับ เช่น การเคาะเอ็นที่สะบ้าหัวเข่าทำให้เกิดการกระตุกขึ้นนั้น เป็นปฏิกิริยาสะท้อนโดยธรรมชาติ สมมุติว่าเราสร้างการเชื่อมโยงบางอย่างขึ้นในระบบประสาท เช่น สั่นกระดิ่งทุกครั้ง ที่มีการเคาะหัวเข่า เข่าจะกระตุกเมื่อได้ยินเสียงกระดิ่งโดยไม่ต้องเคาะหัวเข่า เป็นต้น

จากหลักการข้างต้นสามารถสรุปหลักการเรียนรู้ของพาฟลอฟเป็นแผนผัง ดังนี้

การวางเงื่อนไขแบบคลาสสิก = สิ่งเร้าที่วางเงื่อนไข + สิ่งเร้าที่ไม่ได้วางเงื่อนไข = การเรียนรู้

ในการทดลองของพาฟลอฟนั้น พบว่า 1) การวางเงื่อนไขแบบคลาสสิก ควรเริ่มจากการเสนอสิ่งเร้า ที่วางเงื่อนไขก่อน แล้วจึงเสนอสิ่งเร้าที่ไม่วางเงื่อนไข 2) ช่วงเวลาในการให้ สิ่งเร้าที่วางเงื่อนไขและไม่วางเงื่อนไข ที่แตกต่างกัน ทำให้เกิดการตอบสนองที่แตกต่างกัน และ 3) ถ้ามีการวางเงื่อนไขซ้อนกันมากครั้ง (หมายถึง การให้สิ่งเร้าที่วางเงื่อนไขหลาย ๆ สิ่ง) การตอบสนองก็จะมีกำลังอ่อนลงยิ่งขึ้น

สำหรับการประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน ประกอบด้วยหลักการดังนี้

1) ในแง่ของความแตกต่างระหว่างบุคคล ความแตกต่างทางด้านอารมณ์มี แบบแผนการตอบสนองได้ไม่เท่ากัน จำเป็นต้องคำนึงถึงสภาพทางอารมณ์ผู้เรียนว่าเหมาะสมที่จะสอนเนื้อหาอะไร

2) การวางเงื่อนไข เป็นเรื่องเกี่ยวกับพฤติกรรมทางด้านอารมณ์ด้วย โดยปกติผู้สอนสามารถทำให้ผู้เรียนรู้สึกชอบหรือไม่ชอบเนื้อหาที่เรียนหรือสิ่งแวดล้อมในการเรียน

3) การลบพฤติกรรมที่วางเงื่อนไข ผู้เรียนที่ถูกวางเงื่อนไขให้กลัวผู้สอน อาจช่วยได้โดยป้องกันไม่ให้ผู้สอนทำโทษเขา

4) การสรุปความเหมือนและการแยกความแตกต่าง เช่น การอ่านและการสะกดคำ ผู้เรียนที่สามารถสะกดคำว่า “round” เขาก็ควรจะเรียนคำทุกคำที่ออกเสียง o-u-n-d ไปในขณะเดียวกันได้ เช่นคำว่า found, bound, sound, ground, แต่คำว่า wound (บาดแผล) ไม่ควรเอาเข้ามารวมกับคำที่ออกเสียง o-u-n-d และควรฝึกให้รู้จักแยกคำนี้ออก จากกลุ่ม เป็นต้น

3.2 หลักการสำคัญของทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบการกระทำของสกินเนอร์

(B.F. Skinner)

สกินเนอร์ อธิบายว่าการตอบสนองในรูปแบบการวางเงื่อนไขแบบคลาสสิก เป็นไปโดยเจ้าตัวควบคุม การตอบสนองโดยตรงไม่ได้ ส่วนการตอบสนองในแบบการวางเงื่อนไข แบบควบคุมการกระทำของตนเองได้ สามารถทำอะไรหลายอย่างเพราะรู้สึกรู้ว่าการกระทำนั้นจะให้ผลดี และทำอะไรอย่างอื่นเพื่อหลีกเลี่ยงประสบการณ์ที่ไม่ดี เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เมื่อได้รับผลดี จากการกระทำ หรือเมื่อกระทำแล้วถูกลงโทษ ซึ่งการเรียนรู้การวางเงื่อนไข แบบการกระทำ การตอบสนองต่อเงื่อนไขแบบนี้ต้องมีการกระทำ (Operate) ต่อสิ่งแวดล้อม กฎของการวางเงื่อนไขแบบ การกระทำจะอธิบายถึงการแต่งพฤติกรรมที่ถูกปรับแต่ง (Shaping behavior) และการปรับ พฤติกรรม (Behavior modification) โดยการใช้ผลของการกระทำ ที่จะได้รับการเสริมแรงหรือได้รับการ ลงโทษตามมาก่อนการทดลองการวางเงื่อนไข ถึงแม้ว่าทฤษฎีการเรียนรู้แบบการกระทำของสกิน เนอร์ จะได้รับอิทธิพลจากแนวความคิดของพาฟลอฟก็ตาม แต่ทั้งสองทฤษฎีดังกล่าวต่างก็มีมุมมอง ต่อวิธีการวางเงื่อนไขที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน กล่าวคือ ทฤษฎีของพาฟลอฟให้ความสำคัญ กับสิ่งเร้าที่จะกระตุ้นให้เกิดการตอบสนอง และเชื่อว่าการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นนั้นเป็นปฏิกิริยาสะท้อนโดย อัตโนมัติ ของร่างกายที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่ถูกวางเงื่อนไขไว้แล้ว ส่วนทฤษฎีของสกินเนอร์ให้ ความสำคัญกับ “ผลกรรม” ที่ตามมาหลังจากการแสดงพฤติกรรม รวมทั้งเชื่อว่าพฤติกรรมที่ปรากฏ ออกมา เกิดจากการกระทำของตัวบุคคลเอง (Active) มากกว่าที่จะเกิดขึ้นจากการกระตุ้นของสิ่งเร้า (Passive)

การเรียนรู้การวางเงื่อนไขแบบการกระทำ (Operant conditioning theory) มีแนวความคิดพื้นฐานว่าพฤติกรรมของมนุษย์ตกอยู่ภายใต้การควบคุมของเงื่อนไขการเสริมแรง และ การลงโทษ และพฤติกรรมของบุคคลเป็นผลมาจากการปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อม พฤติกรรมที่ เกิดขึ้นของบุคคลจะแปรเปลี่ยนไป เนื่องจากผลกรรมที่เกิดขึ้นในสภาพแวดล้อม ซึ่งสกินเนอร์เชื่อว่า พฤติกรรมเกิดร่วมกันระหว่างตัวผู้แสดงพฤติกรรม และเงื่อนไขสิ่งแวดล้อมใน รูปผลกรรมทำให้เกิด พฤติกรรมที่เรียกว่า “พฤติกรรมที่เกิดขึ้นเอง” ผู้แสดงพฤติกรรมแสดงเอง และพฤติกรรมดังกล่าวถูก ควบคุมโดยผลกรรมนั้น รูปแบบการเกิดพฤติกรรม มี 2 ประเภท คือ 1) ผลสืบเนื่อง ที่เป็นตัว เสริมแรง (Reinforce) ทำให้พฤติกรรมที่บุคคลกระทำอยู่ มีอัตราการกระทำเพิ่มขึ้น และ 2) ผล สืบเนื่องที่เป็นการลงโทษ (Punisher) สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต (2562) ซึ่งส่งผลให้พฤติกรรมที่บุคคล กระทำนั้นยุติลง

สกินเนอร์ มีแนวคิดว่าการเรียนรู้เกิดขึ้นภายใต้เงื่อนไขและสภาวะแวดล้อม ที่เหมาะสม เพราะทฤษฎีนี้ต้องการเน้นเรื่องสิ่งแวดล้อม สิ่งสนับสนุนและการลงโทษ สกินเนอร์ มอง ว่าพฤติกรรมของมนุษย์เป็นพฤติกรรมที่กระทำต่อสิ่งแวดล้อมของตนเอง ซึ่งการที่พฤติกรรมของ

(Cognitive processes) ที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ ซึ่งปัจจัยภายในมีส่วนช่วยทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย และความรู้เดิมมีส่วนเกี่ยวข้องและเสริมสร้างความเข้าใจของผู้เรียน (โครงการพัฒนาระบบการเรียนรู้อัจฉริยะ, 2544) นักการศึกษาเชื่อว่าความรู้เป็นที่สร้างขึ้นได้ด้วยตนเอง ซึ่งสามารถจำแนกกลุ่มนักการศึกษาที่มีความเชื่อในลักษณะนี้ได้ 2 กลุ่ม คือ (ยุรววัฒน์ คล้ายมงคล, 2542)

1) กลุ่มการสร้างความรู้เชิงความคิด เน้นการสร้างความรู้ที่เกิดจากปัจเจกบุคคล การเรียนรู้เป็นกระบวนการเชิงพลวัต (Dynamic process) ของการสร้างการจัดระบบและการสร้างความรู้ นักการศึกษาที่มีความเชื่อในลักษณะนี้มีทัศนะว่าการสร้างความรู้จะเกิดขึ้นในตัวผู้เรียน ที่จะต้องสร้างและลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง

2) กลุ่มการสร้างความรู้เชิงสังคม-วัฒนธรรมการเรียนรู้เป็นกระบวนการทางสังคมซึ่งครูและนักเรียน มีส่วนร่วมในการพูดคุยกันอย่างมีความหมายในลักษณะแลกเปลี่ยนกันด้วยบรรยากาศที่เป็นมิตร การปฏิสัมพันธ์ภายในห้องเรียนจะเป็นตัวเชื่อมโยงการเรียนรู้และการสอน ให้ผสมผสานกันอย่างกลมกลืน ทั้งนี้ บุคคลที่อยู่ในสิ่งแวดล้อมทางสังคมของผู้เรียนจะมีอิทธิพล ต่อทัศนะและวิถีคิดของผู้เรียน ขณะที่ผู้ใหญ่ ภาษา และวัฒนธรรมเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการเรียนรู้

หลักการสร้างความรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ประกอบด้วยรายละเอียด ดังนี้

1) ผู้เรียนจะมีปฏิสัมพันธ์กับทุกสิ่งที่อยู่แวดล้อมตัว จะพยายามค้นหาเพื่ออธิบายสิ่งต่าง ๆ โดยผู้เรียนจะสร้างแบบจำลองหรือสัญลักษณ์ของสิ่งต่าง ๆ ที่พบเห็นไว้ในความคิด เพื่อใช้อธิบายปรากฏการณ์และเหตุการณ์ ต่าง ๆ ในสิ่งแวดล้อมรอบตัว บทบาทของครูจึงเป็นการช่วยผู้เรียนสร้างและประกอบแบบจำลองทางความคิดให้สมบูรณ์แบบยิ่งขึ้น

2) ผู้เรียนทุกคนจะสร้างหรือร่วมสร้างสิ่งที่มีความหมายด้วยตนเอง

3) ผู้เรียนเป็นผู้รับผิดชอบการเรียนรู้ของตน ครูเป็นผู้สนับสนุนและอำนวยความสะดวกการเรียนรู้

4) ผู้เรียนจะสร้างสิ่งที่มีความหมายแลกเปลี่ยนกันจากการปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน การนำแนวคิดนี้ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนนั้น ครูจะเริ่มต้นจากการเสนอปัญหาหรือคำถามที่เป็นจุดเน้นของบทเรียน จากนั้นให้ผู้เรียนปฏิสัมพันธ์ภายในระหว่างกันในกลุ่ม เพื่อแก้ปัญหาหรือตอบคำถามจนสำเร็จ โดยครูทำหน้าที่นำทางตั้งคำถามและยกตัวอย่าง เพื่อเสริมหรือตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน หลักการพัฒนาผู้เรียนตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ประกอบด้วยรายละเอียดดังนี้

1) เด็กต้องมีโอกาสวางแผนการเรียนรู้ของตนเอง และมีความยืดหยุ่นในเรื่อง ที่จะเรียน

2) เด็กจะสร้างความรู้และความเข้าใจจากการกระทำ ผ่านโลกทางกายภาพและทางสังคม โดยมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบุคคลอื่น

3) ความผิดพลาด (Error) นำไปสู่การสร้างความรู้ใหม่ ความผิดพลาดจะทำให้เกิด การพัฒนาความคิด

4) การเรียนรู้ของเด็กจะเกี่ยวข้องสัมพันธ์ในทุกด้าน ไม่มีการแยกแยะออกเป็นรายวิชาเหมือนผู้ใหญ่ ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ประกอบด้วยรายละเอียด ดังนี้

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญดังนี้ (ยุรวัดน์ คล้ายมงคล, 2542)

- 1) มีจุดมุ่งหมายของเนื้อหาที่ชัดเจน
- 2) การออกแบบและเตรียมงาน หรือปัญหาที่เป็นสภาพการณ์จริง
- 3) การออกแบบวิธีการนำเสนอปัญหาหรือแนวคิดที่เป็นนาม กระทำใน รูปแบบที่ หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนได้รับรู้และมองเห็นปัญหาได้หลายมุม
- 4) การจัดกิจกรรมและโอกาสให้ผู้เรียนได้มีบทบาท มีส่วนร่วมและได้ ปฏิสัมพันธ์ โดยตรงระหว่างผู้เรียนกับบทเรียนและระหว่างผู้เรียนด้วยกันเอง คืองานกลุ่มในรูปแบบ ต่าง

5) การประเมินความรู้ความเข้าใจและความต่อเนื่องระหว่างความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ของผู้เรียน

สำหรับวิธีการกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น ครูจะเริ่มต้นจากการเสนอคำถามหรือปัญหาที่เป็นจุดเน้นของบทเรียน จากนั้นผู้เรียนจะใช้ประโยชน์จากวิธีการทำความเข้าใจกับปัญหา และปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่ม และระหว่างกลุ่ม เพื่อแก้ปัญหาหรือตอบคำถามจนสำเร็จ ซึ่งครูจะทำหน้าที่ช่วยนำทางด้วยการใช้กลยุทธ์คำถามและการให้ตัวอย่างเพิ่มเติมเพื่อสร้างเสริมและตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน

สรุปได้ว่า กระบวนการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ เป็นลักษณะที่ให้นักเรียน สร้างความรู้จากการร่วมมือกันแก้ปัญหา (Collaborative problem solving) กระบวนการเรียน การสอนจะเริ่มต้นด้วยปัญหา ที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งทางปัญญา (Cognitive conflict) กล่าวคือ ประสบการณ์และโครงสร้างทางปัญญาที่มีอยู่เดิม ไม่สามารถจัดการแก้ปัญหา นั้นได้ ลงตัวเหมือน ปัญหาที่เคยแก้มาแล้ว ต้องมีการคิดค้นเพิ่มเติมที่เรียกว่า “การปรับโครงสร้าง” หรือ “การสร้าง โครงสร้างใหม่” ทางปัญญา (Cognitive restructuring) โดยการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ถกเถียง ปัญหา ซักค้ำจนกระทั่งหาเหตุผลหรือหลักฐานในเชิงประจักษ์มาขจัดความขัดแย้ง ทางปัญญา ภายในตนเองและระหว่างบุคคลได้ การจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ เชื่อว่า ครูผู้สอนไม่สามารถปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางปัญญาของผู้เรียนได้แต่สามารถช่วยให้ผู้เรียนปรับขยายโครงสร้าง ทางปัญญา โดยการจัดสภาพการณ์ที่ทำให้เกิดภาวะเสียสมดุล หรือก่อให้เกิดความขัดแย้งทางปัญญา

ขึ้น ซึ่งก็คือสถานะที่โครงสร้างทางปัญญาเดิมใช้ไม่ได้ต้องมีการปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องประสบการณ์มากขึ้นหรือเกิดโครงสร้างทางปัญญาใหม่นั้นเอง โดยมีเงื่อนไขการเรียนรู้ ดังนี้ (อนุชา โสมาบุตร, 2556)

- 1) การเรียนรู้เป็นกระบวนการปฏิบัติ (Active process) ที่เกิดขึ้นในแต่ละบุคคล
- 2) ความรู้ต่าง ๆ จะถูกสร้างขึ้นโดยผู้เรียนเอง โดยการใช้ข้อมูลที่ได้รับมาใหม่ร่วมกับข้อมูลหรือความรู้เดิมที่มีอยู่แล้ว รวมทั้งประสบการณ์เดิม มาสร้างความหมายในการเรียนรู้ ของตนเอง
- 3) ความรู้และความเชื่อที่แตกต่างกันของแต่ละบุคคล จะขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อม ขนบธรรมเนียมประเพณี และประสบการณ์ของผู้เรียน จะถูกนำมาเป็นพื้นฐานในการตัดสินใจ และจะมีผลโดยตรงต่อการสร้างความรู้ใหม่ แนวคิดใหม่หรือการเรียนรู้

5. ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก (Kohlberg's moral development theory)

การพัฒนาทางจริยธรรม หมายความว่า การเจริญเติบโตในการเข้าสังคมของเด็ก มีความเข้าใจบทบาทและหน้าที่ของตนที่มีต่อบุคคลอื่นและสังคมโดยรวม จุดมุ่งหมายของ การพัฒนาทางจริยธรรมหรือศีลธรรม คือ การที่บุคคลจะทำให้เกิดความสงบสุขและความเจริญ ทั้งทางวัตถุและจิตใจในกลุ่มของตน สังคม หรือโดยรวม (ดวงเดือน พันธมนาวิน, 2521) ซึ่งพัฒนาการทางจริยธรรมของมนุษย์แบ่งเป็น 3 ระดับ แต่ละระดับแบ่งออกเป็น 2 ชั้น ตามลักษณะการให้เหตุผลทางจริยธรรม ตามรายละเอียดดังนี้ (พัชรี สวนแก้ว. 2545)

ระดับที่ 1 ระดับก่อนเกณฑ์ (Pre-conventional level) การที่บุคคลสนองตอบต่อกฎเกณฑ์ที่กำหนดไว้โดยผู้มีอำนาจเหนือตน จะเลือกกระทำพฤติกรรมเฉพาะที่เป็นประโยชน์ ต่อตนเอง โดยไม่คำนึงถึงผลที่เกิดขึ้นกับผู้อื่น ในระดับนี้ เป็นระดับจริยธรรมของเด็กวัย 2-10 ปี แบ่งออกเป็น 2 ชั้น คือ

ชั้นที่ 1 การหลบหลีกการถูกลงโทษ (The punishment and obedience orientation) ผู้ที่มีจริยธรรมชั้นนี้ โดยทั่วไปแล้วอายุจะต่ำกว่า 7 ขวบลงมาและจะมีพฤติกรรมต่าง ๆ ในลักษณะที่มุ่งหลบหลีกไม่ให้ตนเองต้องถูกลงโทษ เพราะกลัวว่าตนเองจะเจ็บหรือลำบาก เด็กจะยอมทำตามคำสั่งหรือกฎเกณฑ์ของผู้ใหญ่เพราะไม่ต้องการให้ตนถูกลงโทษมากกว่าอย่างอื่น

ชั้นที่ 2 ชั้นยึดหลักการแสวงหารางวัล (The instrumental relativist orientation) ผู้ที่มีจริยธรรมในชั้นนี้ โดยทั่วไปจะมีอายุระหว่าง 7-10 ปี ซึ่งการแสดงพฤติกรรม มีสาเหตุมาจากต้องการได้รับผลประโยชน์ จึงเลือกกระทำพฤติกรรมในส่วนที่จะนำความพอใจ ความสุข หรือประโยชน์สุขมาสู่ตน เริ่มพยายามกระทำเพื่อต้องการรางวัล

ระดับที่ 2 ระดับกระทำตามเกณฑ์ (Conventional level) ระดับนี้เป็นระดับ ที่กระทำตามความคาดหวังของบุคคลอื่น การดำเนินและยกย่องชมเชยจากสังคมเป็นสิ่งที่ควบคุม ความประพฤติมีการกระทำตามกฎเกณฑ์ของกลุ่มย่อย ๆ ของตน ซึ่งระดับนี้ยังต้องควบคุมจากภายนอก แต่ยังสามารถในการเอาใจเขามาใส่ใจเรา สามารถแสดงบทบาทที่สังคม ต้องการได้ ระดับนี้เป็นระดับจริยธรรมของเด็กวัย 10-16 ปี แบ่งออกเป็น 2 ชั้น คือ

ชั้นที่ 3 หลักการทำตามผู้อื่นเห็นชอบ (The interpersonal concordat orientation) ผู้มีจริยธรรมในชั้นนี้มีอายุประมาณ 10-13 ปี ผู้มีจริยธรรมในชั้นนี้มุ่งที่จะทำให้ ผู้อื่นพอใจเพื่อให้ยอมรับเข้าเป็นพวก ชอบคล้อยตามผู้อื่น โดยเฉพาะเพื่อทำตามแบบแผนที่ คนส่วนใหญ่ ยึดถือ

ชั้นที่ 4 ชั้นหลักการทำตามหน้าที่ทางสังคม (The law and order orientation) ผู้ที่มีจริยธรรมในชั้นนี้ มีอายุประมาณ 13-16 ปี ซึ่งจะรู้ถึงบทบาทหน้าที่ของตนและสามารถ กระทำตามหน้าที่ของตนตามเกณฑ์ ที่สังคมกำหนด อาศัยหลักความเหมาะสมตามบทบาทของ ตนและให้ความเคารพกฎหมาย ผู้ที่มีจริยธรรมในชั้นนี้ถือว่า มีจริยธรรมที่ดีพอสมควร

ระดับที่ 3 ระดับเหนือเกณฑ์ (Postconventional level) ระดับนี้เป็นระดับที่มีจริยธรรมเป็นของตนเอง ซึ่งอยู่ในวัยผู้ใหญ่เพียงส่วนย่อย และมักจะมีในอายุ 16 ปีขึ้นไป ระดับนี้มีการตัดสินใจขัดแย้งด้วยการคิด ตรึกตรองด้วยตนเองแล้วตัดสินใจ ขึ้นอยู่กับว่าจะเน้นความ สำคัญของสิ่งใดมากกว่ากัน การยอมรับกฎเกณฑ์ของสังคมจะตั้งอยู่บนพื้นฐานของจริยธรรม ระดับนี้ แบ่งออกเป็น 2 ชั้นคือ

ชั้นที่ 5 ชั้นยึดหลักตามค่านิยมสัญญา (The social contract legalistic orientation) ผู้ที่มีจริยธรรมในชั้นนี้ อายุตั้งแต่ 16 ปีขึ้นไป ผู้ที่มีจริยธรรมในชั้นนี้ยึดมั่นในสิ่งที่ถูกต้องตามกฎหมาย แต่ยังเห็นว่าการแก้ไขเปลี่ยนแปลงกฎเป็นสิ่งที่ทำได้เมื่อได้พิจารณาด้วยเหตุผลที่จะทำให้เกิดประโยชน์แก่สังคม

ชั้นที่ 6 ชั้นยึดหลักการยึดอุดมคติสากล (The universal ethical principle orientation) พัฒนาการทางจริยธรรมขั้นสูงสุดนี้ จะพบในผู้ใหญ่ที่มีความเจริญทางสติปัญญา มีประสบการณ์และความรู้อย่างกว้างขวางเกี่ยวกับสังคมและวัฒนธรรมที่เป็นสากล จึงมีความคิด ที่กว้างไกลไปกว่ากลุ่มและสังคมที่ตนเป็นสมาชิกอยู่ เป็นบุคคลที่มีอุดมคติ มีความสมเหตุสมผล คำนึงถึงความเท่าเทียมกันของสิทธิมนุษยชน

6. ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของ Piaget

เพียเจท์ อธิบายว่า จริยธรรมจะแฝงอยู่ในกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ทุกชนิดและในการเล่นต่าง ๆ ของเด็ก จะต้องมีการกฎเกณฑ์ที่เป็นระบบซับซ้อนแอบแฝงอยู่ในการเล่นนั้น ๆ ซึ่งเพียเจท์ให้ข้อสังเกตเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ในการเล่นของเด็ก 2 ประการ ดังนี้

ประการที่ 1 การฝึกหัดตามกฎเกณฑ์ อยู่ในช่วงอายุก่อน 8 ปี ระยะเวลาเด็กจะยึดกฎเกณฑ์ภายนอก คือ พ่อแม่ ผู้ปกครอง หรือผู้ใหญ่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเด็ก จะมีอิทธิพลต่อพัฒนาการทางจริยธรรมของเด็ก โดยกฎเกณฑ์จะมีลักษณะตายตัว และเด็กจะไม่คำนึงถึงแรงจูงใจต่าง ๆ หรือเหตุของการกระทำ แบ่งเป็น 4 ชั้น ดังนี้

ชั้นที่ 1 เด็กพยายามกระทำตามอย่างคนอื่น เพราะยังไม่รู้จักกฎเกณฑ์ของการเล่น

ชั้นที่ 2 เด็กจะยึดตนเองเป็นจุดศูนย์กลางพฤติกรรมจะเกิดจากตนเองรวมกับการตามอย่างคนอื่น ที่เล่นเป็น โดยมีจุดมุ่งหมายของการเล่น คือการมุ่งเอาชนะ

ชั้นที่ 3 เด็กเกิดความร่วมมือในระหว่างผู้เล่น ความสนใจจะอยู่ที่การเล่นตามกฎเกณฑ์ ไม่มุ่งเอาชนะ

ชั้นที่ 4 เด็ก นอกจากจะมีความร่วมมือในการเล่นตามกฎเกณฑ์แล้ว ยังทำตามกฎเกณฑ์ด้วยความรู้สึกรับผิดชอบเฉพาะตนเอง ซึ่งเพียเจท์ อธิบายว่า การที่เด็กพัฒนาจากการรับกฎเกณฑ์ที่ตายตัว จากอิทธิพลภายนอกมาเป็นกฎเกณฑ์ของตนเองได้ เนื่องจากพัฒนาการทางสติปัญญา ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนและอายุ ดังนั้น การจัดประสบการณ์ให้เด็กได้เล่นหรือ ทำงานร่วมกับกลุ่มเพื่อน จะทำให้เด็กมีพัฒนาการทางจริยธรรมสูงขึ้น รู้จักควบคุมตนเองและ แสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ โดยผู้ใหญ่ต้องชี้แจงเหตุผลและมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อเด็ก

ประการที่ 2 ความสำนึกในกฎเกณฑ์ เด็กเริ่มมีกฎเกณฑ์ของตนเอง ระยะเวลาพัฒนาการทางจริยธรรม เริ่มก้าวไปสู่ระดับที่มีความคิดเป็นของตนเอง ในลักษณะของการคิดถึงความยุติธรรม คิดถึงเหตุและผลของการกระทำ

ทฤษฎีดังกล่าวข้างต้น เป็นทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนเป็นฐาน คิดสำคัญในการกำหนดรูปแบบการพัฒนาให้เกิดขึ้นในตัวบุคคล เพื่อให้สอดคล้องกับธรรมชาติของเด็กบริบทของโรงเรียนและสังคม

7. ทฤษฎีทางด้านจิตพิสัยของ Krathwohl, Bloom และ Masia

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2554) สรุปไว้ว่า ลำดับการเกิดลักษณะนิสัยของบุคคล มี 5 ชั้น ดังต่อไปนี้

1. ชั้นรับรู้ (Receiving) เป็นการพัฒนาขั้นแรกสุด บุคคลจะรับรู้ต่อสิ่งเร้าที่มากระทบต่อประสาทสัมผัส ซึ่งแบ่งเป็น 3 ชั้นย่อย ได้แก่

1.1 ชั้นรู้ตัว เกิดจากการสังเกตแล้วรับรู้ความแตกต่างของสิ่งเร้า

1.2 ชั้นตั้งใจรับ ในขั้นนี้จะตั้งใจรับรู้ต่อสิ่งเร้าเฉพาะอย่าง เริ่มสะสมความรู้หรือประสบการณ์ในสิ่งเร้าเฉพาะอย่าง

1.3 ชั้นการเลือกสรรสิ่งที่รับ เป็นการเลือกรับเฉพาะอย่าง เช่น สนใจอ่านเฉพาะ

บางเรื่อง สนใจตอบคำถามเฉพาะบางคำถาม

2. ขั้นตอบสนอง (Responding) ในขั้นนี้บุคคลจะเริ่มมีปฏิกริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้า

3 ลักษณะ ได้แก่

2.1 ขั้นเต็มใจตอบสนอง เป็นการยินยอมปฏิบัติตามหลักการหรือกฎเกณฑ์และยอมรับในสิ่งที่เลือกสรรรับ

2.2 ขั้นตั้งใจตอบสนอง เป็นการเริ่มอาสาที่จะเข้าร่วมปฏิบัติกับผู้อื่นและอาจมีการพยายามหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติในสิ่งที่ขัดกับสิ่งที่ตนรับมา

2.3 ขั้นพอใจตอบสนอง เป็นความพึงพอใจหรือไม่พอใจต่อการแสดงออกของผู้อื่น ที่สอดคล้องหรือขัดแย้งกับสิ่งที่รับมา

3. ขั้นเห็นคุณค่า (Valuing) เป็นการเริ่มเห็นคุณประโยชน์ของสิ่งที่รับมาและสิ่งที่ตอบสนองแล้ว เริ่มยอมรับสิ่งที่ได้รับมาว่าสิ่งใดมีความหมายสิ่งใดไม่มีความหมายสิ่งใดมีค่าสิ่งใดไม่มีค่า บุคคลจะแสดงออกด้วยพฤติกรรมต่าง ๆ ตามขั้นตอนดังนี้

3.1 การยอมรับค่านิยม เป็นความพยายามเพิ่มพูนประสบการณ์ในสิ่งเร้า นั้น ๆ พยายามปฏิบัติตาม

3.2 การแสดงความนิยมในค่านิยม เป็นการเข้าช่วยเหลือสนับสนุนร่วมมือในกิจกรรมที่เห็นด้วย

3.3 การเข้าร่วมงาน เป็นการเข้าไปร่วมเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มที่เห็นคุณค่า และขัดขวางการปฏิบัติที่ไม่เห็นคุณค่า

4. ขั้นจัดระบบ (Organization) เป็นความพยายามปรับตัวเองให้เข้ากับคุณลักษณะหรือพฤติกรรมที่ตนเองยอมรับ จะพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยม (Value) ที่เห็นคุณค่าหลาย ๆ อย่างพร้อม ๆ กัน พยายามจัดลำดับค่านิยมเหล่านั้น และปรับตัวให้เข้ากับสิ่งต่าง ๆ ที่ยอมรับ ขั้นนี้ประกอบด้วยชั้นย่อย 2 ชั้น ดังนี้

4.1 ขั้นสร้างความเข้าใจในค่านิยม เป็นการเข้าร่วมกลุ่มอภิปราย ร่วมสร้างแนวคิด

4.2 ขั้นสร้างระบบค่านิยม บุคคลจะพยายามชั่งน้ำหนักค่านิยมต่าง ๆ ที่ยอมรับ จัดลำดับค่านิยมเหล่านั้น สร้างแผน สร้างกฎเกณฑ์ ให้สอดคล้องกับสิ่งที่ยอมรับและระบบที่สร้างขึ้น แล้วนำไปใช้กับตนเอง หรือพยายามชักชวนให้ผู้อื่นยอมรับกับระบบนั้น

5. ขั้นการเกิดกิจนิสัย (Characterization) เป็นการเริ่มต้นยอมรับสิ่งที่เห็นคุณค่าแล้วรับมาเป็นลักษณะเฉพาะตัวเมื่อจัดระบบสำหรับตัวเองเข้ารูปเข้ารอยแล้ว บุคคลก็จะยึดถือหรือนำมาปฏิบัติต่อไปจนแสดงออกโดยอัตโนมัติ กล่าวคือเมื่ออยู่ในสถานการณ์ที่ต้องตอบสนองต่อสิ่งเร้า

บุคคลจะตอบสนองในรูปแบบที่คงเส้นคงวาจนเป็นลักษณะประจำตัวเรียกว่า กิจนิสัย สามารถแบ่งเป็น ชั้นย่อย 2 ชั้น ดังนี้

5.1 ชั้นสร้างข้อสรุป เป็นการปรับปรุงระบบจนอยู่ในขั้นสมบูรณ์ในตัว ตามแนวทางหรือระบบที่ตนเองต้องการ

5.2 ชั้นกิจนิสัย เป็นการแสดงออกอย่างสม่ำเสมอจนได้รับการยอมรับจากกลุ่มว่าเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว แสดงถึงการเกิดคุณลักษณะเฉพาะของบุคคล

1.6 การเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน

วิธีการเสริมสร้างวินัยในตนเอง

Reynolds (2008) สรุปไว้ว่า การเสริมสร้างวินัยในตนเองไว้ ประกอบด้วย 1) การยับยั้ง (Inhibition) 2) การวางแผน (Planning) 3) การจัดลำดับความสำคัญ (Sequencing) 4) การเตือนตนเอง (Monitor output) 5) การมองภาพรวม (Development of plans) 6) การตัดสินใจ (Decision making) นอกจากนี้ Beck และคนอื่นๆ (2011) สรุปไว้ว่า กลยุทธ์การเสริมสร้างวินัยในตนเองโดยการกำกับความคิด (Self-regulatory cognitive) และการควบคุมพฤติกรรม ไว้ดังต่อไปนี้ 1) การอดทนรอคอย (Resistance to temptation) 2) การปรับตัว (Flexibility) 3) ความจำดี (Working memory)

Aydin (2009) สรุปไว้ว่าวิธีการสร้างวินัยในตนเอง ดังต่อไปนี้

1. สอนการควบคุมตนเองให้กับนักเรียนทั้งทางการควบคุมตนเองในขณะที่อยู่ในห้องเรียน โรงเรียนหรืออยู่นอกโรงเรียน (Self-control)

2. ใช้กลยุทธ์การให้รางวัลและการลงโทษ (Reward-punishment method) ถึงอย่างไรก็ตามมีมุมมองที่แตกต่างกันในการใช้กลยุทธ์การให้รางวัลและการลงโทษ จึงต้องมีการประเมินประสิทธิผลของวิธีการนี้

3. กำหนดกฎระเบียบ (Rule) ที่ชัดเจน โดยให้ครู นักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดกฎระเบียบ

4. อธิบายพฤติกรรมใดบ้างที่ทำได้หรือไม่ได้ (Reminding) จะช่วยเพิ่มความเป็นอิสระในการควบคุมตนเองของนักเรียน

5. ครูต้องเป็นตัวอย่างที่ดีให้นักเรียน (Good Model)

6. ครูสร้างบรรยากาศการเรียนการสอนให้มีความสุข

Dawson and Guare (2010) สรุปไว้ว่ากลยุทธ์การเสริมสร้างวินัยในตนเองโดยใช้หลักการการทำงานของสมองด้านจัดการ (Executive skills) ว่าเป็นองค์ความรู้ด้านประสาทวิทยาศาสตร์ (Neuroscience) เมื่อใช้อธิบายพฤติกรรมของมนุษย์ จะอธิบายได้ว่า สภาพจิตใจและ

พฤติกรรมเป็นผลมาจากสมอง การควบคุมพฤติกรรมจึงอาศัยทักษะที่ใช้สมองเป็นฐาน (Brain-based skills) เพื่อบรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้โดยใช้ทักษะการคิดระดับสูง (High-level cognitive functions) ที่เรียกว่า การทำงานของสมองด้านจัดการ หรือการทำงานของสมองระดับสูง (Executive skills) เป็นทักษะที่ช่วยให้ในการตัดสินใจภารกิจหรืองานอะไรที่ควรจะทำ สามารถวางแผน จัดการกับงาน ให้ความสนใจอย่างต่อเนื่องกับงาน พากเพียรจนงานสำเร็จ สามารถจัดการกับพฤติกรรมได้ตลอดเวลา และเอาชนะความต้องการความสำเร็จที่อยู่ตรงหน้าโดยมุ่งมั่นปฏิบัติเพื่อความสำเร็จในระยะยาวที่สำคัญกว่า (Long-term goals) นอกจากนี้ยังช่วยในการควบคุมอารมณ์และความคิด เพื่อให้งานสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ทักษะการทำงานของสมองด้านจัดการ ช่วยในการควบคุมพฤติกรรมตนเอง (Self-regulation) โดยทั่วไปการทำงานของสมองในส่วนการบริหารจัดการช่วยการควบคุมพฤติกรรม 2 วิธี วิธีแรก คือ การคิด (Thinking skills) เป็นการเลือกเป้าหมายที่ต้องการประสบความสำเร็จหรือพัฒนาการแก้ไขปัญห ทำให้มองเห็นภาพและจดจำเป้าหมาย ถึงแม้ว่าเป้าหมายที่ต้องการบรรลุจะอยู่ไกล ทำให้มองเห็นเส้นทางที่จะไปถึงเป้าหมายและทรัพยากรที่จำเป็นต่อใช้ในการปฏิบัติเพื่อบรรลุเป้าหมาย ทักษะด้านการคิดประกอบด้วย การวางแผน (Planning) การจัดการ (Organization) การบริหารเวลา (Time management) ความจำ (Working memory) การรู้คิด (Metacognition) วิธีที่สอง คือ การกระทำ (Doing) เพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายจำเป็นต้องมีทักษะการทำงานของสมองด้านจัดการเพื่อชี้แนะให้ปฏิบัติตามแนวทางแห่งความสำเร็จ ทักษะด้านการกระทำประกอบด้วย การยับยั้งการตอบสนอง (Response inhibition) การควบคุมอารมณ์ (Emotional control) ความสนใจอย่างต่อเนื่อง (Sustained attention) การเริ่มตงาน (Task initiation) ความยืดหยุ่น (Flexibility) การจดจ่อต่อเป้าหมาย (Goal directed persistence) การเปลี่ยนแปลงการคิด (Cognitive change) ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาการควบคุมการคิดและพฤติกรรมได้ รากฐานความคิดที่สำคัญเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงการคิด คือ การคิดเป็นสื่อกลางของพฤติกรรมดังนั้นหากสามารถควบคุมการคิดได้ก็จะสามารถควบคุมพฤติกรรมได้ซึ่ง ประเวศ วะสี (2549) สรุปเพิ่มเติมว่า การพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ต้องให้ความสำคัญกับกระบวนการเรียนรู้หรือกลยุทธ์ในการเรียนรู้เพื่อช่วยให้ผู้เรียนคิดและเรียนรู้ด้วยตนเองได้มากกว่าให้ความสำคัญกับการทำความเข้าใจเนื้อหาในตำรา การที่ผู้เรียนมีกระบวนการเรียนรู้ที่ดี ถึงแม้เนื้อหาจะเปลี่ยนแปลงไปผู้เรียนก็สามารถใช้กระบวนการเรียนรู้กับเนื้อหาใหม่ได้

McWhirter (2013) การเสริมสร้างวินัยในตนเองด้วยส่งเสริมระดับบุคคล คือ คุณลักษณะของบุคคล (Characteristics) ที่ให้ความสำคัญกับปัจจัยเสี่ยงและปัจจัยป้องกัน ได้แก่ การคิด (Thinking skills) พฤติกรรม (Behaviors) อารมณ์ (Affective) การแทรกเสริมในระดับบุคคลทำได้ 3 รูปแบบ ได้แก่ รูปแบบที่ 1 คือ การแทรกเสริมนักเรียนทั้งหมด (Universal) รูปแบบที่

2 คือ การแทรกเสริมนักเรียนกลุ่มเสี่ยง (Targeted) และรูปแบบที่ 3 คือ การแทรกเสริมนักเรียนที่มีปัญหา (Intensive) การเลือกรูปแบบการแทรกเสริมจึงขึ้นกับขนาดและความรุนแรงของปัญหา การแทรกเสริมนักเรียนเป็นการพัฒนาที่แทรกเสริมทักษะที่จำเป็นให้กับนักเรียนทุกคนเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ เช่น ทักษะการคิด การควบคุมพฤติกรรม ทักษะซึ่งเป็นคุณลักษณะเชิงบวก ทักษะทางสังคม การแทรกเสริมนักเรียนกลุ่มเสี่ยงเป็นการพัฒนาที่แทรกเสริมทักษะให้กับนักเรียนที่ใช้รูปแบบการแทรกเสริมนักเรียนทั้งหมดไม่ได้ผล วิธีการแทรกเสริม เช่น สอนทักษะที่ผู้เรียนขาดสนับสนุนให้เพื่อนช่วยเหลือ สอนการแทรกเสริมนักเรียนที่มีปัญหาเป็นรูปแบบที่เข้ากับนักเรียนที่ประสบปัญหาที่เรื้อรังหรือปัญหาที่รุนแรง วิธีการแทรกเสริม เช่น ปรับปรุงบริบทรอบตัวผู้เรียน กำหนดพฤติกรรมเป้าหมายที่ต้องการให้ผู้เรียนบรรลุ สอนทักษะโดยตรงและผู้เรียนจะได้รับการกระตุ้นให้ปฏิบัติตามพฤติกรรมที่คาดหวังไว้ การควบคุมกำกับอาจเป็นทุกวันหรือตลอดเวลา

กรมวิชาการ (2542) ได้เสนอแนวทางในการสร้างวินัยในตนเองว่าการสร้างวินัยไม่ควรมุ่งประเด็นอยู่ที่การลงโทษ แต่ควรจะเน้นการฝึกอบรมและให้ความรู้มากกว่า ถ้าแก้ปัญหา โดยการลงโทษจะส่งผลทางลบทั้งสิ้น ซึ่งควรดำเนินการดังนี้

1. การตักเตือนด้วยวาจา คือ การเรียกผู้ที่มีปัญหาเข้ามาพบเป็นการส่วนตัว เพื่ออภิปรายปัญหาที่เกิดขึ้น โดยมุ่งที่จะโน้มน้าวให้เห็นด้วยในการแก้ปัญหาต่างๆ ผู้มีปัญหาจะได้รับการตักเตือนให้คิดถึงความรับผิดชอบที่จะต้องปฏิบัติตามมาตรฐานขององค์กรเพื่อเป็นการให้ออกาสผู้มีปัญหาได้รู้ตัว และปรับปรุงตัวเสียก่อน

2. การตักเตือนด้วยการบันทึก ถ้าปัญหาเดิมยังคงอยู่ผู้มีอำนาจเรียกเข้ามาพบเพื่อว่า กล่าวตักเตือนหลายครั้ง และควรมีหนังสือแจ้งไปยังผู้มีปัญหาเพื่อย้ำเตือนในสิ่งที่พูดตกลงกันไว้

สำนักส่งเสริมการเมืองภาคพลเมือง (2557) การพัฒนาตนเอง และการฝึกตนให้มีวินัย ตลอดจนแนวทางเสริมสร้างการมีวินัยในตนเอง ต้องเกิดจากการสร้างตัวแบบ ส่งเสริมผู้มีวินัยการกระตุ้นกระบวนการทางสังคมที่ขัดเกลาความมีวินัยให้กับผู้คน ทั้งหมดต้องดำเนินไปพร้อมๆ กับการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง

จากแนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับวิธีการเสริมสร้างวินัยในตนเองที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้นำมาสังเคราะห์วิธีการเสริมสร้างวินัยในตนเองดังตาราง 6

ตาราง 6 การสังเคราะห์วิธีการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน

ชื่อ	นักวิชาการ	Reynolds (2008)	Aydin (2009)	Dawson and Guare (2010)	McWhiter (2013)	กรมวิชาการ (2542)	สำนักส่งเสริมการเมืองภาคพลเมือง (2557)	ความถี่
1	นำเนื้อหาวินัยในตนเองมาสอนโดยตรง	✓	✓	✓	✓	✓		5
2	สอนให้คิด ใช้เหตุผล การอภิปรายร่วมกับผู้อื่น	✓	✓	✓	✓			4
3	เปิดโอกาสให้ฝึกปฏิบัติและประยุกต์ใช้	✓	✓	✓				3
4	การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน		✓					1
5	ผู้บริหาร ครู และบุคลากรในโรงเรียน ผู้ปกครอง ประพฤติเป็นแบบอย่างที่ดี		✓				✓	1
6	กำหนดกฎ ระเบียบให้นักเรียนปฏิบัติตาม		✓				✓	2
7	การจัดสภาพแวดล้อมในบริเวณโรงเรียน ให้นักเรียนรู้สึกปลอดภัยทั้งร่างกายและอารมณ์		✓					1

จากตาราง 6 ผลการสังเคราะห์วิธีการเสริมสร้างวินัยในตนเอง ได้วิธีการเสริมสร้างวินัยในตนเอง 7 วิธี ผู้วิจัยจัดกลุ่มวิธีการเสริมสร้างวินัยในตนเองดังต่อไปนี้

1. การสอนโดยตรง
 - 1.1 นำเนื้อหาวินัยในตนเองมาสอนโดยตรง
 - 1.2 เปิดให้คิด ใช้เหตุผล การอภิปรายร่วมกับผู้อื่น
 - 1.3 เปิดโอกาสให้ฝึกปฏิบัติและประยุกต์ใช้
2. การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
3. การใช้ตัวแบบที่ดี
 - 3.1 ผู้บริหาร ครู และบุคลากรในโรงเรียนประพฤติปฏิบัติเป็นแบบอย่างที่ดี
4. การจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียน
 - 4.1 กำหนดกฎ ระเบียบให้นักเรียนปฏิบัติตาม
 - 4.2 การจัดสภาพแวดล้อมในบริเวณโรงเรียน ให้นักเรียนรู้สึกปลอดภัยทั้งร่างกาย

และอารมณ์

สรุป วินัยในตนเอง หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงความมุ่งมั่น ความอดทน ความรับผิดชอบ และความเชื่อมั่นในตนเอง โดยมีวิธีการเสริมสร้างวินัยในตนเอง ได้แก่ การสอนโดยตรง การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน การใช้ตัวแบบที่ดี และการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียน

แนวทางและการพัฒนาแนวทาง

ความหมายของแนวทาง

Good (1973) ได้นิยามความหมายของแนวทางโดยรวม หมายถึง การเป็นแบบอย่างของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างหรือทำซ้ำเป็นตัวอย่าง เพื่อการเลียนแบบเป็นแผนภูมิซึ่งเป็นตัวแบบของสิ่งหนึ่ง เป็นหลักการหรือแนวคิด และเป็นชุดของปัจจัยหรือตัวแปรที่มีความหมายสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

ราชบัณฑิตยสถาน (2556) ได้ให้ความหมายไว้ว่า แนวทาง หมายถึง ทางปฏิบัติที่วางไว้เป็นแนว

เปลื้อง ณ นคร (2560) ได้ให้ความหมายไว้ว่า แนวทาง หมายถึง ทางปฏิบัติที่ควรทำสรุปได้ว่า แนวทาง หมายถึง วิธีปฏิบัติที่ใช้เป็นแบบอย่างในการปฏิบัติเรื่องนั้น ๆ

ความหมายของการพัฒนา

ยนต์ ชุ่มจิต (2541) ได้นิยามความหมายไว้ว่า การพัฒนา หมายถึง การดำเนินงาน ที่พยายามจะสร้างเสริมให้ครุมีความรู้ความสามารถ มีทักษะในการสอนและการทำงาน ตลอดจนมี เจตคติที่ดีในการทำงาน รวมถึงการมีบุคลิกภาพและคุณธรรมของความเป็นครูที่ดีด้วย

สนธยา พลศรี (2547) การพัฒนา หมายถึง การเปลี่ยนแปลงสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้เกิด ความ เจริญเติบโตงอกงามและดีขึ้นจนเป็นที่พึงพอใจ

ยุวัฒน์ วุฒิเมธี (2543) ให้ความหมายของคำว่า พัฒนา หมายถึง การกระทำให้ เกิดขึ้น คือเปลี่ยนจากสภาพหนึ่งไปสู่อีกสภาพหนึ่งที่ดีกว่า

สรุปได้ว่า การพัฒนา หมายถึง กระบวนการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่ส่งเสริมการทำงาน ให้มีประสิทธิภาพ และทำให้ดีขึ้นกว่าเดิม

การพัฒนาแนวทาง หมายถึง การเปลี่ยนแปลงวิธีปฏิบัติที่ใช้เป็นแบบอย่าง เพื่อให้ สิ่งใดสิ่งหนึ่งเกิดคุณภาพดียิ่งขึ้น

บริบทสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3

สภาพทั่วไปสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3

1. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ตั้งอยู่ ถนนห้วยผึ้ง-นาค ตำบลนิคมห้วยผึ้ง อำเภอห้วยผึ้ง จังหวัดกาฬสินธุ์ 46240

2. เขตการบริหารจัดการศึกษาในความรับผิดชอบประกอบด้วย 7 อำเภอ ดังนี้ อำเภอ ห้วยผึ้ง อำเภอนาคู อำเภอเขาวง อำเภอกุฉินารายณ์ อำเภอนามน อำเภอสมเด็จ และอำเภอคำม่วง

3. โครงสร้างการบริหารงานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ประกอบด้วย 9 กลุ่มงาน ดังนี้ 1) กลุ่มอำนวยการ 2) กลุ่มบริหารงานบุคคล 3) กลุ่มนิเทศ ติดตามและ ประเมินผล 4) กลุ่มนโยบายและแผน 5) กลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา 6) กลุ่ม บริหารงานการเงิน และสินทรัพย์ 7) กลุ่มพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา 8) กลุ่มส่งเสริม การศึกษาทางไกล เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร 9) กลุ่มกฎหมายและคดี และ 1 หน่วยงาน คือ หน่วยตรวจสอบภายใน

4. ข้อมูลพื้นฐานการศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 มี จำนวนโรงเรียนทั้งหมด 199 โรงเรียน มีนักเรียนในปีการศึกษา 2563 จำนวน 27 ,282 คน มีครู และบุคลากร จำนวน 2,456 คน

5. ยุทธศาสตร์ในการพัฒนาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3

วิสัยทัศน์

“สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 3 เป็นองค์กรชั้นนำ ในการส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีคุณภาพ”

พันธกิจ (Mission)

ส่งเสริมสนับสนุนให้ประชากรวัยเรียนทุกคนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง และมีคุณภาพ ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามหลักสูตรค่านิยมหลักของคนไทย 12 ประการ พัฒนาคูครูและบุคลากรทางการศึกษาทั้งระบบให้ มีคุณภาพ พัฒนา ระบบบริหารจัดการที่เน้นการมีส่วนร่วม เพื่อเสริมสร้างความรับผิดชอบต่อ คุณภาพการศึกษาและ บูรณาการการจัดการศึกษา

เป้าประสงค์

1. ประชากรวัยเรียนทุกคนในเขตพื้นที่การศึกษาได้รับโอกาสในการบริการทางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน อย่างทั่วถึง มีคุณภาพและเสมอภาค
2. ผู้เรียนในสังกัดทุกกลุ่มเป้าหมาย เป็นคนดี มีความรู้ตามมาตรฐานหลักสูตร มีทักษะที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ 21 พัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
3. ครูและบุคลากรทางการศึกษามีการทำงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์
4. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษามีระบบการบริหารที่มีประสิทธิภาพ

สภาพปัญหา

จากการศึกษาสภาพปัญหาพฤติกรรมของนักเรียนพบว่า นักเรียนยังขาดวินัยในตนเอง สังเกตจากการเข้าเรียนไม่ตรงเวลา หนีเรียน การส่งงานไม่ตรงเวลา ไม่มีจิตอาสา ไม่รักษาความสะอาด ไม่สนใจงานที่ครูมอบหมายให้ ซึ่งนักเรียนที่ประพฤติตัวขาดวินัยในตนเองนี้จะส่งผลกลายเป็นคนที่วินัยต่อไปเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ยอมทำให้มีโอกาสประสบความสำเร็จในชีวิต นอกจากผลกระทบที่เกิดกับตัวนักเรียนเองแล้วยังส่งผลต่อสังคมในระยะยาวอีกด้วย จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและสังเกตปัญหาพฤติกรรมนี้ ผู้วิจัยได้นำไปพัฒนาแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหาและพัฒนาต่อไป

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

กิตติศักดิ์ ศรีธา (2557) ศึกษาการพัฒนากระบวนการเสริมสร้างวินัยนักเรียน โรงเรียนบ้านดอนวิทยาคาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) สภาพปัจจุบันปัญหา และความต้องการเสริมสร้างวินัยนักเรียน โรงเรียนบ้านดอนวิทยาคาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 2) พัฒนากระบวนการเสริมสร้างวินัยนักเรียนโรงเรียนบ้านดอนวิทยาคาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 โดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ตามแนวคิดของเดมมิ่ง กลุ่มผู้ร่วมวิจัยประกอบด้วย ผู้บริหาร และครูผู้สอน จำนวน 13 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบบันทึกการสนทนากลุ่มแบบสังเกต แบบสัมภาษณ์ และแบบประเมิน ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพก่อนการพัฒนา พฤติกรรมวินัย ด้านการรักษาความสะอาดของร่างกาย ด้านการแต่งกาย ด้านการตรงต่อเวลา และด้านการทิ้งขยะให้ถูกที่ไม่เหมาะสม เนื่องจากนักเรียน ขาดจิตสำนึกที่ดีในการแต่งกายในการรับผิดชอบหน้าที่และดูแลรักษาความสะอาดของร่างกาย มีพฤติกรรมการเล่นแบบตามสมัยนิยม ซึ่งมีเพียงบางส่วนและมักจะเป็นนักเรียนในกลุ่มเดิม ๆสมควรได้รับการปรับปรุงและพัฒนาให้อยู่ในระดับที่ดีขึ้น 2) ผู้วิจัยและกลุ่มผู้ร่วมวิจัยได้ดำเนินการพัฒนาโดยใช้กลยุทธ์การประชุมเชิงปฏิบัติการ พัฒนาระเบียบวินัย และการติดตามผล ซึ่งมีกิจกรรมการพัฒนา คือ กิจกรรม สัมพันธ์ ชุมชน บ้าน โรงเรียน กิจกรรม ผลการพัฒนาพบว่า นักเรียนมีระเบียบวินัยในระดับที่ดีขึ้น

ชาญชัย ศรีเพชร (2557) ศึกษาการเสริมสร้างวินัยนักเรียน โรงเรียนสว่างแดนดิน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร เขต 23 เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการมีวินัยของนักเรียน ค้นหาแนวทางเสริมสร้างวินัยและติดตามผลการเสริมสร้างวินัยนักเรียน โดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action research) ตามแนวคิดของเคมมิสและแม็กแท็กการ์ท (Kemmis and Mc Taggart) ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ การวางแผน (Planning) การปฏิบัติ (Action) การสังเกต (Observation) และการสะท้อนผล (Reflection) พบว่า สภาพและปัญหา การมีวินัยของนักเรียน มีพื้นฐานความรับผิดชอบตนเองและต่อโรงเรียนค่อนข้างน้อย คณะครู และนักเรียนมีความตระหนักที่จะได้รับการเสริมสร้างวินัยด้านความรับผิดชอบตนเองและต่อโรงเรียน ซึ่งแนวทางการเสริมสร้างวินัยดังกล่าวใช้แนวทางประชุมสัมมนา น้ำดีแทนที่น้ำเสีย การมีส่วนร่วม และทำทุกวันอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ พบว่า นักเรียนกลุ่มเป้าหมายมีวินัย มีความรับผิดชอบตนเองและต่อโรงเรียนมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ทั้งการแต่งกายตามปกติ และการแต่งกายตามกิจกรรม ตรงตามวันที่โรงเรียนกำหนดได้ถูกต้อง ห้องเรียนและบริเวณที่มอบหมาย สะอาดเรียบร้อย ไม่มีขยะ นักเรียนมีความรับผิดชอบตนเอง รู้และเข้าใจกฎระเบียบของโรงเรียนมากขึ้น สามารถปฏิบัติตน

และแต่งกายให้ถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน แต่งกาย ได้อย่างถูกต้องทุกประการ อ่อนน้อม รู้จัก
 ทำความเคารพครูและเคารพสิทธิของ มีความรับผิดชอบต่อโรงเรียนเขตพื้นที่รับผิดชอบและบริเวณ
 อาคาร การดูแลห้องเรียนให้สะอาด เรียบร้อยและพื้นที่ที่แบ่งให้รับผิดชอบ

ประจักษ์พร เกียรติศิริ (2558) ศึกษาการพัฒนาแบบวัดความมีวินัยในตนเองสำหรับ
 นักเรียนช่วงชั้นที่ 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี มีจุดมุ่งหมายเพื่อแสดงเที่ยงตรงและ
 ความเชื่อมั่นของแบบวัดความมีวินัยในตนเองกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นนักเรียนช่วงชั้น
 ที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 506 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบวัดความมี
 วินัยในตนเองที่มีรูปแบบต่างกัน 2 ฉบับ คือ ฉบับข้อความและฉบับสถานการณ์ (Coefficient)
 ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1. ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัดความมีวินัยในตนเอง จากการ
 วิเคราะห์องค์ประกอบ พบว่าฉบับสถานการณ์ มี 6 องค์ประกอบ คือ ความรับผิดชอบ ด้านความ
 เชื่อมั่นในตนเอง ด้านความอดทน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความเป็นผู้นำ และด้านการปฏิบัติตาม
 กฎระเบียบของสังคม เป็นไปตามโครงสร้างที่สังเคราะห์ไว้ แบบวัดสถานการณ์มีค่าน้ำหนักตั้งแต่
 0.318 – 0.924 เมื่อพิจารณาความเที่ยงตรงโดยโครงสร้างด้วยวิธีวิเคราะห์หลายลักษณะหลายวิธี
 ของแบบวัดความมีวินัยในตนเอง พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความเที่ยงตรงเชิงจำแนกตั้งแต่
 0.055 - 0.455 ซึ่งต่ำกว่าความเที่ยงตรงเชิงเหมือน 2. ความเชื่อมั่นแบบวัดความมีวินัยในตนเอง
 แบบวัดความมีวินัยในตนเอง ฉบับสถานการณ์แต่ละด้านมีความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.609 – 0.738 ความ
 เชื่อมั่นรวมทั้งฉบับมีค่า 0.858

สิริกร สีนสม (2558) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้น
 มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 3
 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อ
 เปรียบเทียบพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนตามสถานภาพของครอบครัว เพื่อศึกษา
 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสภาพการอบรมเลี้ยงดูและสภาพแวดล้อมสถานศึกษากับความมีวินัย
 ในตนเองของนักเรียน เพื่อศึกษาชุดปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ความมีวินัยในตนเอง และเพื่อศึกษา
 ปัญหาและข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนต้น ผล
 การศึกษาระดับความมีวินัยในตนเองของนักเรียน พบว่า 1) นักเรียนมีวินัยด้านพฤติกรรมในห้องเรียน
 และด้านพฤติกรรมทั่วไปอยู่ในระดับมาก 2) ผลการเปรียบเทียบ พฤติกรรมด้านความมีวินัยในตนเอง
 ของนักเรียนตามสถานภาพของครอบครัว พบว่านักเรียนที่มีสถานภาพทางครอบครัวต่างกัน มี
 พฤติกรรมที่เกี่ยวกับความมีวินัยในตนเองทั้งภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน 3) ตัวแปรที่มี
 ความสัมพันธ์ทางบวกกับความมีวินัยในตนเองของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
 ได้แก่ ด้านการอบรมเลี้ยงดู คือการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจที่มีเหตุผล ด้านสภาพแวดล้อม
 สถานศึกษา ได้แก่ การปฏิบัติตนของครู พฤติกรรมกลุ่มเพื่อนและระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

สำหรับตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ด้านการอบรมเลี้ยงดู คือ การอบรมเลี้ยงดูแบบตามใจ 4) ชุดตัวแปรที่พยากรณ์ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ทัศนียา แสนทิพย์ (2559) ได้ศึกษาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนนิคมสร้างตนเองจังหวัดระยอง 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1 เพื่อศึกษาระดับและเปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนนิคมสร้างตนเองจังหวัดระยอง 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1 ปีการศึกษา 2558 จำแนกตามเพศและระดับชั้นการศึกษา จำนวนทั้งสิ้น 120 คน เครื่องมือที่ใช้ศึกษาเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ (Rating scale) จำนวน 45 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ คะแนนเฉลี่ย (X) ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-way ANOVA) ผลการวิจัย พบว่า 1. ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนนิคมสร้างตนเองจังหวัดระยอง 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1 ปีการศึกษา 2558 โดยรวม 6 ด้าน อยู่ในระดับค่อนข้างสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้แก่ ด้านความเป็นผู้นำ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความอดทน ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง และด้านการรักษา ระเบียบใจ 2. ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนนิคมสร้างตนเองจังหวัดระยอง 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1 ปีการศึกษา 2558 ที่มีเพศต่างกัน โดยรวม และรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 โดยนักเรียนหญิงมีวินัยในตนเองสูงกว่านักเรียนชาย 3. การเปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนนิคมสร้างตนเอง จังหวัดระยอง 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1 ปีการศึกษา 2558 จำแนกตามระดับชั้นการศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านความอดทน และด้านความซื่อสัตย์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เบญญาภา หลวงราช (2560) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อศึกษา 1) ศึกษาระดับความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 2) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และ 3) ศึกษาแนวทางการพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา 2559 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 จำนวน 12 โรงเรียน มี จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 372 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย แบบสอบถามและ แบบสัมภาษณ์เชิงลึก สถิติที่ใช้ในการ

วิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product-moment correlation coefficient) การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (multiple regression analysis) แบบขั้นตอน (stepwise) และการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีระดับความมีวินัยในตนเองอยู่ในระดับสูง
2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้แก่ ปัจจัยภายในตัวบุคคล ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านโรงเรียน
3. แนวทางการพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

จุฑามณี เสาระโส (2560) ได้ศึกษาการพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมความมีวินัยในตนเองตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษา สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกาฬสินธุ์ปัญญานุกูล จังหวัดกาฬสินธุ์ เพื่อ 1) พัฒนาโปรแกรมส่งเสริมความมีวินัยในตนเองตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษา สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา 2) เพื่อศึกษาผลการใช้โปรแกรมส่งเสริมความมีวินัยในตนเองตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษา สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา และ 3) เพื่อศึกษาความคงทนของพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีระดับสติปัญญา 50 – 70 ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนกาฬสินธุ์ปัญญานุกูล จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 6 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง 2) โปรแกรมส่งเสริมความมีวินัยในตนเอง ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษา สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ใช้สถิติ ทดสอบ The Wilcoxon Matched Pairs Signed – Ranks Test ผลการวิจัยพบว่า 1. โปรแกรมส่งเสริมความมีวินัยในตนเองตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษา พบว่า โปรแกรมส่งเสริมความมีวินัยในตนเองมีความเหมาะสมมาก 2. ผลการใช้โปรแกรมส่งเสริมความมีวินัยในตนเองตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษา สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนมีวินัยในตนเองสูงกว่าก่อนการเข้าร่วมโปรแกรมส่งเสริมความมีวินัยในตนเองตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 3. ผลการศึกษาความคงทนของพฤติกรรมความมีวินัยในตนเอง สรุปว่าไม่มีความคงทนของ พฤติกรรมความมีวินัยในตนเอง

พัชรินทร์ ศัสเตศรี (2560) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมกลุ่มและเทคนิคแม่แบบ มีจุดมุ่งหมาย 1) พัฒนาชุดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างวินัยในตนเองของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมกลุ่มและ

เทคนิคแม่แบบ 2) เปรียบเทียบผลก่อนและ หลังการใช้ชุดกิจกรรม 3) ศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรม เสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมกลุ่มและเทคนิคแม่แบบ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายประถม) จังหวัดมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย แบบตรวจสอบปัญหาวินัยในตนเองฉบับ ข้อความแบบตรวจสอบ (Checklist) รายการ, แบบสังเกต, แบบวัดพฤติกรรมด้านวินัยในตนเอง และชุดกิจกรรม สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}), ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.), การทดสอบ Wilcoxon Signed-Ranks Test ผลการวิจัยพบว่า 1. ผลการพัฒนาชุดกิจกรรม พบว่า ดัชนีความ สอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญเท่ากับ 4.12 และได้องค์ประกอบของชุดกิจกรรมที่มีคุณภาพ 2. ทุก กิจกรรม โดยภาพรวมมีคะแนนวินัยในตนเอง หลังการทดลองใช้ชุดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการทดลองใช้ ชุดกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3. การใช้ชุดกิจกรรมทั้ง 8 กิจกรรม นักเรียนมี ความรับผิดชอบขยันหมั่นเพียรในการเรียนที่ดีขึ้น นักเรียนมีการทำงานร่วมกับผู้อื่นปฏิบัติหน้าที่เป็น น้ำหนึ่งใจเดียวกันได้เป็นอย่างดี มีความเชื่อมั่นในตนเองในการกล้าแสดงออกในสิ่งที่เหมาะสมปฏิบัติ ตามกฎระเบียบของสังคม และนักเรียนมีความอดทนในการทำงานที่สูงขึ้นหลังจากเข้าร่วมชุด กิจกรรม

งานวิจัยต่างประเทศ

Zimmerman (2014) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบตัวชี้วัด ความมีวินัยในตนเองและ ความสามารถในการควบคุมตนเองของนักเรียน และการทำนายผลต่อความสำเร็จทางวิชาการ โดย การใช้แหล่งที่มาหลายที่และวิธีการวัดหลายแบบที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน และครูจำนวน 507 คน เรา ได้ทำการเปรียบเทียบกับการทำนายผลของความสำเร็จทางวิชาการของ นักเรียนเหล่านี้ โดยแบ่ง ออกเป็นสองส่วนคือนักเรียนและครูที่มีความสามารถในการควบคุมตนเอง (SR) กับนักเรียนและครูที่ มีวินัยในตนเอง (SD) การวิเคราะห์การถดถอยเชิงลำดับชั้น (Hierarchical Regression Analyses) แสดงให้เห็นว่านักเรียนและครูที่ถูกจัดไว้ในส่วน SR ถูกทำนายว่ามีเกรดเฉลี่ยและประสิทธิภาพในการ ทำแบบทดสอบที่มากกว่านักเรียนและครูที่ถูกจัดไว้ในส่วน SD ส่วนการ วิเคราะห์ปัจจัยเพื่อยืนยัน (Confirmatory Factor Analyses) ชี้ให้เห็นว่าแม้ว่าทั้ง SR และ SD จะมี ความเกี่ยวข้องกันอย่าง มากก็จริง แต่ผลที่ได้จากการวิเคราะห์ทางการสร้างโมเดลสมการเชิงโครงสร้าง (Structural Equation Modeling Analyses) ชี้ให้เห็นว่า ปัจจัยทาง SR สามารถทำนายผลความสำเร็จของ นักเรียนได้อย่างชัดเจน แต่ปัจจัยทาง SD ไม่สามารถทำนายได้อย่างชัดเจน โดยที่ไม่มี ความแตกต่าง กันทางเพศของนักเรียนที่ถูกจัดไว้ในส่วน SD, SR หรือตัวชี้วัดความสำเร็จ ผลการวิจัยนี้ได้ ชี้ให้เห็นถึง

การรวมสองปัจจัยที่แตกต่างกัน ในการวิจัยด้านการควบคุมตนเองบนพื้นฐานที่ดีของความแตกต่างระหว่างการเรียนรู้และกระบวนการที่มีประสิทธิภาพ

Zhao (2015) ได้ศึกษาบทบาทของวินัยในตนเองในการคาดเดาความสำเร็จสำหรับนักเรียนเกรด 10 (มัธยมศึกษาปีที่ 4) ในการศึกษานี้ได้ ทำการศึกษาองค์ประกอบย่อยของการมีวินัยในตนเอง (การควบคุมเชิงพฤติกรรม การควบคุมคิด และการควบคุมอารมณ์) ในการคาดเดาความสำเร็จ สำหรับนักเรียนเกรด 10 ที่ได้คัดเลือกมาทั้งสิ้น 608 คน ซึ่งวินัยในตนเองของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สามารถประเมินได้จากการสอบเข้าศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (SHSEE, หรือที่เรียกว่า “Zhongkao”) และคะแนนอีกบางส่วนจากการสอบเก็บคะแนนประจำเดือน ผลลัพธ์ที่ได้ แสดงให้เห็นผลกระทบที่สำคัญของพฤติกรรม, ความคิดและการควบคุมอารมณ์ที่มีผลเชื่อมโยงในการคาดเดาความสำเร็จทางวิชาการ ซึ่งองค์ประกอบย่อยเหล่านี้แม้ว่าจะมีขนาดเล็กแต่ก็สามารถเพิ่มส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานยกกำลังสองซึ่ง อธิบายถึงความสำเร็จทางวิชาการในภายหลัง (พฤติกรรม $\Delta R^2 = .023$, การควบคุมความคิด $\Delta R^2 = .029$, และการควบคุมอารมณ์ $\Delta R^2 = .009$)

Rostam (2015) ได้ศึกษาการประเมินความก้าวหน้าทางวิชาการของนักเรียนบนพื้นฐานของการมีวินัยในตนเองและตัวแปรทางประชากร ในการศึกษาเป็นการพยายามทำนายความคืบหน้าของการศึกษาที่มีคุณภาพของนักเรียนหญิงในระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนประถมศึกษาในเมืองอิสฟาฮัน บนพื้นฐานของการมีวินัยในตนเองและตัวแปรทางประชากร ซึ่งระเบียบวิธีการวิจัยที่ใช้ศึกษาได้รับการอธิบายได้การวิจัยเชิงวิเคราะห์ โดยทำการเลือก นักเรียนหญิงในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มา 169 คนผ่านการสุ่มตัวอย่างหลายขั้นตอน และวิธีการที่สอดคล้องกับ ข้อกำหนดในการทำวิจัยระหว่างประเทศ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประชากร เชิงสถิติและแบบสอบถามที่ทำขึ้นเพื่อวิเคราะห์ความมีวินัยในตนเองได้ถูกนำมาใช้ ข้อมูลที่ได้ถูกวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นผ่านวิธีการทางสถิติและค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พร้อมด้วยความช่วยเหลือของซอฟต์แวร์ SPSS 18 จากการสำรวจพบว่ามีความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียนในเชิงบวกและอย่างมีนัยสำคัญที่เกิดขึ้นโดยใช้ความมีวินัยในตนเองและการศึกษาของแม่ และยังพบว่าไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญระหว่างตัวแปรของความสัมพันธ์ของครอบครัว อายุ , การศึกษาของพ่อ , อาชีพของพ่อแม่, สถานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่มีผลต่อความก้าวหน้าทางวิชาการของนักเรียน ผลลัพธ์ของการถดถอยที่ละขั้นของตัวแปรหลายตัว (Stepwise Multivariate Regression) แสดงให้เห็นว่าตัวแปรของการศึกษาของมารดาและวินัยในตนเองได้รับสิ่งที่ดีที่สุดและมีความสำคัญมากที่สุดตัวทำนายความก้าวหน้าทางวิชาการของนักเรียนตามลำดับการค้นพบเหล่านี้ได้รับการพิสูจน์แล้วว่าบทบาทของตนเองมีระเบียบวินัยและการศึกษา

ของมารดาในความก้าวหน้าทางวิชาการของนักเรียนและเน้นถึงความจำเป็นในการเน้นย้ำถึงความมีวินัยในตัวเองของนักเรียนและการยกระดับการศึกษาของคุณแม่

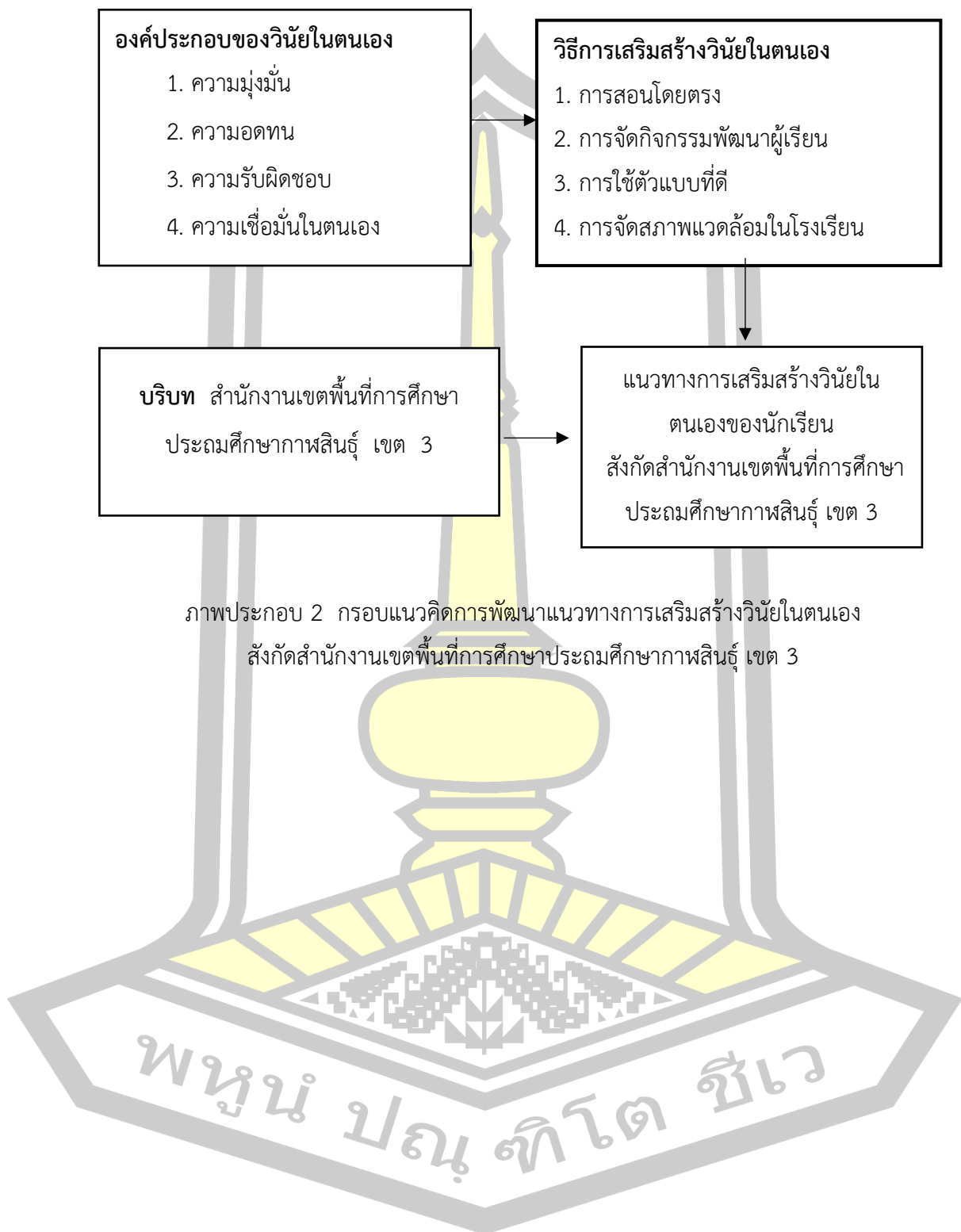
จากผลการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า การที่จะพัฒนาและเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนต้องเริ่มปลูกฝังมาตั้งแต่เด็ก โดยอาศัยความร่วมมือจากหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งทางครอบครัว ครู นักเรียน องค์กรชุมชน การกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน ให้เกิดความภาคภูมิใจในผลงานและทำให้เกิดพฤติกรรมที่ถาวรมากกว่าการอบรมสั่งสอนด้วยวิธีบรรยายอย่างเดียว ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจพัฒนาและเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน ซึ่งพฤติกรรมที่แสดงออกและสามารถวัดได้ คือ ความมุ่งมั่น ความอดทน ความรับผิดชอบ และความเชื่อมั่นในตนเอง โดยได้มีวิธีการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน ได้แก่ การสอนโดยตรง การใช้ตัวแบบที่ดี และการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียน จะส่งผลให้นักเรียนมีการพัฒนาตนเองสู่ความเป็นผู้ใหญ่ที่สามารถควบคุมตนเองได้ และมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ เพราะวินัยในตนเองเป็นสิ่งที่ช่วยให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข และนำไปสู่การพัฒนาประเทศชาติให้มีความเจริญมั่นคงต่อไป

กรอบแนวคิดและทฤษฎีในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์องค์ประกอบของวินัยในตนเองของนักเรียน กุลยา ตันติผลาชีวะ (2542); บุญชม ศรีสะอาด (2555); สุรพงษ์ ชูเดช (2542) ; อรทิพา ส่องศิริ และคณะ (2556) ; Taylor et al. (2002) ; Bear (2010) ทั้งสิ้น 4 องค์ประกอบ ดังต่อไปนี้ 1) ความมุ่งมั่น 2) ความอดทน 3) ความรับผิดชอบ 4) ความเชื่อมั่นในตนเอง

กรอบแนวคิดและทฤษฎีข้างต้นนำมาใช้สำหรับยกร่างการพัฒนาแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ปรากฏดังภาพประกอบ 2

พูนุ ปณุกิตโต ชีวะ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยเป็น 2 ระยะ คือ

ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3

ระยะที่ 2 พัฒนาแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3

ผู้วิจัยได้สรุประยะการวิจัย ขั้นตอนการดำเนินงาน และผลที่คาดหวังแสดงโดยแผนภาพปรากฏดังภาพประกอบ 3

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3

1. ขั้นตอนดำเนินการ

1.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบและตัวบ่งชี้การเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน

1.2 สร้างแบบสอบถาม

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างมีใช้ในการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน ได้แก่

2.1 ประชากรที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ในปีการศึกษา 2563 จำนวนโรงเรียน 199 โรง จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา 199 คน ครู 199 คน รวม 398 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้รับผิดชอบงานวินัยของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 จำนวนโรงเรียน 132 โรงเรียน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา 132 คน ครู 132 คน รวม 264 คน โดยการเทียบจำนวนประชากรทั้งหมดกับตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie and Morgan (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) และใช้เทคนิคการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified random sampling technique) เพื่อให้ได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่าง โดยมีขั้นตอนดังนี้

2.2.1 กำหนดขนาดของกลุ่ม โดยการเทียบจำนวนประชากรทั้งหมดกับตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) ผู้บริหารสถานศึกษา ขนาดประชากร 199 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง 132 คน ครู ขนาดประชากร 199 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง 132 คน รวมกลุ่มตัวอย่าง 264 คน

2.2.2 ใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified random sampling technique) โดยกำหนดใช้ขนาดของสถานศึกษาเป็นชั้น และโรงเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

2.2.3 สุ่มรายชื่อสถานศึกษาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับสลากตามจำนวนขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง แสดงในตาราง 7

ตาราง 7 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ที่	ขนาดของโรงเรียน	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
		ผู้บริหาร	ครู	รวม	ผู้บริหาร	ครู	รวม
1	ขนาดเล็ก (ต่ำกว่า 120 คน)	118	118	236	80	80	160
2	ขนาดกลาง (121-300 คน)	63	63	126	39	39	78
3	ขนาดใหญ่ (300 คนขึ้นไป)	18	18	36	13	13	26
	รวม	199	199	398	132	132	264

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ประเภทและลักษณะของเครื่องมือ

แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์การเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ซึ่งแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) และแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของ Likert (Likert' Rating Scale) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) สอบถามข้อมูลเกี่ยวกับ สถานภาพ และขนาดโรงเรียน

ตอนที่ 2 ข้อคำถามสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์การเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของ Likert (Likert' Rating Scale) โดยมีคำถามครอบคลุมเนื้อหาเกี่ยวกับวินัยในตนเองของนักเรียน โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถาม พิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์วินัยในตนเองของนักเรียน โดยกำหนดเกณฑ์ระดับคะแนนของสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์วินัยในตนเองของนักเรียน ดังนี้

- 5 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.2 การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือและหาคุณภาพของเครื่องมือในการวิจัย ซึ่งได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.2.1 ศึกษาเอกสารแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ ของวินัยในตนเองของนักเรียนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3

3.2.2 สร้างแบบสอบถามโดยยึดความมุ่งหมายและจากนิยามศัพท์เป็นหลัก

3.2.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาแก้ไขปรับปรุงนำเครื่องมือที่ได้ไปปรับปรุงแก้ไข แล้วนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อหาค่าความเที่ยงตรงด้านเนื้อหาโดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม ซึ่งกำหนดค่าตั้งแต่ 1.00 ขึ้นไป

3.3 เกณฑ์ในการเลือกผู้เชี่ยวชาญ มีดังนี้

3.3.1 จบการศึกษาทางด้านการวัดและประเมินผล ด้านการวิจัยทางการศึกษาด้านการบริหารการศึกษา หรือสาขาที่เกี่ยวข้องทางการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป และ

3.3.2 ดำรงตำแหน่งเป็นผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษาศึกษานิเทศก์ของหน่วยงานการศึกษา หรืออาจารย์ประจำมหาวิทยาลัย หรือ

3.3.3 มีประสบการณ์ทางด้านการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาอย่างน้อย 5 ปี หรือปฏิบัติงานทางด้านวิชาการไม่น้อยกว่า 5 ปี

ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ 5 คน ประกอบด้วย

1) ดร.เจษฎา คะโยธา วุฒิการศึกษา ปร.ด. หลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3

2) ดร.จุฬาลักษณ์ ภูปัญญา วุฒิการศึกษา ปร.ด สาขา หลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยขอนแก่น ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ชำนาญการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2

3) นายเทวิล ศรีสองเมือง วุฒิการศึกษา ค.ม. วิจัยทางการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยตำแหน่ง ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนแสงบาดาลบ้านบากวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3

4) นายฉลาด อาจสนาม วุฒิการศึกษา กศ.ม. การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร ตำแหน่ง ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนศาลาสამัคคี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2

5) นางวารุณันท์ รินลา วุฒิการศึกษา กศ.ม. การวิจัยการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสามสวนวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2

เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างเชิงเนื้อหา การใช้ภาษาตรวจสอบคุณภาพและความถูกต้องเหมาะสมและหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence : IOC) อยู่ระหว่าง .80 – 1.00 โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2560)

ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดจุดประสงค์ที่ระบุไว้จริง ให้คะแนน +1

ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดจุดประสงค์ที่ระบุไว้ ให้คะแนน 0

ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่วัดจุดประสงค์ที่ระบุไว้ ให้คะแนน -1

ซึ่งหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ตั้งแต่ .80 – 1.00

3.3.4 นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

3.3.5 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้บริหารสถานศึกษาและครูในสถานศึกษา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 30 คน เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม

3.3.6 นำข้อมูลจากแบบสอบถามที่ทดลองใช้ มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ตามสูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product-Moment Correlation Coefficient) และทำการวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครุอนุบาล เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพที่พึงประสงค์ควินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96

3.3.7 จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ผู้วิจัยดำเนินการขอหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อนำส่งถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

4.2 ผู้วิจัยนำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้รับผิดชอบงานวินัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 พร้อมแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 300 ชุด ผ่านตู้รับ-ส่งหนังสือราชการของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 และติดต่อขอรับคืนผ่านทางไปรษณีย์หรือรับคืนด้วยตนเอง โดยได้รับแบบสอบถามคืนทั้งสิ้น 264 ชุด คิดเป็นร้อยละ 88 ของแบบสอบถามที่จัดส่ง

4.3 นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปโดยใช้ค่าสถิติคือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามตามลำดับ โดยตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาจากกลุ่มตัวอย่างจากนั้นนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 2 เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 3 โดยการหาค่าเฉลี่ย Mean (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation, S.D.) โดยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย บุญชม ศรีสะอาด. (2560) ดังนี้
 - ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/ สภาพที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับมากที่สุด
 - ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/ สภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมาก
 - ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/ สภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับปานกลาง
 - ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/ สภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับน้อย
 - ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/ สภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับน้อยที่สุด
3. วิเคราะห์หาค่าดัชนีความต้องการจำเป็น โดยนำค่าเฉลี่ยของสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน มาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความต้องการจำเป็นและจัดลำดับความสำคัญเพื่อหาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน (Modified Priority Needs Index : PNI_{modified})

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 สถิติพื้นฐาน (Percentage)

6.1.1 ร้อยละ (Percentage)

6.1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean, \bar{X})

6.1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation, S.D.)

6.2 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

6.2.1 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) โดยใช้สูตรของครอนบาค (Cronbach) (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

6.2.2 การหาค่าความตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence : IOC) (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

6.3 ดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) เป็นวิธีการที่เรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น โดยการถ่วงน้ำหนักของผลต่าง (สุวิมล ว่องวานิช, 2550)

$$\text{จาก } PNI_{\text{modified}} = (I-D)/D$$

เมื่อ I หมายถึง สภาพที่พึงประสงค์

D หมายถึง สภาพปัจจุบัน

ระยะที่ 2 พัฒนาแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 และศึกษาสถานศึกษาที่มีวิธีปฏิบัติที่ดีในเรื่องการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน

1. การศึกษาสถานศึกษาที่มีวิธีปฏิบัติที่ดีเยี่ยม (Best Practice) โดยผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1.1 การศึกษาแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน ของโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่ดีเยี่ยม (Best Practices) โดยมีเกณฑ์โดยการเลือกแบบเจาะจง ตามเกณฑ์การพิจารณา คือ 1) เป็นโรงเรียนที่มีการปฏิบัติที่เป็นเลิศเกี่ยวกับการพัฒนาด้านความมีวินัยของนักเรียน 2) ผลงานความสำเร็จทางด้านการเสริมสร้างวินัยของนักเรียน ในระดับภาค ระดับชาติ เป็นที่ประจักษ์และยอมรับโดยทั่วกัน กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา 1 คน และหัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป 1 คน หรือครูผู้รับผิดชอบงานวินัยของนักเรียน 1 คน ดังนี้

1.1.1 โรงเรียนคำบงพิทยาคม อำเภอห้วยผึ้ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3

1.1.2 โรงเรียนสมเด็จพระประชานุเคราห์ อำเภอสมเด็จ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3

1.1.3 โรงเรียนสกลเปือยวิทยายน อำเภอนามน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3

1.2 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน

1.3 เกณฑ์ในการเลือกผู้ทรงคุณวุฒิ มีดังนี้

1.3.1 จบการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาโทขึ้นไป หรือ

1.3.2 ดำรงตำแหน่งเป็นผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษา รองผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษา ผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษามาไม่น้อยกว่า 5 ปี หรืออาจารย์ประจำมหาวิทยาลัย หรือ

1.3.3 เป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับงานด้านวินัยของนักเรียน และด้านอื่นๆ ในระดับภาค และ ระดับประเทศ

ผู้ทรงคุณวุฒิ 7 คน ประกอบด้วย

- 1) ดร. วิภา สายรัตน์ วุฒิการศึกษา กศ.ด. การบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3
- 2) ดร.สุชัยญา เยื้องกลาง วุฒิการศึกษา พร.ด. เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา ตำแหน่ง ศึกษาานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3
- 3) นางสาวจิณัฐตา วรรณเกษม วุฒิการศึกษา กศ.ม. จิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร ตำแหน่ง ศึกษาานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3
- 4) นายศักดิ์สิทธิ์ แสนเมืองชิน วุฒิการศึกษา ศษ.ม. การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น ตำแหน่ง ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสมเด็จพระประชานุเคราะห์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3
- 5) นายสิทธิพร ไกยเดช วุฒิการศึกษา กศ.ม. การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตำแหน่ง ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสงเปลือยวิทยายน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3
- 6) ว่าที่ร้อยตรีสรารุช โคตรมา วุฒิการศึกษา กศ.ม. การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตำแหน่ง ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านท่าขามไร่เตือสามัคคี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2
- 7) นางเยาวลักษณ์ ศิริลักษณ์ วุฒิการศึกษา ศษ.ม. การวัดและประเมินผลทางการศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น ตำแหน่ง ศึกษาานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบสัมภาษณ์แบบมีกึ่งโครงสร้างในการศึกษาแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน ของโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่ดีเยี่ยม (Best Practices) ซึ่งครอบคลุมองค์ประกอบและตัวชี้วัดการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน ซึ่งแบบสัมภาษณ์ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์
- ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้เป็นแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนักวิชาการต่าง ๆ เกี่ยวกับแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3
2. ผู้วิจัยศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการการสร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีกึ่งโครงสร้าง
3. ผู้วิจัยสร้างแบบสัมภาษณ์ครอบคลุมองค์ประกอบและตัวชี้วัดแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน แล้วนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบแนะนำ
4. ผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไขแบบสัมภาษณ์ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา แล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญพิจารณาให้ข้อเสนอแนะ
5. ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาอีกครั้งหนึ่ง ก่อนดำเนินการจัดพิมพ์ฉบับจริงเพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

- 3.1 ผู้วิจัยส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ถึงโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่ดีเยี่ยม (Best Practices) และผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.2 ผู้วิจัยศึกษาแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน ของโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่ดีเยี่ยม (Best Practices) จำนวน 3 โรงเรียนดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา และหัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไปหรือครูผู้รับผิดชอบงานวินัยของนักเรียนด้วยตนเอง
- 3.3 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3

4. การจัดการกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

- 4.1 ผู้วิจัยนำข้อมูลจากการศึกษาวิธีปฏิบัติที่ดีเยี่ยม (Best Practices) ดำเนินการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และสังเคราะห์สรุปผลนำเสนอผลการศึกษาโดยการพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis)
- 4.2 ผู้วิจัยนำข้อมูลดังกล่าวมาสังเคราะห์เพื่อนำไปสู่การแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3

4.3 ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 3 โดยการตรวจให้คะแนนแบบประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย(Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แล้วนำไปเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง ความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ของแนวทางการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขนาดเล็กอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง ความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ของแนวทางการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสำหรับสถานศึกษาขนาดเล็กอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง ความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ของแนวทางการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสำหรับสถานศึกษาขนาดเล็กอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง ความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ของแนวทางการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสำหรับสถานศึกษาขนาดเล็กอยู่ในระดับน้อย

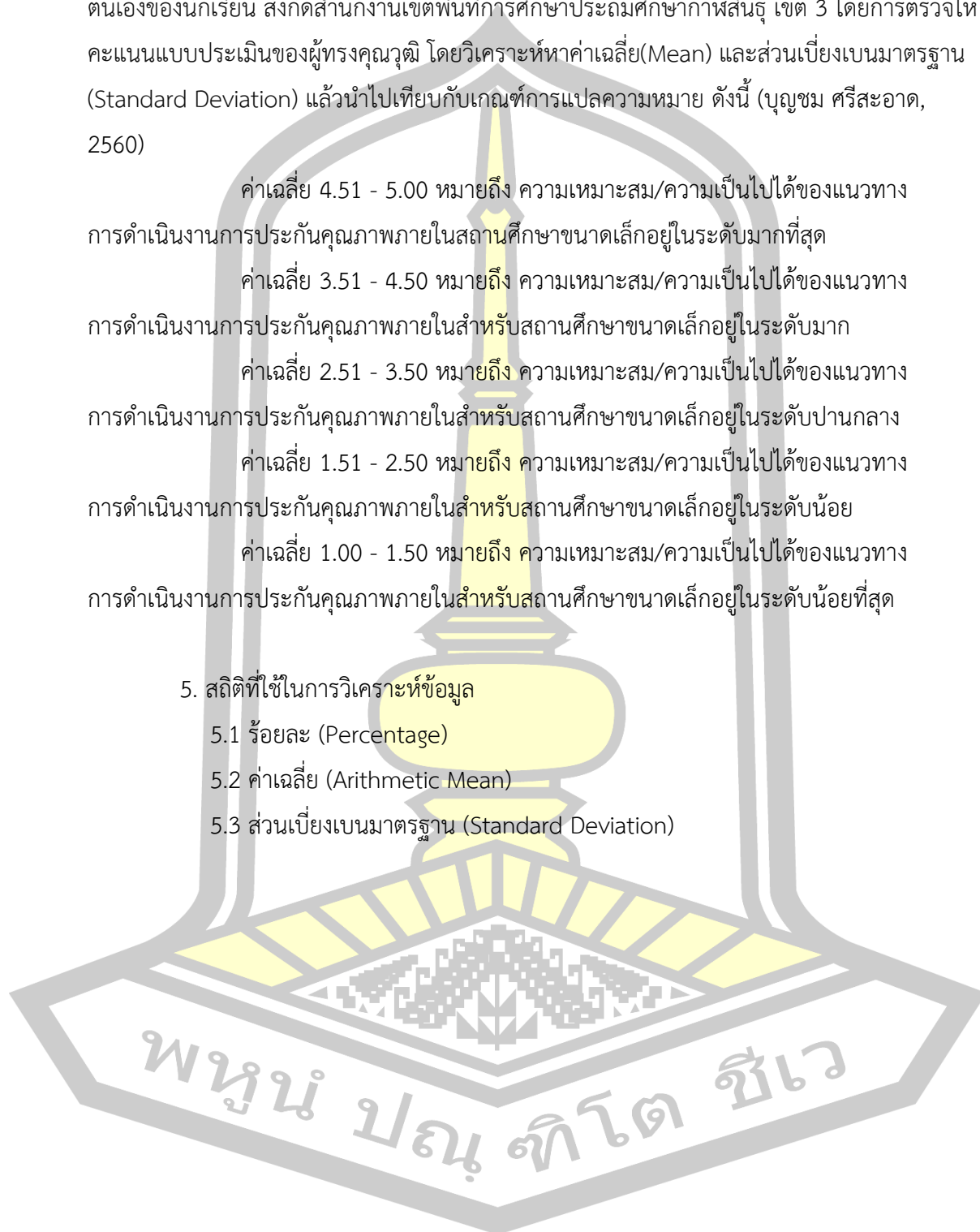
ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง ความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ของแนวทางการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสำหรับสถานศึกษาขนาดเล็กอยู่ในระดับน้อยที่สุด

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 ร้อยละ (Percentage)

5.2 ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean)

5.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย เรื่องการพัฒนาแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ผู้วิจัยได้นำเสนอตามลำดับหัวข้อ ต่อไปนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์แทนความหมายต่าง ๆ ดังนี้

\bar{X}	แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
D	แทน ค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบัน (Degree of Success)
I	แทน ค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์ (Important)
PNI_{modified}	แทน ดัชนีความต้องการจำเป็น

ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป และได้นำเสนอผลตามความมุ่งหมายของการวิจัย โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 2 ระยะ ดังนี้

1. ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3
2. พัฒนาแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 2 ระยะ ตามลำดับดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ การเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3

ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 แสดงในตาราง 8

ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการ
เสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
กาฬสินธุ์ เขต 3 โดยรวมและรายด้าน

องค์ประกอบ	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1. ความมุ่งมั่น	2.77	0.76	ปานกลาง	4.61	0.57	มากที่สุด
2. ความอดทน	2.84	0.65	ปานกลาง	4.65	0.51	มากที่สุด
3. ความรับผิดชอบ	2.80	0.61	ปานกลาง	4.67	0.54	มากที่สุด
4. ความเชื่อมั่นในตนเอง	2.94	0.71	ปานกลาง	4.60	0.59	มากที่สุด
โดยรวม	2.84	0.40	ปานกลาง	4.63	0.33	มากที่สุด

จากตาราง 8 สภาพปัจจุบันของการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนโดยภาพรวมอยู่ใน
ระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.84 เมื่อพิจารณารายด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ด้านความเชื่อมั่น
ในตนเอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.94 ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ ด้านความมุ่งมั่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.77
และสภาพที่พึงประสงค์ของการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มี
ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 เมื่อพิจารณารายด้านที่มีเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ด้านความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ
4.67 และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60

ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ด้านความมุ่งมั่น โดยรวม

ความมุ่งมั่น	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1. ความมั่นคงทางอารมณ์	2.77	0.60	ปานกลาง	4.71	0.46	มากที่สุด
2. ความ پاکเพียร	2.55	0.96	ปานกลาง	4.60	0.49	มากที่สุด
3. ความตั้งใจ	2.52	0.58	ปานกลาง	4.87	0.34	มากที่สุด
4. มีพลังใจที่สูง	3.05	0.44	ปานกลาง	4.37	0.48	มาก
5. เหตุผลเชิงบวกเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง	2.64	0.62	ปานกลาง	4.51	0.50	มากที่สุด
รวม	2.70	0.42	ปานกลาง	4.61	0.26	มากที่สุด

จากตาราง 9 พบว่า สภาพปัจจุบันของความมุ่งมั่นโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.70 เมื่อพิจารณารายด้านตัวชี้วัดที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ มีพลังใจที่สูง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.05 ตัวชี้วัดที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ ความตั้งใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.52 และสภาพที่พึงประสงค์ของความมุ่งมั่น โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 เมื่อพิจารณารายด้านตัวชี้วัดที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ความตั้งใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.87 และตัวชี้วัดที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ มีพลังใจที่สูง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37

ตาราง 10 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ด้านความมุ่งมั่น รายข้อ

ความมุ่งมั่น	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1. นักเรียนมีการกระทำนั้นอย่างมั่นคงและอย่างถาวร	2.77	0.60	ปานกลาง	4.22	0.66	มาก

ความมุ่งมั่น	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
2. นักเรียนปล่อยวางกับสิ่งที่ไม่สามารถควบคุมได้	2.53	0.92	ปานกลาง	4.26	0.63	มาก
3. นักเรียนให้ความสนใจกับสิ่งที่ทำถูกต้อง และไม่เปรียบเทียบตนเองกับผู้อื่น	2.50	0.58	ปานกลาง	4.30	0.69	มาก
ความพากเพียร	2.98	0.44	ปานกลาง	4.17	0.73	มาก
4. นักเรียนกระตือรือร้นในการเรียนรู้						
5. นักเรียนมีความจริงจังต่อการเรียน	2.64	0.62	ปานกลาง	4.32	0.71	มาก
6. นักเรียนมีความพยายามแก้ไขปัญหา	2.88	0.69	ปานกลาง	4.31	0.72	มาก
7. นักเรียนกล้าเผชิญกับความทุกข์ยาก	2.89	0.72	ปานกลาง	4.45	0.68	มาก
ความตั้งใจ	2.67	0.70	ปานกลาง	4.43	0.68	มาก
8. นักเรียนมีความสนใจในการเรียน						
9. นักเรียนมีความใส่ใจกับงานที่ทำ	2.81	0.74	ปานกลาง	4.40	0.71	มาก
10. นักเรียนไม่ท้อแท้หรือท้อถอย	2.65	0.74	ปานกลาง	4.36	0.69	มาก
มีพลังใจที่สูง						
11. นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนอย่างสูง	2.74	0.65	ปานกลาง	4.41	0.68	มาก
12. นักเรียนทุ่มเทกำลังกายกำลังใจในการทำงาน	2.73	2.78	ปานกลาง	4.37	0.70	มาก
13. นักเรียนสร้างสิ่งดีๆ ให้กับตัวเองอยู่เสมอ	2.80	0.75	ปานกลาง	4.35	0.69	มาก
พฤติกรรมเชิงบวกเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง						
14. นักเรียนมีแรงจูงใจที่จะกระทำพฤติกรรมต่างๆ ให้ประสบผลสำเร็จ	2.77	0.82	ปานกลาง	4.38	0.70	มาก

ความมุ่งมั่น	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
15. นักเรียนพยายามหามุมมองที่แตกต่างออกไปจากมุมมองปกติที่เราเคยมองให้เป็นบวก	2.92	0.75	ปานกลาง	4.44	0.69	มาก
รวม	2.75	0.25	ปานกลาง	4.34	0.52	มาก

จากตาราง 10 พบว่า ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันของการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน ด้านความมุ่งมั่น โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.75 เมื่อพิจารณารายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 4 นักเรียนกระตือรือร้นในการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.98 ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 13 นักเรียนสร้างสิ่งดีๆ ให้กับตัวเองอยู่เสมอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.80 และสภาพที่พึงประสงค์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 เมื่อพิจารณารายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 7 นักเรียนกล้าเผชิญกับความทุกข์ยาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 4 นักเรียนกระตือรือร้นในการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17

ตาราง 11 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ด้านความอดทน โดยรวม

ความอดทน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1. ยอมรับสภาพความยากลำบาก	2.77	0.60	ปานกลาง	4.22	0.66	มาก
2. ความเข้มแข็งของกาย	2.55	0.96	ปานกลาง	4.26	0.63	มาก
3. ควบคุมตัวเองในการระงับอารมณ์	2.52	0.58	ปานกลาง	4.29	0.69	มาก
4. ความเข้มแข็งของจิตใจของบุคคล	3.03	0.43	ปานกลาง	4.16	0.73	มาก
รวม	2.72	0.43	ปานกลาง	4.23	0.42	มาก

จากตาราง 11 พบว่า สภาพปัจจุบันของความอดทนโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.72 เมื่อพิจารณารายด้านตัวชี้วัดที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ยอมรับสภาพความยากลำบาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.77 ตัวชี้วัดที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ ควบคุมตัวเองในการระงับอารมณ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.52 และสภาพที่พึงประสงค์ของความอดทน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 เมื่อพิจารณา

รายด้านตัวชี้วัดที่มีเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ควบคุมตัวเองในการระงับอารมณ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 และตัวชี้วัดที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ความเข้มแข็งของจิตใจของบุคคล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16

ตาราง 12 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 3 ด้านความอดทน รายข้อ

ความอดทน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
ยอมรับสภาพความยากลำบาก						
1. นักเรียนต่อสู้กับความต้องการที่จะได้รับในทันที	2.76	0.60	ปานกลาง	4.71	0.45	มากที่สุด
2. นักเรียนสามารถอดทนรอคอยในงานที่ยังไม่สำเร็จ	2.54	0.91	ปานกลาง	4.51	0.52	มากที่สุด
ความเข้มแข็งของกาย						
3. นักเรียนไม่เบื่อหน่าย	2.52	0.56	ปานกลาง	4.86	0.34	มากที่สุด
4. นักเรียนไม่ท้อถอย	2.93	0.45	ปานกลาง	4.35	0.48	มาก
5. นักเรียนไม่ขอให้คนอื่นช่วย	2.64	0.63	ปานกลาง	4.52	0.50	มากที่สุด
ควบคุมตัวเองในการระงับอารมณ์						
6. นักเรียนระงับอารมณ์ตัวเอง	0.86	0.70	ปานกลาง	4.44	0.50	มาก
7. นักเรียนรู้จักข่มใจ	2.88	0.71	ปานกลาง	4.64	0.48	มากที่สุด
8. นักเรียนควบคุมอารมณ์ให้มั่นคง	2.66	0.70	ปานกลาง	4.58	0.50	มากที่สุด
ความเข้มแข็งของจิตใจของบุคคล						
9. นักเรียนพยายามอย่างเข้มแข็ง	2.80	0.72	ปานกลาง	4.34	0.63	มาก
10. นักเรียนมีความหนักแน่นมั่นคงของจิตใจ	2.64	0.73	ปานกลาง	4.52	0.60	มากที่สุด
รวม	2.72	0.25	ปานกลาง	4.55	0.19	มากที่สุด

จากตาราง 12 พบว่า ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันของการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน ด้านความอดทน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.72 เมื่อพิจารณารายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 4 นักเรียนไม่ท้อถอย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.93 ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ

3 นักเรียนไม่เบื่อหน่าย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.52 และสภาพที่พึงประสงค์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 เมื่อพิจารณารายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 3 นักเรียนไม่เบื่อหน่าย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.86 ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 9 นักเรียนพยายามอย่างเข้มแข็ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34

ตาราง 13 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาพลินธุ์ เขต 3 ด้านความรับผิดชอบ โดยรวม

ความรับผิดชอบ	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1. การเอาใจใส่กับงานที่ได้รับมอบหมาย	2.55	0.61	ปานกลาง	4.22	0.67	มาก
2. ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎระเบียบ	3.04	0.47	ปานกลาง	4.28	0.62	มาก
3. ยอมรับผลของพฤติกรรมที่เกิดในปัจจุบัน และจะเกิดในอนาคต	2.75	0.63	ปานกลาง	4.25	0.68	มาก
4. ความสามารถในการยอมรับในผลของการกระทำของตนเองที่อยู่ในความดูแลของตัวเอง	3.15	0.62	ปานกลาง	4.15	0.69	มาก
รวม	2.87	0.34	ปานกลาง	4.23	0.40	มาก

จากตาราง 13 พบว่า สภาพปัจจุบันของความรับผิดชอบโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.87 เมื่อพิจารณารายด้านตัวชี้วัดที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ความสามารถในการยอมรับในผลของการกระทำของตนเองที่อยู่ในความดูแลของตัวเอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.87 ตัวชี้วัดที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ การเอาใจใส่กับงานที่ได้รับมอบหมาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.52 และสภาพที่พึงประสงค์ของความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 เมื่อพิจารณารายด้านตัวชี้วัดที่มีเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎระเบียบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 และตัวชี้วัดที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ความสามารถในการยอมรับในผลของการกระทำของตนเองที่อยู่ในความดูแลของตัวเอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15

ตาราง 14 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ด้านความรับผิดชอบ รายข้อ

ความรับผิดชอบ	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
การเอาใจใส่กับงานที่ได้รับมอบหมาย						
1. นักเรียนให้คำมั่นสัญญาความรู้สึกร่วมใจ	2.55	0.61	ปานกลาง	4.71	0.45	มากที่สุด
2. นักเรียนอยู่กับแรงจูงใจ	3.06	0.46	ปานกลาง	4.66	0.48	มากที่สุด
ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎระเบียบ						
3. นักเรียนตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเพียรพยายาม ละเอียด รอบคอบ	2.69	0.67	ปานกลาง	4.86	0.34	มากที่สุด
4. นักเรียนพยายามปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ให้ดีขึ้น	2.89	0.69	ปานกลาง	4.35	0.48	มาก
5. นักเรียนรู้จักหน้าที่ของตนเอง	2.59	0.62	ปานกลาง	4.52	0.50	มากที่สุด
ยอมรับผลของพฤติกรรมที่เกิดขึ้นปัจจุบัน และจะเกิดในอนาคต						
6. พฤติกรรมที่ปฏิบัติตามหลักศีลธรรมและจริยธรรม	3.00	0.63	ปานกลาง	4.44	0.50	มาก
7. การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว	2.87	0.74	ปานกลาง	4.64	0.48	มากที่สุด
ความสามารถในการยอมรับในผลของการกระทำของตนเองที่อยู่ในความดูแลของตัวเอง						
8. นักเรียนยอมรับผลทั้งที่ดีและไม่ดีที่ตนได้ทำลงไปหรือที่อยู่ในความดูแลของตน	2.70	0.76	ปานกลาง	4.59	0.50	มากที่สุด
9. นักเรียนยอมรับ รู้และสำนึกในการกระทำของตนเอง	2.77	0.60	ปานกลาง	4.34	0.63	มาก
รวม	2.79	0.29	ปานกลาง	4.57	0.20	มากที่สุด

จากตาราง 14 พบว่า ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันของการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน ด้านความรับผิดชอบ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.79 เมื่อพิจารณารายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือข้อ 4 นักเรียนพยายามปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ให้ดีขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.89 ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 1 นักเรียนให้คำมั่นสัญญาความรู้สึกสมัครใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.55 และสภาพที่พึงประสงค์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 เมื่อพิจารณารายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 3 นักเรียนตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเพียรพยายาม ละเอียดรอบคอบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.86 ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 9 นักเรียนยอมรับ รู้และสำนึกในการกระทำของตนเอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34

ตาราง 15 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 3 ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง โดยรวม

ความเชื่อมั่นในตนเอง	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1. ความเคารพต่อตนเองและต่อผู้อื่น	2.53	0.58	ปานกลาง	4.71	0.46	มากที่สุด
2. ความชัดเจนในจุดยืนของตนเอง	2.99	0.46	ปานกลาง	4.60	0.49	มากที่สุด
3. การยกย่องและมีความเข้าใจในตนเองได้ด้วยตนเอง	2.68	0.63	ปานกลาง	4.87	0.34	มากที่สุด
4. ตั้งจุดมุ่งหมายไว้สูงและคิดว่าจะทำได้สำเร็จ	2.82	0.68	ปานกลาง	4.50	0.50	มากที่สุด
5. ความเป็นผู้นำ	2.59	0.62	ปานกลาง	4.51	0.50	มากที่สุด
รวม	2.72	0.32	ปานกลาง	4.64	0.26	มากที่สุด

จากตาราง 15 พบว่า สภาพปัจจุบันของความเชื่อมั่นในตนเองโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.72 เมื่อพิจารณารายด้านตัวชี้วัดที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ความชัดเจนในจุดยืนของตนเอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.99 ตัวชี้วัดที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ความเคารพต่อตนเองและต่อผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.53 และสภาพที่พึงประสงค์ของความเชื่อมั่นในตนเอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.64 เมื่อพิจารณารายด้านตัวชี้วัดที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การยกย่องและมีความเข้าใจในตนเองได้ด้วย

ตนเอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.87 และตัวชี้วัดที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ตั้งจุดมุ่งหมายไว้สูงและคิดว่าจะทำได้สำเร็จ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50

ตาราง 16 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 3 ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง รายข้อ

ความเชื่อมั่นในตนเอง	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
ความเคารพต่อตนเองและต่อผู้อื่น						
1. นักเรียนเป็นคนเปิดเผย ซื่อสัตย์ ต่อตนเองและบุคคลอื่น	2.55	0.61	ปานกลาง	4.71	0.46	มากที่สุด
2. นักเรียนเป็นผู้ฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	3.06	0.46	ปานกลาง	4.59	0.49	มากที่สุด
3. นักเรียนเป็นผู้แสดงความเข้าใจสภาพการณ์ของบุคคลอื่นได้อย่างชัดเจนโดยไม่พาดพิงถึงบุคคลอื่น	2.69	0.67	ปานกลาง	4.87	0.34	มากที่สุด
4. นักเรียนชอบช่วยเหลือห่มุ่คณะ	2.89	0.69	ปานกลาง	4.36	0.48	มาก
ความชัดเจนในจุดยืนของตนเอง						
5. นักเรียนสามารถตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ได้	2.59	0.62	ปานกลาง	4.48	0.50	มาก
6. นักเรียนเผชิญหน้ากับปัญหาที่เกิดขึ้น	3.00	0.63	ปานกลาง	4.43	0.50	มาก
7. นักเรียนแก้ไขปัญหาคด้วยความรู้สึที่มั่นคง	2.87	0.74	ปานกลาง	4.64	0.48	มากที่สุด
8. นักเรียนมีลักษณะนิสัยชอบแสดงตัว	2.70	0.76	ปานกลาง	4.60	0.49	มากที่สุด
9. นักเรียนมีความกล้าของบุคคล	2.77	0.60	ปานกลาง	4.61	0.49	มากที่สุด
การยกย่องและมีความเข้าใจใน						

ความเชื่อมั่นในตนเอง	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
ตนเองได้ด้วยตนเอง						
10. นักเรียนเห็นคุณค่าในตัวเอง	2.55	0.96	ปานกลาง	4.56	0.50	มากที่สุด
11. นักเรียนยอมรับผลที่เกิดขึ้นด้วย ความพอใจและภาคภูมิใจ	2.52	0.58	ปานกลาง	4.42	0.49	มาก
ตั้งจุดมุ่งหมายไว้สูงและคิดว่าจะ ทำได้สำเร็จ						
12. นักเรียนมีความรอบคอบและ แผนงาน	3.00	0.43	ปานกลาง	4.54	0.50	มากที่สุด
13. นักเรียนมีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ชอบสิ่งแปลกๆ ใหม่ๆ	2.64	0.62	ปานกลาง	4.52	0.50	มากที่สุด
ความเป็นผู้นำ	2.88	0.69	ปานกลาง	4.50	0.50	มาก
14. นักเรียนมีเป้าหมายที่ชัดเจน						
15. นักเรียนมีความรับผิดชอบ	2.89	0.71	ปานกลาง	4.63	0.48	มากที่สุด
16. นักเรียนสามารถตัดสินใจได้	2.50	0.69	ปานกลาง	4.49	0.50	มาก
17. นักเรียนสามารถปรับตัวกับ สถานการณ์ใหม่	2.63	0.82	ปานกลาง	4.53	0.52	มากที่สุด
รวม	2.75	0.27	ปานกลาง	4.56	0.15	มากที่สุด

จากตาราง 16 พบว่า ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันของการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.75 เมื่อพิจารณารายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือข้อ 2 นักเรียนเป็นผู้ฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.06 ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 11 นักเรียนยอมรับผลที่เกิดขึ้นด้วยความพอใจและภาคภูมิใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.52 และสภาพที่พึงประสงค์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 เมื่อพิจารณารายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 3 นักเรียนเป็นผู้แสดงความเข้าใจสภาพการณ์ของบุคคลอื่นได้อย่างชัดเจนโดยไม่พาดพิงถึงบุคคลอื่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.87 ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 4 นักเรียนขอความช่วยเหลือหมั่นคณะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36

ตาราง 17 แสดงค่าเฉลี่ย สภาพปัจจุบัน ค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์ของการเสริมสร้างวินัยในตนเอง
ของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ค่าดัชนีความ
ต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$) และลำดับความต้องการจำเป็น โดยรวมและรายด้าน

วินัยในตนเองของนักเรียน	D	I	$PNI_{modified}$	ลำดับความ ต้องการจำเป็น
1. ความมุ่งมั่น	2.77	4.61	0.664	2
2. ความอดทน	2.84	4.65	0.637	3
3. ความรับผิดชอบ	2.80	4.67	0.668	1
4. ความเชื่อมั่นในตนเอง	2.94	4.60	0.565	4

จากตาราง 17 พบว่า ลำดับความต้องการจำเป็นของการเสริมสร้างวินัยในตนเองของ
นักเรียน เรียงลำดับ ความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ความรับผิดชอบ ($PNI_{modified} =$
0.668) ความมุ่งมั่น ($PNI_{modified} = 0.664$) ความอดทน ($PNI_{modified} = 0.637$) และความเชื่อมั่นใน
ตนเอง ($PNI_{modified} = 0.565$) ตามลำดับ

ตาราง 18 แสดงค่าเฉลี่ย สภาพปัจจุบัน ค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์ของการเสริมสร้างวินัยในตนเอง
ของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ค่าดัชนีความ
ต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$) และลำดับความต้องการจำเป็น ความมุ่งมั่นโดยรวม

ความมุ่งมั่น	D	I	$PNI_{modified}$	ลำดับความ ต้องการจำเป็น
1. ความมั่นคงทางอารมณ์	2.77	4.71	0.700	4
2. ความ پاکเพียร	2.55	4.60	0.804	2
3. ความตั้งใจ	2.52	4.87	0.933	1
4. มีพลังใจที่สูง	3.05	4.37	0.433	5
5. เหตุผลเชิงบวกเกี่ยวกับการรับรู้ ความสามารถของตนเอง	2.64	4.51	0.708	3

จากตาราง 18 พบว่า ลำดับความต้องการจำเป็นของความมุ่งมั่นเรียงลำดับ ความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ความตั้งใจ ($PNI_{\text{modified}} = 0.933$) ความพากเพียร ($PNI_{\text{modified}} = 0.804$) เหตุผลเชิงบวกเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง ($PNI_{\text{modified}} = 0.708$) ความมั่นคงทางอารมณ์ และ ($PNI_{\text{modified}} = 0.700$) และมีพลังใจที่สูง ($PNI_{\text{modified}} = 0.433$) ตามลำดับ

ตาราง 19 แสดงค่าเฉลี่ย สภาพปัจจุบัน ค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการของศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) และลำดับความต้องการจำเป็น ความมุ่งมั่น รายข้อ

ความมุ่งมั่น	D	I	PNI_{modified}	ลำดับความต้องการจำเป็น
ความมั่นคงทางอารมณ์				
1. นักเรียนมีการกระทำนั้นอย่างมั่นคงและอย่างถาวร	2.77	4.22	0.523	12
2. นักเรียนปล่อยวางกับสิ่งที่ไม่สามารถควบคุมได้	2.53	4.26	0.684	2
3. นักเรียนให้ความสนใจกับสิ่งที่ทำถูกต้อง และไม่เปรียบเทียบตนเองกับผู้อื่น	2.5	4.3	0.720	1
ความพากเพียร				
4. นักเรียนกระตือรือร้นในการเรียนรู้	2.98	4.17	0.399	15
5. นักเรียนมีความจริงจังต่อการเรียน	2.64	4.32	0.636	5
6. นักเรียนมีความพยายามแก้ไข้ปัญหา	2.88	4.31	0.497	14
7. นักเรียนกล้าเผชิญกับความทุกข์ยาก	2.89	4.45	0.540	11
ความตั้งใจ				
8. นักเรียนมีความสนใจในการเรียน	2.67	4.43	0.659	3
9. นักเรียนมีความใส่ใจกับงานที่ทำ	2.81	4.4	0.566	9
10. นักเรียนไม่ท้อแท้หรือท้อถอย	2.65	4.36	0.645	4
มีพลังใจที่สูง				
11. นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนอย่างสูง	2.74	4.41	0.609	6
12. นักเรียนทุ่มเทกำลังกายกำลังใจในการทำงาน	2.73	4.37	0.601	7
13. นักเรียนสร้างสิ่งดีๆ ให้กับตัวเองอยู่เสมอ	2.8	4.35	0.554	10

ความมุ่งมั่น	D	I	PNI _{modified}	ลำดับความ ต้องการจำเป็น
เหตุผลเชิงบวกเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของ ตนเอง				
14. นักเรียนมีแรงจูงใจที่จะกระทำพฤติกรรมต่างๆ ให้ประสบผลสำเร็จ	2.77	4.38	0.581	8
15. นักเรียนพยายามหามุมมองที่แตกต่างออกไป จากมุมมองปกติที่เราเคยมองให้เป็นบวก	2.92	4.44	0.521	13

จากตาราง 19 พบว่า ความต้องการจำเป็นของการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 3 ด้านความมุ่งมั่น เรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ นักเรียนให้ความสนใจกับสิ่งที่ทำถูกต้องและไม่เปรียบเทียบตนเองกับผู้อื่น นักเรียนปล่อยวางกับสิ่งที่ไม่สามารถควบคุมได้ นักเรียนมีความสนใจในการเรียน นักเรียนไม่ท้อแท้หรือท้อถอย นักเรียนมีความจริงจังต่อการเรียน นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนอย่างสูง นักเรียนทุ่มเทกำลังกาย กำลังใจในการทำงาน นักเรียนมีแรงจูงใจที่จะกระทำพฤติกรรมต่างๆ ให้ประสบผลสำเร็จ นักเรียนมีความใส่ใจกับงานที่ทำ นักเรียนสร้างสิ่งดีๆ ให้กับตัวเองอยู่เสมอ นักเรียนกล้าเผชิญกับความทุกข์ยาก นักเรียนมีการกระทำนั้นอย่างมั่นคงและอย่างถาวร นักเรียนพยายามหามุมมองที่แตกต่างออกไปจากมุมมองปกติที่เราเคยมองให้เป็นบวก นักเรียนมีความพยายามแก้ไข้ปัญหา และนักเรียนกระตือรือร้นในการเรียนรู้ ตามลำดับ

ตาราง 20 แสดงค่าเฉลี่ย สภาพปัจจุบัน ค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์ของการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 3 ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) และลำดับความต้องการจำเป็น ความอดทน โดยรวม

ความอดทน	D	I	PNI _{modified}	ลำดับความ ต้องการจำเป็น
1. ยอมรับสภาพความยากลำบาก	2.77	4.22	0.523	3
2. ความเข้มแข็งของกาย	2.55	4.26	0.671	2
3. ควบคุมตัวเองในการระงับอารมณ์	2.52	4.29	0.702	1
4. ความเข้มแข็งของจิตใจของบุคคล	3.03	4.16	0.373	4

จากตาราง 20 พบว่า ลำดับความต้องการจำเป็นของความอดทนเรียงลำดับ ความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ควบคุมตัวเองในการระงับอารมณ์ ($PNI_{\text{modified}} = 0.702$) ความเข้มแข็งของกาย ($PNI_{\text{modified}} = 0.671$) ยอมรับสภาพความยากลำบาก ($PNI_{\text{modified}} = 0.523$) และ ความเข้มแข็งของจิตใจของบุคคล ($PNI_{\text{modified}} = 0.373$) ตามลำดับ

ตาราง 21 แสดงค่าเฉลี่ย สภาพปัจจุบัน ค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการของ ศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) และลำดับความต้องการจำเป็น ความอดทน รายข้อ

ความอดทน	D	I	PNI_{modified}	ลำดับความต้องการจำเป็น
ยอมรับสภาพความยากลำบาก				
1. นักเรียนต่อสู้กับความต้อการที่จะได้รับในทันที	2.76	4.71	0.707	5
2. นักเรียนสามารถอดทนรอคอยในงานที่ยังไม่สำเร็จ	2.54	4.51	0.776	2
ความเข้มแข็งของกาย				
3. นักเรียนไม่เบื่อหน่าย	2.52	4.86	0.929	1
4. นักเรียนไม่ท้อใจ	2.93	4.35	0.485	10
5. นักเรียนไม่ขอให้คนอื่นช่วย	2.64	4.5	0.705	6
ควบคุมตัวเองในการระงับอารมณ์				
6. นักเรียนระงับอารมณ์ตัวเอง	2.86	4.44	0.552	8
7. นักเรียนรู้จักข่มใจ	2.88	4.64	0.611	7
8. นักเรียนควบคุมอารมณ์ให้มั่นคง	2.66	4.59	0.726	3
ความเข้มแข็งของจิตใจของบุคคล				
9. นักเรียนพยายามอย่างเข้มแข็ง	2.8	4.34	0.550	9
10. นักเรียนมีความหนักแน่นมั่นคงของจิตใจ	2.64	4.52	0.712	4

จากตาราง 21 พบว่า ความต้องการจำเป็นของการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ด้านความอดทน เรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ นักเรียนไม่เบื่อหน่าย นักเรียนสามารถอดทนรอคอยในงานที่ยังไม่สำเร็จ นักเรียนควบคุมอารมณ์ให้มั่นคง นักเรียนมีความหนักแน่นมั่นคงของจิตใจ นักเรียนต่อสู้กับความต้อการที่จะได้รับ ในทันที นักเรียนไม่ขอให้คนอื่นช่วย นักเรียนรู้จักข่มใจ นักเรียนระงับอารมณ์ตัวเอง นักเรียนพยายามอย่างเข้มแข็ง และนักเรียนไม่ท้อถอย ตามลำดับ

ตาราง 22 แสดงค่าเฉลี่ย สภาพปัจจุบัน ค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์ของการเสริมสร้างวินัยในตนเอง ของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ค่าดัชนีความ ต้อการจำเป็น ($PNI_{modified}$) และลำดับความต้อการจำเป็น ความรับผิดชอบ โดยรวม

ความรับผิดชอบ	D	I	$PNI_{modified}$	ลำดับความ ต้อการจำเป็น
1. การเอาใจใส่กับงานที่ได้รับมอบหมาย	2.55	4.22	0.655	1
2. ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎระเบียบ	3.04	4.28	0.408	3
3. ยอมรับผลของพฤติกรรมที่เกิดในปัจจุบัน และจะ เกิดในอนาคต	2.75	4.25	0.545	2
4. ความสามารถในการยอมรับในผลของการกระทำ ของตนเองที่อยู่ในความดูแลของตัวเอง	3.15	4.15	0.318	4

จากตาราง 22 พบว่า ลำดับความต้อการจำเป็นของความรับผิดชอบเรียงลำดับ ความ ต้อการจำเป็นจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การเอาใจใส่กับงานที่ได้รับมอบหมาย ($PNI_{modified} = 0.655$) ยอมรับผลของพฤติกรรมที่เกิดในปัจจุบัน และจะเกิดในอนาคต ($PNI_{modified} = 0.545$) ปฏิบัติหน้าที่ ตามกฎระเบียบ ($PNI_{modified} = 0.408$) และความสามารถในการยอมรับในผลของการกระทำของ ตนเองที่อยู่ในความดูแลของตัวเอง ($PNI_{modified} = 0.318$) ตามลำดับ

ตาราง 23 แสดงค่าเฉลี่ย สภาพปัจจุบัน ค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์ของการเสริมสร้างวินัยในตนเอง ของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ค่าดัชนีความ ต้อการจำเป็น ($PNI_{modified}$) และลำดับความต้อการจำเป็น ความรับผิดชอบ รายข้อ

ความรับผิดชอบ	D	I	PNI _{modified}	ลำดับความ ต้องการจำเป็น
การเอาใจใส่กับงานที่ได้รับมอบหมาย	2.55	4.71	0.847	1
1. นักเรียนให้คำมั่นสัญญาความรู้สึกสมัครใจ				
2. นักเรียนอยู่กับแรงจูงใจ	3.06	4.66	0.523	7
ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎระเบียบ				
3. นักเรียนตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเพียรพยายาม ละเอียด รอบคอบ	2.69	4.86	0.807	2
4. นักเรียนพยายามปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ให้ดีขึ้น	2.89	4.35	0.505	8
5. นักเรียนรู้จักหน้าที่ของตนเอง	2.59	4.52	0.745	3
ยอมรับผลของพฤติกรรมที่เกิดในปัจจุบัน และจะเกิด ในอนาคต				
6. พฤติกรรมที่ปฏิบัติตามหลักศีลธรรมและจริยธรรม	3	4.44	0.480	9
7. การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ ส่วนตัว	2.87	4.64	0.617	5
ความสามารถในการยอมรับในผลของการกระทำของ ตนเองที่อยู่ในความดูแลของตัวเอง				
8. นักเรียนยอมรับผลทั้งที่ดีและไม่ดีที่ตนได้ทำลงไป หรือที่อยู่ในความดูแลของตน	2.7	4.59	0.700	4
9. นักเรียนยอมรับ รู้และสำนึกในการกระทำของ ตนเอง	2.77	4.34	0.567	6

จากตาราง 23 พบว่า ความต้องการจำเป็นของการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ด้านความรับผิดชอบ เรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ นักเรียนให้คำมั่นสัญญาความรู้สึกสมัครใจ นักเรียนตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเพียรพยายาม ละเอียด รอบคอบ นักเรียนรู้จักหน้าที่ของตนเอง นักเรียนยอมรับผลทั้งที่ดีและไม่ดีที่ตนได้ทำลงไปหรือที่อยู่ในความดูแลของตน การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว นักเรียนยอมรับ รู้และสำนึกในการกระทำของตนเอง นักเรียนอยู่กับแรงจูงใจ นักเรียนพยายามปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ให้ดีขึ้น และพฤติกรรมที่ปฏิบัติตามหลักศีลธรรมและจริยธรรม ตามลำดับ

ตาราง 24 แสดงค่าเฉลี่ย สภาพปัจจุบัน ค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์ของการเสริมสร้างวินัยในตนเอง
ของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ค่าดัชนีความ
ต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$) และลำดับความต้องการจำเป็น ความเชื่อมั่นในตนเอง
โดยรวม

ความเชื่อมั่นในตนเอง	D	I	$PNI_{modified}$	ลำดับความ ต้องการจำเป็น
1. ความเคารพต่อตนเองและต่อผู้อื่น	2.53	4.71	0.862	1
2. ความชัดเจนในจุดยืนของตนเอง	2.99	4.6	0.538	5
3. การยกย่องและมีความเข้าใจในตนเองได้ด้วย ตนเอง	2.68	4.87	0.817	2
4. ตั้งจุดมุ่งหมายไว้สูงและคิดว่าทำได้สำเร็จ	2.82	4.5	0.596	4
5. ความเป็นผู้นำ	2.59	4.51	0.741	3

จากตาราง 24 พบว่า ลำดับความต้องการจำเป็นของความเชื่อมั่นในตนเองเรียงลำดับ
ความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ความเคารพต่อตนเองและต่อผู้อื่น ($PNI_{modified} =$
0.862) การยกย่องและมีความเข้าใจในตนเองได้ด้วยตนเอง ($PNI_{modified} = 0.817$) ความเป็นผู้นำ
($PNI_{modified} = 0.741$) ตั้งจุดมุ่งหมายไว้สูงและคิดว่าทำได้สำเร็จ ($PNI_{modified} = 0.596$) และความ
ชัดเจนในจุดยืนของตนเอง ($PNI_{modified} = 0.538$) ตามลำดับ

ตาราง 25 แสดงค่าเฉลี่ย สภาพปัจจุบัน ค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการของ
ศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม
เขต 3 ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$) และลำดับความต้องการจำเป็น ความ
เชื่อมั่นในตนเอง รายข้อ

ความเชื่อมั่นในตนเอง	D	I	$PNI_{modified}$	ลำดับความ ต้องการจำเป็น
ความเคารพต่อตนเองและต่อผู้อื่น	2.55	4.71	0.847	1
1. นักเรียนเป็นคนเปิดเผย ซื่อสัตย์ต่อตนเอง และบุคคลอื่น				
2. นักเรียนเป็นผู้ฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	3.06	4.59	0.500	16

ความเชื่อมั่นในตนเอง	D	I	PNI _{modified}	ลำดับความ ต้องการจำเป็น
3. นักเรียนเป็นผู้แสดงความเข้าใจ สภาพการณ์ของบุคคลอื่นได้อย่างชัดเจนโดยไม่พาดพิงถึงบุคคลอื่น	2.69	4.87	0.810	2
4. นักเรียนชอบช่วยเหลือห่มุ่คณะ	2.89	4.36	0.509	15
ความชัดเจนในจุดยืนของตนเอง	2.59	4.48	0.730	6
5. นักเรียนสามารถตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ได้				
6. นักเรียนเผชิญหน้ากับปัญหาที่เกิดขึ้น	3	4.43	0.477	17
7. นักเรียนแก้ไขปัญหาด้วยความรู้สึกที่มั่นคง	2.87	4.64	0.617	11
8. นักเรียนมีลักษณะนิสัยชอบแสดงตัว	2.7	4.6	0.704	9
9. นักเรียนมีความกล้าของบุคคล	2.77	4.61	0.664	10
การยกย่องและมีความเข้าใจในตนเองได้ด้วยตนเอง	2.55	4.56	0.788	4
10. นักเรียนเห็นคุณค่าในตัวเอง				
11. นักเรียนยอมรับผลที่เกิดขึ้นด้วยความ พอใจและภาคภูมิใจ	2.52	4.42	0.754	5
ตั้งจุดมุ่งหมายไว้สูงและคิดว่าจะทำให้สำเร็จ				
12. นักเรียนมีความรอบคอบและแผนงาน	3	4.54	0.513	14
13. นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ชอบ สิ่งแปลกๆ ใหม่ ๆ	2.64	4.52	0.712	8
ความเป็นผู้นำ	2.88	4.5	0.563	13
14. นักเรียนมีเป้าหมายที่ชัดเจน				
15. นักเรียนมีความรับผิดชอบ	2.89	4.63	0.602	12
16. นักเรียนสามารถตัดสินใจได้	2.5	4.49	0.796	3
17. นักเรียนสามารถปรับตัวกับสถานการณ์ ใหม่	2.63	4.53	0.722	7

จากตาราง 25 พบว่า ความต้องการจำเป็นของการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง เรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ นักเรียนเป็นคนเปิดเผย ซื่อสัตย์ต่อตนเองและบุคคลอื่น นักเรียนเป็นผู้แสดงความเข้าใจสภาพการณ์ของบุคคลอื่นได้อย่างชัดเจนโดยไม่พาดพิงถึงบุคคลอื่น นักเรียนสามารถตัดสินใจได้ นักเรียนเห็นคุณค่าในตัวเอง นักเรียนยอมรับผลที่เกิดขึ้นด้วยความพอใจและภาคภูมิใจ นักเรียนสามารถตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ได้ นักเรียนสามารถปรับตัวกับสถานการณ์ใหม่ นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ชอบสิ่งแปลกๆ ใหม่ๆ นักเรียนมีลักษณะนิสัยชอบแสดงตัว นักเรียนมีความกล้าของบุคคล นักเรียนแก้ไขปัญหาคด้วยความรู้สึกที่มั่นคง นักเรียนมีความรับผิดชอบ นักเรียนมีเป้าหมายที่ชัดเจน นักเรียนมีความรอบคอบและแผนงาน นักเรียนเป็นผู้ฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และนักเรียนเผชิญหน้ากับปัญหาที่เกิดขึ้น ตามลำดับ

ระยะที่ 2 การพัฒนาแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3

1. ผลการศึกษาแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ที่มีวิธีปฏิบัติที่ดีเยี่ยม (Best Practice) จำนวน 3 โรงเรียน มีรายละเอียด ดังนี้

1. ด้านความมุ่งมั่น

การกำหนดนโยบายส่งเสริมกิจกรรมของนักเรียน มีคณะกรรมการสภานักเรียนเป็นผู้ดำเนินการร่วมกัน ส่งเสริมให้นักเรียนมีการกำหนดเป้าหมายในการเรียน การทำกิจกรรมอย่างอื่น และเป็นไปได้ในการปฏิบัติ ซึ่งกำหนดระยะเวลา วิธีการในการทำงาน ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกกิจกรรมที่สร้างความเป็นผู้นำ ผู้ตามอย่างสร้างสรรค์ มีการอบรมในชั้นเรียนโดยใช้วินัยเชิงบวก ซึ่งโรงเรียนมีการวางแผนงานตามโครงการโดยมีคณะกรรมการสภานักเรียนร่วมกันวางแผนงานจัดอบรมถ่ายทอดความรู้จากรุ่นพี่สู่รุ่นน้อง การอบรมในชั้นเรียนใช้วินัยเชิงบวกโดยการมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน อยู่ร่วมกันด้วยความรัก ความเอื้ออาทร ให้กำลังใจ เมื่อสิ้นปีการศึกษามีการรายงานผลเพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนาในปีถัดไป เช่น มีการยกย่องความดี ให้กับนักเรียน

1.1 สถานศึกษามีวิธีการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนในด้านความมุ่งมั่น

“...มีการกำหนดนโยบายส่งเสริมกิจกรรมของนักเรียนอย่างชัดเจน มีคณะกรรมการสภานักเรียนเป็นผู้ดำเนินการร่วมกัน และส่งเสริมให้นักเรียนมีการกำหนดเป้าหมายในการเรียนหรือทำกิจกรรมอย่างอื่นอย่างชัดเจนและเป็นไปได้ในการปฏิบัติ กำหนดระยะเวลา และวิธีการในการทำงานอย่างชัดเจนทุกครั้ง ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกกิจกรรมที่สร้างความเป็นผู้นำและผู้ตามอย่าง

สร้างสรรค์ มีการอบรมในชั้นเรียนโดยใช้วินัยเชิงบวก และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องประพฤตินเป็นตัวอย่างที่ดี...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 1 วันที่ 8 ธันวาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

“...โรงเรียนมีการวางแผนงานตามโครงการโดยมีคณะกรรมการสถานักเรียนร่วมกันวางแผนงานจัดอบรม ถ่ายทอดความรู้จากรุ่นพี่สู่รุ่นน้อง ฝึกการทำงาน ประพฤตินเป็นตัวอย่างที่ดี และรายงานผลเมื่อสิ้นปีการศึกษาเพื่อปรับปรุงในปีถัดไป ...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 2 วันที่ 8 ธันวาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

“...มีการใช้วิธีการเชิงระบบขับเคลื่อนตามโครงสร้าง ส่งเสริมการทำงานเป็นระบบโดยมีการกำหนดเป้าหมายของการจัดกิจกรรมอย่างชัดเจน กำหนดระยะเวลา และวิธีการในการทำงานอย่างชัดเจนทุกครั้ง ประพฤตินเป็นแบบอย่างที่ดี ส่งเสริมการติดตามและประเมินนักเรียน...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 3 วันที่ 9 ธันวาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

“...มีการอบรมในชั้นเรียนใช้วินัยเชิงบวกโดยการมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน อยู่ร่วมกันด้วยความรัก ความเอื้ออาทร ให้กำลังใจ และใช้วิธีการประนีประนอมในการแก้ปัญหาภายในห้องเรียน ฝึกสมาธิก่อนเข้าเรียนในภาคเช้าของทุกวัน มีกิจกรรมเบรณยิมกระตุ้นผู้เรียน คณะกรรมการนักเรียนเป็นผู้ดำเนินการ...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 4 วันที่ 9 ธันวาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

“...จัดให้มีคณะกรรมการนักเรียนเป็นผู้ดำเนินการ มีการอบรมในชั้นเรียนวินัยเชิงบวก เสริมสร้างกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนเป็นผู้นำ ผู้ตามที่มีความสร้างสรรค์ ส่งเสริมกิจกรรมที่นักเรียนมีความถนัดและสนใจที่จะทำ และรุ่นพี่ต้องเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับรุ่นน้อง...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 5 วันที่ 9 ธันวาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

“...โดยมีการส่งเสริมกิจกรรมของนักเรียน เมื่อสิ้นปีภาคเรียนหรือสิ้นปีการศึกษามีการรายงานผลเพื่อนำไปปรับปรุงในปีถัดไป เช่น มีการยกย่องความดี ให้กับนักเรียน และครูต้องคอยเป็นผู้กระตุ้นและให้คำปรึกษาอยู่ตลอดเวลา ประพฤตินเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักเรียน...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 6 วันที่ 9 ธันวาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

2. ความอดทน

ส่งเสริมให้นักเรียนปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียน ครอบครัว สังคม เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติตนของนักเรียนโดยใช้ภาษาที่กระชับ ชัดเจน และเข้าใจง่าย จัดสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนให้มีความปลอดภัย สะดวก เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนจัดการเรียนการสอนแบบโครงการ เพื่อให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริงเรียนรู้ที่จะฝึกฝนให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติอยู่บ่อย ๆ มีการปรับปรุงแก้ไขจุดด้อย และพัฒนาจุดเด่นอย่างต่อเนื่อง มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการมีความอดทน ส่งเสริมกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์เพื่อส่วนร่วม ส่งเสริมปลูกฝังการมีความอดทนโดยสอดแทรกในชีวิตประจำวัน ร่วมกันกำหนดกฎระเบียบภายในโรงเรียน

1.2 สถานศึกษามีวิธีการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนในด้านความอดทน

“...ส่งเสริมให้นักเรียนปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียน ครอบครัว สังคม เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติตนของนักเรียนโดยใช้ภาษาที่กระชับ ชัดเจน และเข้าใจง่าย พัฒนาการมีความอดทนโดยสอดแทรกในชีวิตประจำวัน โดยเชิญชวนนักเรียนให้ปฏิบัติตนตามแนวปฏิบัติ กฎระเบียบในชีวิตประจำวัน การเรียนและการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่องชมเชยทันที และครูให้นักเรียนรู้จักรับฟังความคิดเห็นของเพื่อน และทำงานกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 1 วันที่ 8 ธันวาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

“...โรงเรียนส่งเสริมให้นักเรียนจัดการเรียนการสอนแบบโครงการ เพื่อให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริงเรียนรู้ที่จะฝึกฝน และภูมิใจในผลงานของตนเอง รายงานผลงานตนเองสู่สารบรรณทราบ เช่น โครงการไข่เค็ม สมุนไพรพอกดินจอมปลวก ผู้เรียนมีการประเมินตนเองเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 2 วันที่ 8 ธันวาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

“...เน้นกระบวนการจิตอาสา แบ่งงานเป็นระบบโดยไม่บังคับ ไม่หนีงาน ส่งเสริมให้นักเรียนมีจิตสาธารณะ มีการกำหนดข้อตกลงในชั้นเรียน กฎระเบียบของโรงเรียนอย่างชัดเจน ส่งเสริมการฝึกความอดทนในชีวิตประจำวัน ให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติอยู่บ่อย ๆ มีการปรับปรุงแก้ไขจุดด้อย และพัฒนาจุดเด่นอย่างต่อเนื่อง...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 3 วันที่ 9 ธันวาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

“...ร่วมกันกำหนดข้อตกลงในชั้นเรียน กฎระเบียบของโรงเรียน พัฒนาการมีความอดทนในชีวิตประจำวัน มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการมีความอดทน ส่งเสริมกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์เพื่อส่วนร่วม ฝึกปฏิบัติการเรียนและการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 4 วันที่ 9 ธันวาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

“...ส่งเสริมให้นักเรียนเห็นประโยชน์ของการมีความอดทน ส่งเสริมปลูกฝังการมีความอดทนโดยสอดแทรกในชีวิตประจำวัน การเรียนและการปฏิบัติจริงอย่างต่อเนื่อง จัดกิจกรรมกระบวนการจิตอาสา และครูให้นักเรียนรู้จักรับฟังความคิดเห็นของเพื่อน และทำงานกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 5 วันที่ 9 ธันวาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

“...ร่วมกันกำหนดกฎระเบียบภายในโรงเรียน ส่งเสริมกิจกรรมจิตอาสา ปลูกฝังการมีความอดทน ส่งเสริมการประเมินตนเองเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง โดยการตั้งคำถามกระตุ้นให้ผู้เรียนยอมรับตนเองว่ามีจุดเด่น จุดด้อยอย่างไร เพื่อให้ผู้เรียนได้ปรับปรุงแก้ไขจุดด้อยและพัฒนาจุดเด่นอย่างต่อเนื่อง...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 6 วันที่ 9 ธันวาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

3. ความรับผิดชอบ

ส่งเสริมให้นักเรียนได้มีบทบาทหน้าที่รับผิดชอบ เช่น การแต่งกายให้ถูกระเบียบ การเตรียมอุปกรณ์การเรียน การส่งเสริมกิจกรรมรักการอ่าน ส่งเสริมให้นักเรียนได้คิดและมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม เช่น กิจกรรมหน้าเสาธง การแต่งกายให้ถูกระเบียบ และส่งเสริมการทำงานเป็นทีม ส่งเสริมให้นักเรียนทุกระดับชั้นได้มีหน้าที่รับผิดชอบในการดูแลห้องเรียน บริเวณโรงเรียน ส่งเสริมการทำงานเป็นระบบ ซึ่งมีการวางแผนเป็นอย่างดี โดยใช้การปฏิบัติกิจกรรมตามสถานการณ์ ในชุมชนเป็นตัวช่วยในการฝึกความรับผิดชอบ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกรู้จักความรับผิดชอบ เริ่มฝึกความรับผิดชอบของนักเรียนตั้งแต่เด็กเพื่อให้นักเรียนได้เกิดความเคยชินได้รู้จักหน้าที่ของตนเอง

1.3 สถานศึกษามีวิธีการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนในด้านความรับผิดชอบ

“...ส่งเสริมให้นักเรียนได้มีบทบาทหน้าที่รับผิดชอบ เช่น การแต่งกายให้ถูกระเบียบ การเตรียมอุปกรณ์การเรียน การส่งเสริมกิจกรรมรักการอ่าน ฝึกนักเรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ ปลูกฝังเรื่องทักษะชีวิต โดยเน้นในเรื่องของหน้าที่โดยธรรมชาติและหน้าที่โดยตำแหน่ง ใช้กิจกรรมตามสถานการณ์ในชุมชนเป็นตัวช่วยในการฝึกความรับผิดชอบ...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 1 วันที่ 8 ธันวาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

“...ได้จัดกิจกรรมผ่านสถานักเรียนโดยมีการฝึกฝนให้นักเรียนแต่ละคนมีหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติแตกต่างกันไป ส่งเสริมให้นักเรียนได้คิดและมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม เช่น กิจกรรมหน้า

เสาชง การแต่งกายให้ถูกระเบียบ มีการสรุปผลงานประจำปีเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงในปีการศึกษาต่อไป...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 2 วันที่ 8 ธันวาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

“...ส่งเสริมการทำงานเป็นทีม เป็นกระบวนการวิธีการทำงานอย่างเป็นระบบ กำหนดบทบาทหน้าที่อย่างชัดเจน มีแนวการปฏิบัติของผู้รับผิดชอบ ส่งเสริมให้นักเรียนแต่งกายให้ถูกระเบียบ อุปกรณ์การเรียน ความประพฤติ เพื่อให้เกิดความรับผิดชอบแก่ตนเอง มีการสรุปผลงานประจำปีเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงในปีการศึกษาต่อไป...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 3 วันที่ 9 ธันวาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

“...แบ่งหน้าที่ชัดเจน ส่งเสริมให้นักเรียนทุกระดับชั้นได้มีหน้าที่รับผิดชอบในการดูแล ห้องเรียน บริเวณตรงเรียน ฝึกให้นักเรียนทำงานเป็นทีม โดยมีครูคอยให้คำปรึกษาแนะนำ ยกตัวอย่างพฤติกรรมที่ดีในความรับผิดชอบ มีการส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักบทบาทหน้าที่ของตนเอง ...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 4 วันที่ 9 ธันวาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

“...ส่งเสริมสถานักเรียน เป็นผู้นำและมีบทบาทในการสร้างความรับผิดชอบของนักเรียน มีการแบ่งหน้าที่เขตรับผิดชอบ ส่งเสริมการทำงานเป็นระบบ มีการวางแผนเป็นอย่างดี ครูคอยเป็นผู้ชี้แนะส่งเสริมสนับสนุน จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความรับผิดชอบ โดยการจัดกิจกรรมที่ท้าทายกระตุ้นให้นักเรียนร่วมกิจกรรมให้งานสำเร็จ...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 5 วันที่ 9 ธันวาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

“...ให้รู้จักหน้าที่โดยธรรมชาติและหน้าที่โดยแต่งตั้ง โดยการใช้การปฏิบัติกิจกรรมตาม สถานการณ์ในชุมชนเป็นตัวช่วยในการฝึกความรับผิดชอบ ส่งเสริมการทำงานเป็นทีมของนักเรียน กำหนดบทบาทหน้าที่ให้นักเรียนได้อย่างชัดเจน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกรู้จักความรับผิดชอบ เริ่มฝึกความรับผิดชอบของนักเรียนตั้งแต่เด็กเพื่อทำให้นักเรียนได้เกิดความเคยชินได้รู้จักหน้าที่ของตนเอง ...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 6 วันที่ 9 ธันวาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

4. ความเชื่อมั่นในตนเอง

ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง ยกย่องคนที่มีความเพียรพยายามในการแก้ปัญหาเพื่อให้งานสำเร็จลุล่วง ส่งเสริมให้นักเรียนเป็นคนกล้าคิด กล้าแสดงออก ตามความสามารถของตัวเองได้อย่างเต็มที่ โรงเรียนส่งเสริมนักเรียนรอบด้าน เช่น ส่งเสริมการอ่าน

การนำเสนอผลงานที่ตนเองได้ปฏิบัติ และส่งเสริมให้นักเรียนได้กล้าตัดสินใจในการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี สามารถแก้ปัญหาได้เมื่อเผชิญกับความจริง ส่งเสริมการพัฒนาด้านบุคลิกภาพนักเรียน ไม่ว่าจะ เป็นภายในหรือภายนอก ให้ครอบครัวชุมชน ยังได้มีบทบาทช่วยให้นักเรียนมีความมั่นใจในตนเอง

1.4 สถานศึกษามีวิธีการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนในด้านความเชื่อมั่นในตนเอง

“...ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง ยกย่องคนที่มีความเพียรพยายามในการแก้ปัญหาเพื่อให้งานสำเร็จลุล่วง ส่งเสริมให้นักเรียนเป็นคนกล้าคิด กล้าแสดงออกตามความสามารถของตัวเองได้อย่างเต็มที่ ส่งเสริมให้นักเรียนมีภาวะผู้นำ เช่น ผู้นำในชั้นเรียน กิจกรรมกีฬา...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 1 วันที่ 8 ธันวาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

“...โรงเรียนส่งเสริมนักเรียนรอบด้าน เช่น ส่งเสริมการอ่าน การนำเสนอผลงานที่ตนเองได้ปฏิบัติ เช่น การนำเสนอกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน การนำเสนอโครงการ และการนำเสนอ กิจกรรมอื่น ๆ ที่โรงเรียน ได้กิจกรรมให้กับนักเรียน ส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีความสุข ...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 2 วันที่ 8 ธันวาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

“...ส่งเสริมให้นักเรียนเป็นคนกล้าคิด กล้าแสดงออก ฝึกให้นักเรียนแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเอง ส่งเสริมให้นักเรียนเป็นคนมีความมั่นใจในตัวเอง...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 3 วันที่ 9 ธันวาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

“...มีกิจกรรมตามโครงสร้าง รุ่นพี่เล่านิทาน ส่งเสริมให้นักเรียนได้แสดงออกบ่อย ๆ และยังให้นักเรียนเป็นผู้ที่สามารถแก้ปัญหาตามสถานการณ์ได้อย่างถูกต้อง ให้นักเรียนเป็นคนกล้าคิด กล้าแสดงออก...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 4 วันที่ 9 ธันวาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

“...ส่งเสริมให้นักเรียนได้กล้าตัดสินใจในการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี สามารถแก้ปัญหาได้เมื่อเผชิญกับความจริง ส่งเสริมให้นักเรียนประสบความสำเร็จในกิจกรรมต่าง ๆ โดยได้รับการตอบสนองในทางบวก เพื่อที่จะทำให้นักเรียนมีโมเมนต์ต่อตนเอง ส่งเสริมให้นักเรียนร่วมกิจกรรมกับครูและเพื่อนด้วยความเป็นมิตร และยอมรับสิ่งใหม่ ๆ ที่จะเข้ามา...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 5 วันที่ 9 ธันวาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

“...ส่งเสริมการพัฒนาด้านบุคลิกภาพนักเรียน ไม่ว่าจะป็นภายในหรือภายนอก ให้ครอบครัวชุมชน ได้มีบทบาทช่วยให้นักเรียนมีความมั่นใจในตนเอง ส่งเสริมให้นักเรียนมีการพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมและสัมพันธภาพที่ดีกับกลุ่ม และเป็นผู้ที่มีความกล้าตัดสินใจ...”

(ผู้ให้สัมภาษณ์คนที่ 6 วันที่ 9 ธันวาคม 2563 : การสัมภาษณ์)

2. สรุปผลแนวทางการพัฒนาการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 3 โดยมีแนวทางการพัฒนาตามองค์ประกอบ 18 แนวทาง ดังรายละเอียด ดังนี้

รายการ	แนวทางการพัฒนาการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน
1. การเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนด้านความมุ่งมั่น	<ol style="list-style-type: none"> 1. มีการกำหนดนโยบายส่งเสริมกิจกรรมของนักเรียนอย่างชัดเจน โดยมีคณะกรรมการสถานักเรียนร่วมกันวางแผนงานจัดอบรม ถ่ายทอดความรู้จากรุ่นพี่สู่รุ่นน้อง 2. ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกกิจกรรมที่สร้างความเป็นผู้นำและผู้ตามอย่างสร้างสรรค์ อบรมในชั้นเรียนโดยใช้วินัยเชิงบวก 3. ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องประพฤติตนเป็นตัวอย่างที่ดี 4. กำหนดระยะเวลา รายงานผลเมื่อสิ้นปีการศึกษาเพื่อปรับปรุงในปีถัดไป เช่น มีการยกย่องความดี ให้กับนักเรียน
2. การเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนด้านความอดทน	<ol style="list-style-type: none"> 1. พัฒนาการมีความอดทนโดยสอดแทรกในชีวิตประจำวัน โดยเชิญชวนนักเรียนให้ปฏิบัติตามแนวปฏิบัติ กฎระเบียบในชีวิตประจำวัน การเรียน และการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่องขมเขยทันที ชัดเจน และเข้าใจง่าย จัดสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนให้มีความปลอดภัย สะดวก 2. ครูให้นักเรียนรู้จักรับฟังความคิดเห็นของเพื่อน และทำงานกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข 3. เน้นกระบวนการจิตอาสา แบ่งงานเป็นระบบโดยไม่บังคับ ไม่หนีงาน ส่งเสริมให้นักเรียนมีจิตสาธารณะ 4. ให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริงอยู่บ่อย ๆ มีการปรับปรุงแก้ไขจุดด้อย และพัฒนาจุดเด่นอย่างต่อเนื่อง
3. การเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนด้านความรับผิดชอบ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ส่งเสริมให้นักเรียนได้มีบทบาทหน้าที่รับผิดชอบอย่างเต็มความสามารถ เช่น การแต่งกายให้ถูกระเบียบ การเตรียมอุปกรณ์การเรียน การส่งเสริมกิจกรรมรักการอ่าน 2. ปลูกฝังเรื่องทักษะชีวิต โดยเน้นในเรื่องของหน้าที่โดยธรรมชาติและหน้าที่

รายการ	แนวทางการพัฒนาการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน
	<p>โดยตำแหน่ง</p> <p>3. ใช้กิจกรรมที่ทำทนายเพื่อกระตุ้นนักเรียนและยังยั้งให้ชุมชนเป็นตัวช่วยในการฝึกความรับผิดชอบ</p> <p>4. มีการสรุปผลงานประจำปีเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงในปีการศึกษาต่อไป</p> <p>5. ส่งเสริมการทำงานเป็นทีม เป็นกระบวนการวิธีการทำงานอย่างเป็นระบบ</p> <p>6. เริ่มฝึกความรับผิดชอบของนักเรียนตั้งแต่เด็กเพื่อทำให้นักเรียนได้เกิดความเคยชินได้รู้จักหน้าที่ของตัวเอง</p>
4. การเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนด้านความเชื่อมั่นในตนเอง	<p>1. ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง ยกย่องคนที่มีความเพียรพยายามในการแก้ปัญหาเพื่อให้งานสำเร็จลุล่วง</p> <p>2. ส่งเสริมให้นักเรียนเป็นคนกล้าคิด กล้าแสดงออกตามความสามารถของตัวเองได้อย่างเต็มที่และความเป็นผู้นำ</p> <p>3. ส่งเสริมให้นักเรียนประสบความสำเร็จในกิจกรรมต่าง ๆ โดยได้รับการตอบสนองในทางบวก เพื่อที่จะทำให้นักเรียนมีมีโนมิตต่อตนเอง</p> <p>4. ส่งเสริมการพัฒนาด้านบุคลิกภาพนักเรียน ไม่ว่าจะเป็นภายในหรือภายนอกเพื่อสร้างความมั่นใจ</p>

3. ผลการประเมินแนวทางการพัฒนาการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3

ตาราง 26 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3

โดยรวมและรายด้าน

วินัยในตนเองของนักเรียน	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ความมุ่งมั่น	4.29	0.49	มาก	4.57	0.53	มากที่สุด
2. ความอดทน	4.43	0.50	มาก	4.14	0.38	มาก
3. ความรับผิดชอบ	4.57	0.53	มากที่สุด	4.29	0.49	มาก

วินัยในตนเองของนักเรียน	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
4. ความเชื่อมั่นในตนเอง	4.71	0.45	มากที่สุด	4.43	0.57	มาก
โดยรวม	4.50	0.14	มาก	4.36	0.32	มาก

จากตาราง 26 พบว่า ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ในด้านความเหมาะสม โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 2 ด้าน คือ ความรับผิดชอบและความเชื่อมั่นในตนเอง อีก 2 ด้าน อยู่ในระดับมาก และผลการประเมินความเป็นไปได้ โดยรวมมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านเดียว คือ ความมุ่งมั่น อีก 3 ด้านอยู่ในระดับมาก

ตาราง 27 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินแนวทางการพัฒนาการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ด้านความมุ่งมั่น

วินัยในตนเองของนักเรียน	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. มีการกำหนดนโยบายส่งเสริมกิจกรรมของนักเรียนอย่างชัดเจน โดยมีคณะกรรมการสถานักเรียนร่วมกันวางแผนงานจัดอบรมถ่ายทอดความรู้จากรุ่นพี่สู่รุ่นน้อง	4.29	0.49	มาก	3.73	1.18	มาก
2. ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกกิจกรรมที่สร้างความเป็นผู้นำและผู้ตามอย่างสร้างสรรค์ อบรมในชั้นเรียนโดยใช้วินัยเชิงบวก	4.43	0.53	มาก	3.86	1.07	มาก
3. ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องประพฤติดนเป็นตัวอย่างที่ดี	3.86	0.69	มาก	4.57	0.53	มากที่สุด

วินัยในตนเองของนักเรียน	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
4. กำหนดระยะเวลา รายงานผลเมื่อสิ้นปีการศึกษาเพื่อปรับปรุงในปีถัดไป เช่น มีการยกย่องความดีให้กับนักเรียน	4.14	0.90	มาก	4.86	0.38	มากที่สุด
โดยรวม	4.10	0.37	มาก	4.36	0.28	มาก

จากตาราง 27 พบว่า ผลการประเมินความเหมาะสม ของแนวทางการพัฒนาการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ด้านความมุ่งมั่น โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.10 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก ทั้ง 4 ข้อ และผลการประเมินความเป็นไปได้ของแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.36 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 2 ข้อ คือ ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องประพฤติดนเป็นตัวอย่างที่ดี และกำหนดระยะเวลา รายงานผลเมื่อสิ้นปีการศึกษาเพื่อปรับปรุงในปีถัดไป เช่น มีการยกย่องความดี ให้กับนักเรียน อีก 2 ข้ออยู่ในระดับมาก

ตาราง 28 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ด้านความอดทน

วินัยในตนเองของนักเรียน	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. พัฒนาการมีความอดทนโดยสอดแทรกในชีวิตประจำวัน โดยเชิญชวนนักเรียนให้ปฏิบัติตามแนวปฏิบัติ กฎระเบียบในชีวิตประจำวัน การเรียนและการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่องขมเขยทันที ชัดเจน และเข้าใจง่าย จัดสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนให้มีความปลอดภัย สะดวก	4.43	0.53	มาก	4.29	0.49	มาก

วินัยในตนเองของนักเรียน	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
2. ครูให้นักเรียนรู้จักรับฟังความคิดเห็นของเพื่อน และทำงานกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข	4.29	0.49	มาก	4.43	0.53	มาก
3. เน้นกระบวนการจิตอาสา แบ่งงานเป็นระบบโดยไม่บังคับ ไม่หนีงาน ส่งเสริมให้นักเรียนมีจิตสาธารณะ	4.57	0.53	มากที่สุด	4.45	0.50	มาก
4. ให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริงอยู่บ่อย ๆ มีการปรับปรุงแก้ไขจุดด้อย และพัฒนาจุดเด่นอย่างต่อเนื่อง	4.14	0.90	มาก	4.57	0.53	มากที่สุด
โดยรวม	4.26	0.52	มาก	4.21	0.53	มาก

จากตาราง 28 พบว่า ผลการประเมินความเหมาะสม ของแนวทางการพัฒนาการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ด้านความอดทน โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.26 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด ข้อเดียว คือ เน้นกระบวนการจิตอาสา แบ่งงานเป็นระบบโดยไม่บังคับ ไม่หนีงาน ส่งเสริมให้นักเรียนมีจิตสาธารณะ อีก 3 ข้อ อยู่ในระดับมาก และผลการประเมินความเป็นไปได้ของแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.21 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด ข้อเดียว คือ ให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริงอยู่บ่อย ๆ มีการปรับปรุงแก้ไขจุดด้อย และพัฒนาจุดเด่นอย่างต่อเนื่อง อีก 3 ข้อ อยู่ในระดับมาก

ตาราง 29 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ด้านความรับผิดชอบ

วินัยในตนเองของนักเรียน	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ส่งเสริมให้นักเรียนได้มีบทบาท	4.86	0.38	มากที่สุด	4.14	0.90	มาก

วินัยในตนเองของนักเรียน	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
หน้าที่รับผิดชอบอย่างเต็ม ความสามารถ เช่น การแต่งกายให้ ถูกระเบียบ การเตรียมอุปกรณ์การ เรียน การส่งเสริมกิจกรรมรักการ อ่าน						
2. ปลูกฝังเรื่องทักษะชีวิต โดยเน้น ในเรื่องของหน้าที่โดยธรรมชาติและ หน้าที่โดยตำแหน่ง	4.43	0.53	มาก	3.71	0.76	มาก
3. ใช้กิจกรรมที่ทำทนายเพื่อกระตุ้น นักเรียนและยังยั้งให้ชุมชนเป็นตัว ช่วยในการฝึกความรับผิดชอบ	4.71	0.49	มากที่สุด	3.86	0.90	มาก
4. มีการสรุปผลงานประจำปีเพื่อใช้ เป็นข้อมูลในการปรับปรุงในปี การศึกษาต่อไป	3.86	0.90	มาก	3.57	0.98	มาก
5. ส่งเสริมการทำงานเป็นทีม เป็น กระบวนการวิธีการทำงานอย่างเป็น ระบบ	4.14	0.69	มาก	4.29	0.49	มาก
6. เริ่มฝึกความรับผิดชอบต่อ นักเรียนตั้งแต่เด็กเพื่อทำให้นักเรียน ได้เกิดความเคยชินได้รู้จักหน้าที่ของ ตัวเอง	4.29	0.76	มาก	4.86	0.38	มากที่สุด
โดยรวม	4.27	0.30	มาก	4.20	0.22	มาก

จากตาราง 29 พบว่า ผลการประเมินความเหมาะสม ของแนวทางการพัฒนาการ
เสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 3
ด้านความรับผิดชอบ โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.27 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ใน
ระดับมากที่สุด 2 ด้าน คือ ส่งเสริมให้นักเรียนได้มีบทบาทหน้าที่รับผิดชอบอย่างเต็มความสามารถ
เช่น การแต่งกายให้ถูกระเบียบ การเตรียมอุปกรณ์การเรียน การส่งเสริมกิจกรรมรักการอ่านและใช้

กิจกรรมที่ทำทลายเพื่อกระตุ้นนักเรียนและยังยั้งให้ชุมชนเป็นตัวช่วยในการฝึกความรับผิดชอบ อีก 4 ข้ออยู่ในระดับมาก และผลการประเมินความเป็นไปได้ของแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 3 โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.20 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด ข้อเดียว คือ เริ่มฝึกความรับผิดชอบของนักเรียนตั้งแต่เด็กเพื่อทำให้นักเรียนได้เกิดความเคยชินได้รู้จักหน้าที่ของตนเอง อีก 5 ข้ออยู่ในระดับมาก

ตาราง 30 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 3 ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง

วินัยในตนเองของนักเรียน	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง ยกย่องคนที่มีความเพียรพยายามในการแก้ปัญหา เพื่อให้งานสำเร็จลุล่วง	4.86	0.38	มากที่สุด	3.86	0.90	มาก
2. ส่งเสริมให้นักเรียนเป็นคนกล้าคิดกล้าแสดงออกตามความสามารถของตัวเองได้อย่างเต็มที่และความเป็นผู้นำ	3.86	0.90	มาก	4.43	0.53	มาก
3. ส่งเสริมให้นักเรียนประสบความสำเร็จในกิจกรรมต่าง ๆ โดยได้รับการตอบสนองในทางบวก เพื่อที่จะทำให้นักเรียนมีมโนคติต่อตนเอง	4.71	0.49	มากที่สุด	4.71	0.49	มากที่สุด
4. ส่งเสริมการพัฒนาด้านบุคลิกภาพนักเรียน ไม่ว่าจะป็นภายในหรือภายนอกเพื่อสร้างความมั่นใจ	4.14	0.90	มาก	4.57	0.53	มากที่สุด
โดยรวม	4.34	0.37	มาก	4.32	0.23	มาก

จากตาราง 30 พบว่า ผลการประเมินความเหมาะสม ของแนวทางการพัฒนาการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 3 ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.34 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 2 ด้าน คือ ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง ยกย่องคนที่มี ความเพียรพยายามในการแก้ปัญหาเพื่อให้งานสำเร็จลุล่วงและส่งเสริมให้นักเรียนประสบความสำเร็จ ในกิจกรรมต่าง ๆ โดยได้รับการตอบสนองในทางบวก เพื่อที่จะทำให้นักเรียนมีมโนคติต่อตนเอง อีก 2 ข้ออยู่ในระดับมาก และผลการประเมินความเป็นไปได้ของแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของ นักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 3 โดยรวมอยู่ในระดับมาก มี ค่าเฉลี่ย 4.32 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 2 ด้าน คือ ส่งเสริมให้นักเรียน ประสบความสำเร็จในกิจกรรมต่าง ๆ โดยได้รับการตอบสนองในทางบวก เพื่อที่จะทำให้นักเรียนมี มโนคติต่อตนเองและ ส่งเสริมการพัฒนาด้านบุคลิกภาพนักเรียน ไม่ว่าจะป็นภายในหรือภายนอกเพื่อ สร้างความมั่นใจ อีก 2 ด้านอยู่ในระดับมาก

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลมาสรุปผล อภิปรายผลและมีข้อเสนอแนะ ตามลำดับ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สรุปผล
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ความต้องการจำเป็นการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3
2. พัฒนาแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3

สรุปผล

จากการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ผู้วิจัยสรุปผลได้ดังนี้

1. การศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3
 - 1.1 สภาพปัจจุบันทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านเรียงลำดับ คะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ความอดทน ความรับผิดชอบ และความมุ่งมั่นตามลำดับ
 - 1.2 สภาพที่พึงประสงค์ทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณา

รายด้านเรียงลำดับ คะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ความรับผิดชอบ ความอดทน ความมุ่งมั่น ความเชื่อมั่นในตนเองตามลำดับ

1.3 ลำดับความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) ทาง การเสริมสร้างวินัยในตนเอง ของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 3 เมื่อพิจารณารายด้าน เรียงลำดับ ความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ความรับผิดชอบ ความมุ่งมั่น ความอดทน และความเชื่อมั่นในตนเองตามลำดับ

2. การพัฒนาแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 3 มีผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีแนวทางการพัฒนารายละเอียด ดังนี้

2.1 ความมุ่งมั่น มีแนวทางการพัฒนา คือ มีการกำหนดนโยบายส่งเสริมกิจกรรมของนักเรียนอย่างชัดเจน โดยมีคณะกรรมการสถานักเรียนร่วมกันวางแผนงานจัดอบรม ถ่ายทอดความรู้จากรุ่นพี่สู่รุ่นน้อง ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกกิจกรรมที่สร้างความเป็นผู้นำและผู้ตามอย่างสร้างสรรค์ อบรมในชั้นเรียนโดยใช้วินัยเชิงบวก ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องประพฤติตนเป็นตัวอย่างที่ดี และกำหนดระยะเวลา รายงานผลเมื่อสิ้นปีการศึกษาเพื่อปรับปรุงในปีถัดไป เช่น มีการยกย่องความดี ให้กับนักเรียน

2.2 ความอดทน มีแนวทางการพัฒนา คือ พัฒนาการมีความอดทนโดยสอดแทรกในชีวิตประจำวัน โดยเชิญชวนนักเรียนให้ปฏิบัติตามแนวปฏิบัติ กฎระเบียบในชีวิตประจำวัน การเรียนและการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่องขมเขยทันที ชัดเจน และเข้าใจง่าย ครูให้นักเรียนรู้จักรับฟังความคิดเห็นของเพื่อน และทำงานกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข เน้นกระบวนการจิตอาสา แบ่งงานเป็นระบบโดยไม่บังคับ ไม่หนีงาน ส่งเสริมให้นักเรียนมีจิตสาธารณะ และให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริงอยู่บ่อย ๆ มีการปรับปรุงแก้ไขจุดด้อย และพัฒนาจุดเด่นอย่างต่อเนื่อง

2.3 ความรับผิดชอบ มีแนวทางการพัฒนา คือ ส่งเสริมให้นักเรียนได้มีบทบาทหน้าที่รับผิดชอบอย่างเต็มความสามารถ เช่น การแต่งกายให้ถูกระเบียบ การเตรียมอุปกรณ์การเรียน การส่งเสริมกิจกรรมรักการอ่าน ปลูกฝังเรื่องทักษะชีวิต โดยเน้นในเรื่องของหน้าที่โดยธรรมชาติและหน้าที่โดยตำแหน่ง ใช้กิจกรรมที่ทำทลายเพื่อกระตุ้นนักเรียนและยังยั้งให้ชุมชนเป็นตัวช่วยในการฝึกความรับผิดชอบ การสรุปผลงานประจำปีเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงในปีการศึกษาต่อไป ส่งเสริมการทำงานเป็นทีม เป็นกระบวนการวิธีการทำงานอย่างเป็นระบบ และเริ่มฝึกความรับผิดชอบต่อตนเองตั้งแต่เด็กเพื่อทำให้นักเรียนได้เกิดความเคยชินได้รู้จักหน้าที่ของตนเอง

2.4 ความเชื่อมั่นในตนเอง มีแนวทางการพัฒนา คือ ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง ยกย่องคนที่มีความเพียรพยายามในการแก้ปัญหาเพื่อให้งานสำเร็จ ลุล่วง ส่งเสริมให้นักเรียนเป็นคนกล้าคิด กล้าแสดงออกตามความสามารถของตัวเองได้อย่างเต็มที่

และความเป็นผู้นำ ส่งเสริมให้นักเรียนประสบความสำเร็จในกิจกรรมต่าง ๆ โดยได้รับการตอบสนองในทางบวก เพื่อที่จะทำให้นักเรียนมีโมติเวตต่อตนเอง และส่งเสริมการพัฒนาด้านบุคลิกภาพนักเรียนไม่ว่าจะเป็นภายในหรือภายนอกเพื่อสร้างความมั่นใจ

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 สามารถนำมาอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. การศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3

1.1 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันของการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความเชื่อมั่นในตนเอง รองลงมา คือ ความอดทน ความรับผิดชอบและความมุ่งมั่น จากที่กล่าวมาอาจเนื่องมาจากการพัฒนาให้ผู้เรียนเป็นผู้มีวินัยในตนเอง ซึ่งเป็นสิ่งที่โรงเรียนทุกที่ที่ต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้จัดบูรณาการในการเรียนการสอน และส่งเสริมผู้เรียนให้เป็นผู้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ซึ่งอาจจะมีผลกระทบจากหลาย ๆ ปัจจัยที่ส่งผลต่อวินัยของนักเรียน ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับงานวิจัย เบญญาภา หลวงราช (2560) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้แก่ ปัจจัยภายในตัวบุคคล ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านโรงเรียน

1.2 ผลการศึกษาสภาพที่พึงประสงค์ของการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความรับผิดชอบ รองลงมา ความอดทน ความมุ่งมั่น และความเชื่อมั่นในตนเอง ตามลำดับ ที่ปรากฏผลดังกล่าวน่าจะมาจากผู้บริหารและครูผู้รับผิดชอบงานวินัยของนักเรียนที่จะพัฒนาผู้เรียนให้มีวินัยในตนเองซึ่งต้องใช้กิจกรรมและเทคนิคต่าง ๆ เข้ามาช่วยสอดคล้องกับงานวิจัยของพัชรินทร์ คัสเตศรี (2560) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมกลุ่มและเทคนิคแม่แบบ พบว่านักเรียนมีความรับผิดชอบขยันหมั่นเพียรในการเรียนที่ดีขึ้น นักเรียนมีการทำงานร่วมกับผู้อื่นปฏิบัติหน้าที่เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันได้เป็นอย่างดี มีความเชื่อมั่นในตนเองในการกล้าแสดงออกในสิ่งที่

เหมาะสมปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม และนักเรียนมีความ อดทนในการทำงานที่สูงขึ้นหลังจาก เข้าร่วมชุดกิจกรรม

1.3. ผลการศึกษาลำดับความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) ในการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 พบว่า เมื่อพิจารณา เรียงลำดับความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ความรับผิดชอบ ความมุ่งมั่นความ อดทน และความเชื่อมั่นในตนเอง ตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารและครูผู้รับผิดชอบงานวินัยของ นักเรียนให้ความสำคัญกับการพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ เบญญาภา หลวงราช (2560) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนขย สายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า การพัฒนาความมีวินัยในตนเองของ นักเรียน ได้แก่ โรงเรียนต้องมีการสร้างบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่ดี ครูต้องให้ความรัก ความเอื้อ ออาทร ดูแลเอาใจใส่นักเรียนอย่างสม่ำเสมอ พ่อ แม่หรือผู้ปกครองต้องให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียน ในการพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียน และนักเรียนต้องตระหนักและเห็นความสำคัญในการ พัฒนาความมีวินัยในตนเอง

2. ผลการพัฒนาแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 พบว่า มีผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไป ได้ โดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ การเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน มี วินัยในตนเองของแต่ละคนที่แตกต่างกัน ซึ่งวินัยในตนเองซึ่งต้องมีการพัฒนาและแก้ไขมาตลอด โดย สามารถอภิปรายผลรายละเอียดดังนี้ มีการกำหนดนโยบายส่งเสริมกิจกรรมของนักเรียนอย่างชัดเจน โดยมีคณะกรรมการสถานักเรียนร่วมกันวางแผนงานจัดอบรม ถ่ายทอดความรู้จากรุ่นพี่สู่รุ่นน้อง ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกกิจกรรมที่สร้างความเป็นผู้นำและผู้ตามอย่างสร้างสรรค์ อบรมในชั้นเรียน โดยใช้วินัยเชิงบวก ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องประพฤติดนเป็นตัวอย่างที่ดี 4) กำหนดระยะเวลา รายงานผล เมื่อสิ้นปีการศึกษาเพื่อปรับปรุงในปีถัดไป เช่น มีการยกย่องความดี ให้กับนักเรียน พัฒนาการมี ความอดทนโดยสอดแทรกในชีวิตประจำวัน โดยเชิญชวนนักเรียนให้ปฏิบัติตามแนวปฏิบัติ กฎระเบียบในชีวิตประจำวัน การเรียนและการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่องขมเขยทันที ชัดเจน และ เข้าใจง่าย ครูให้นักเรียนรู้จักรับฟังความคิดเห็นของเพื่อน และทำงานกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข เน้น กระบวนการจิตอาสา แบ่งงานเป็นระบบโดยไม่บังคับ ไม่เหน็ดเหนื่อย ส่งเสริมให้นักเรียนมีจิตสาธารณะ ให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริงอยู่บ่อย ๆ มีการปรับปรุงแก้ไขจุดด้อย และพัฒนาจุดเด่นอย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมให้นักเรียนได้มีบทบาทหน้าที่รับผิดชอบอย่างเต็มความสามารถ เช่น การแต่งกายให้ถูก ระเบียบ การเตรียมอุปกรณ์การเรียน การส่งเสริมกิจกรรมรักการอ่าน ปลูกฝังเรื่องทักษะชีวิต โดย เน้นในเรื่องของหน้าที่โดยธรรมชาติและหน้าที่โดยตำแหน่ง ใช้กิจกรรมที่ทำทนายเพื่อกระตุ้นนักเรียน และยังยั้งให้ชุมชนเป็นตัวช่วยในการฝึกความรับผิดชอบ มีการสรุปผลงานประจำปีเพื่อใช้เป็นข้อมูล

ในการปรับปรุงในปีการศึกษาต่อไป ส่งเสริมการทำงานเป็นทีม เป็นกระบวนการวิธีการทำงานอย่างเป็นระบบ เริ่มฝึกความรับผิดชอบของนักเรียนตั้งแต่เด็กเพื่อให้นักเรียนได้เกิดความเคยชินได้รู้จักหน้าที่ของตัวเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุปชัย โกสีนาม (2557) ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง ยกย่องคนที่มีความเพียรพยายามในการแก้ปัญหาเพื่อให้งานสำเร็จลุล่วง ส่งเสริมให้นักเรียนเป็นคนกล้าคิด กล้าแสดงออกตามความสามารถของตัวเองได้อย่างเต็มที่และความเป็นผู้นำ ส่งเสริมให้นักเรียนประสบความสำเร็จในกิจกรรมต่าง ๆ โดยได้รับการตอบสนองในทางบวก เพื่อที่จะทำให้นักเรียนมีมโนคติต่อตนเอง ส่งเสริมการพัฒนาด้านบุคลิกภาพนักเรียน ไม่ว่าจะป็นภายในหรือภายนอกเพื่อสร้างความมั่นใจ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัย พบว่าสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ความเชื่อมั่นในตนเอง รองลงมา คือ ความอดทน ความรับผิดชอบ และความมุ่งมั่น ดังนั้นสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 จึงควรศึกษาข้อมูลเพิ่มเติม และหาแนวทางในการพัฒนาการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน และควรทำอย่างต่อเนื่องเพื่อให้มีการพัฒนาที่ยั่งยืนต่อไป

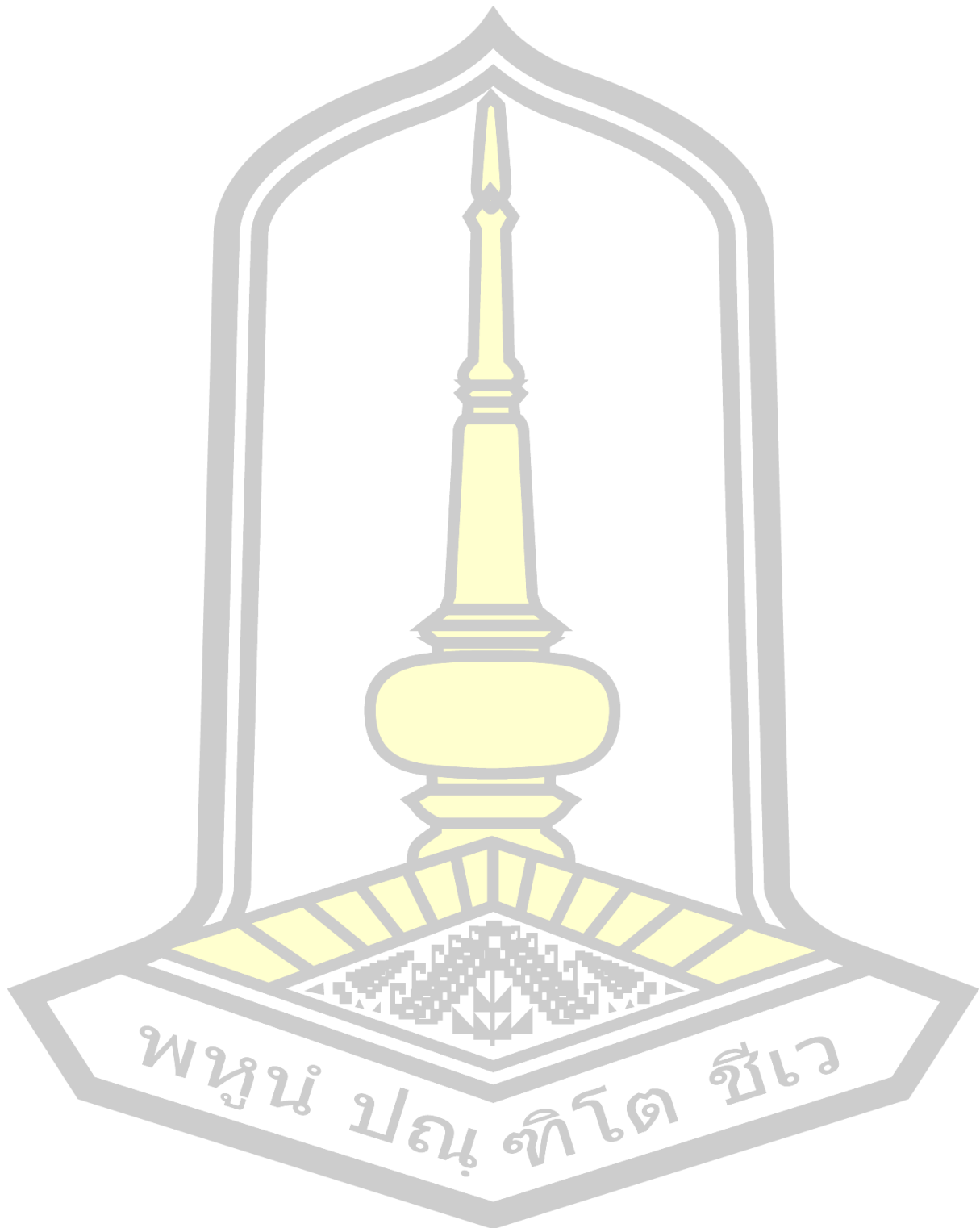
1.2 ผลการวิจัยในครั้งนี้ ได้นำเสนอการพัฒนาแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ด้านความมุ่งมั่น ด้านความอดทน ด้านความรับผิดชอบ และด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ซึ่งโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 หรือโรงเรียนที่มีบริบทใกล้เคียง ควรได้ศึกษาแนวทางดังกล่าวและพิจารณาไปประยุกต์ใช้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาเกี่ยวกับวินัยในตนเองของนักเรียนในแต่ละด้าน โดยแยกตามช่วงชั้น เช่น ช่วงชั้นอนุบาล ช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 เนื่องจากความแตกต่างของช่วงวัยผู้เรียน เพื่อที่จะได้ทราบแนวทางในการส่งเสริมและปรับปรุงพัฒนาต่อไป

2.2 ควรศึกษาเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาวินัยในตนเองของนักเรียนในด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดของสภาพปัจจุบันเป็นการเฉพาะ เพื่อให้ได้แนวทางในการพัฒนาที่สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2537). คู่มือและสื่อการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองสำหรับเด็กก่อนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- กรมวิชาการ. (2542). การสังเคราะห์รูปแบบการพัฒนาศักยภาพของเด็กไทยด้านความรับผิดชอบ และมีวินัยในตนเอง. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์กรมศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2541). ความมีวินัยและความเป็นประชาธิปไตย. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ.
- กรมสุขภาพจิต. (2543). คู่มือการดูแลสุขภาพจิตเด็กวัยเรียน (พิมพ์ครั้งที่ 3.). กรุงเทพฯ: ร.ส.พ. กระทรวงศึกษาธิการ. (2547). ยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติของกระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- กฤษณา พันธุมวานิช. (2550). คนมีคุณธรรมความรับผิดชอบในพระราชดำริพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว. Retrieved 31 เมษายน 2563 www.med.swu.ac.th/librarymd/index/
- กิตติศักดิ์ ศรีทา. (2557). การพัฒนากระบวนการเสริมสร้างวินัยนักเรียน โรงเรียนบ้านดอนวิทยาการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1. (วิทยานิพนธ์ ค.ม.), มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- กุลยา ตันตติผลาชีวะ. (2542). การฝึกวินัยเด็ก. วารสารการศึกษาปฐมวัย, 3(2).
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2551). ลักษณะชีวิตสู่ความสำเร็จ. กรุงเทพฯ: ซีคเซสมิเดีย.
- จุฑามณี เสาระโส. (2560). การพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมความมีวินัยในตนเอง ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกาฬสินธุ์ปัญญานุกูล จังหวัดกาฬสินธุ์. (วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา), มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ชมรมพุทธศาสตร์สากล. (2557). 5 ห้องชีวิต ฉบับ “ทางก้าวหน้า”. กรุงเทพฯ: รุ่งศิลป์การพิมพ์
- ชาญชัย ศรีเพชร. (2557). การเสริมสร้างวินัยนักเรียน โรงเรียนสว่างแดนดิน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร เขต 23. (วิทยานิพนธ์ ค.ม.), มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, สกลนคร.
- ชำนาญ นิสารัตน์. (2544). เรื่องน่ารู้เกี่ยวกับภิกษุณี. พุทธจักร, 55(8).
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2521). พฤติกรรมศาสตร์ เล่ม 1 พื้นฐาน ความเข้าใจในทางจิตวิทยา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

- ทัศนียา แสนทิพย์. (2559). การศึกษาความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนนิคมสร้างตนเอง จังหวัดระยอง 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1. (วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. สาขาการบริหารการศึกษา), มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- ทินพันธุ์ นาคะตะ. (2543). การเมืองการบริหารไทย : ภาวะของชาติ. กรุงเทพฯ: สหายบล็อกและการพิมพ์.
- นภดล เวชสวัสดิ์. (2538). เจาะลึกทางด่วนข้อมูล : *The thruth about the information superhighway by Michel Sallivan – Trainor*. กรุงเทพฯ: บริษัทซียูเคชั่น.
- นิตดา หงษ์วิวัฒน์. (2543). วินัยรากฐานการพัฒนาเด็ก (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: แสงแดด.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2555). วินัยในตนเองผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง. วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 17(1), 3-15.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น จำกัด.
- เบญญาภา หลวงราช. (2560). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. (วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. สาขาพัฒนศึกษา), มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- ประจักษ์พร เกียรติศิริ. (2558). การพัฒนาแบบวัดความมีวินัยในตนเองสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี. (วิทยานิพนธ์ ค.ม. สาขาวิจัยและประเมินผล การศึกษา), มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี, กาญจนบุรี.
- ประวีณ ณ นคร. (2558). หลักและวิธีการรักษาวินัย (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการ สำนักงาน ก.พ.
- ประเวศ วะสี. (2549). ระบบการเรียนรู้ใหม่ไปไหนวิกฤตแห่งยุคสมัย. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ.
- เปลื้อง ณ นคร. (2560). แปล ไทย-ไทย อ.เปลื้อง ณ นคร. Retrieved 6 พฤษภาคม 2563 <http://dictionary.sanook.com/search/dict-th-th-pleang>
- พัชรินทร์ คัสเศศรี. (2560). การพัฒนาชุดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมกลุ่มและเทคนิคแม่แบบ. (วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. สาขาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว), มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ไพบุลย์ ขำขันมะลี. (2548). การพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยด้านความรับผิดชอบของนักเรียน โรงเรียนหนองตอ อำเภोजตุรพัตร์พิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด. (รายงานการศึกษา ค้นคว้าอิสระ กศ.ม.), มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ยนต์ ชุ่มจิต. (2541). ความเป็นครู (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: พรินติงเฮ้าส์.

ยุรววัฒน์ คล้ายมงคล. (2542). Constructivist. Retrieved 6 พฤษภาคม 2563

<http://pioneer.netserv.chula.ac.th/~kyurawat/doc/constructivist.pdf>

ยุรววัฒน์ วุฒิเมธี. (2543). การพัฒนาชุมชนจากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: บางกอกบล็อก.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2553). พจนานุกรมศัพท์จิตวิทยา พ.ศ. 2553. กรุงเทพฯ: โอเดียนสแควร์.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). พจนานุกรมศัพท์ศึกษาศาสตร์ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2556.

กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.

ริเรื่องรอง รัตนวิไลสกุล. (2548). ความรู้สึกเชิงจริยธรรมความซื่อสัตย์และความรับผิดชอบของสังคมของสมาชิกรัฐสภาไทย. วารสารรามคำแหง, 22(2).

รุจิรี ภูสาระ. (2545). การพัฒนาหลักสูตรตามแนวปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ: บุ๊คพอยท์.

วัลภา สบายยิ่ง. (2542). จิตวิทยาเพื่อการดำรงชีวิต. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

วีณา ประชากุล. (2549). การพัฒนาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมด้านความมีวินัยของนักเรียนระดับ

ประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: ศูนย์วิจัยและพัฒนาสิ่งแวดล้อมเชิงคุณธรรมสำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน).

สถาบันราชานุกูล กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. (2551). คู่มือดูแลสุขภาพจิตเด็กวัยเรียน

(พิมพ์ครั้งที่ 4 Ed.). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

สนธยา พลศรี. (2547). ทฤษฎีและหลักการพัฒนาชุมชน (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. (2562). ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ:

สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมสุดา ผู้พัฒนาและศศิฉาย ธนะมัย. (2547). ความอดทน : แหล่งที่มาและปัจจัย. กรุงเทพฯ: ภาควิชา

อาชีวศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สำนักงานราชบัณฑิตยสภา. (2558). พจนานุกรมแปลไทย-ไทย. Retrieved 7 พฤษภาคม 2563

http://www.rtafa.ac.th/admin/thai/dictionaryrayalinstitute_%202542.html

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3. (2563). รายงานผลการดำเนินงาน

ประจำปีงบประมาณ 2563. กาฬสินธุ์: กลุ่มนโยบายและแผน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2560). แผนพัฒนาเศรษฐกิจ

และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564). กรุงเทพฯ.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

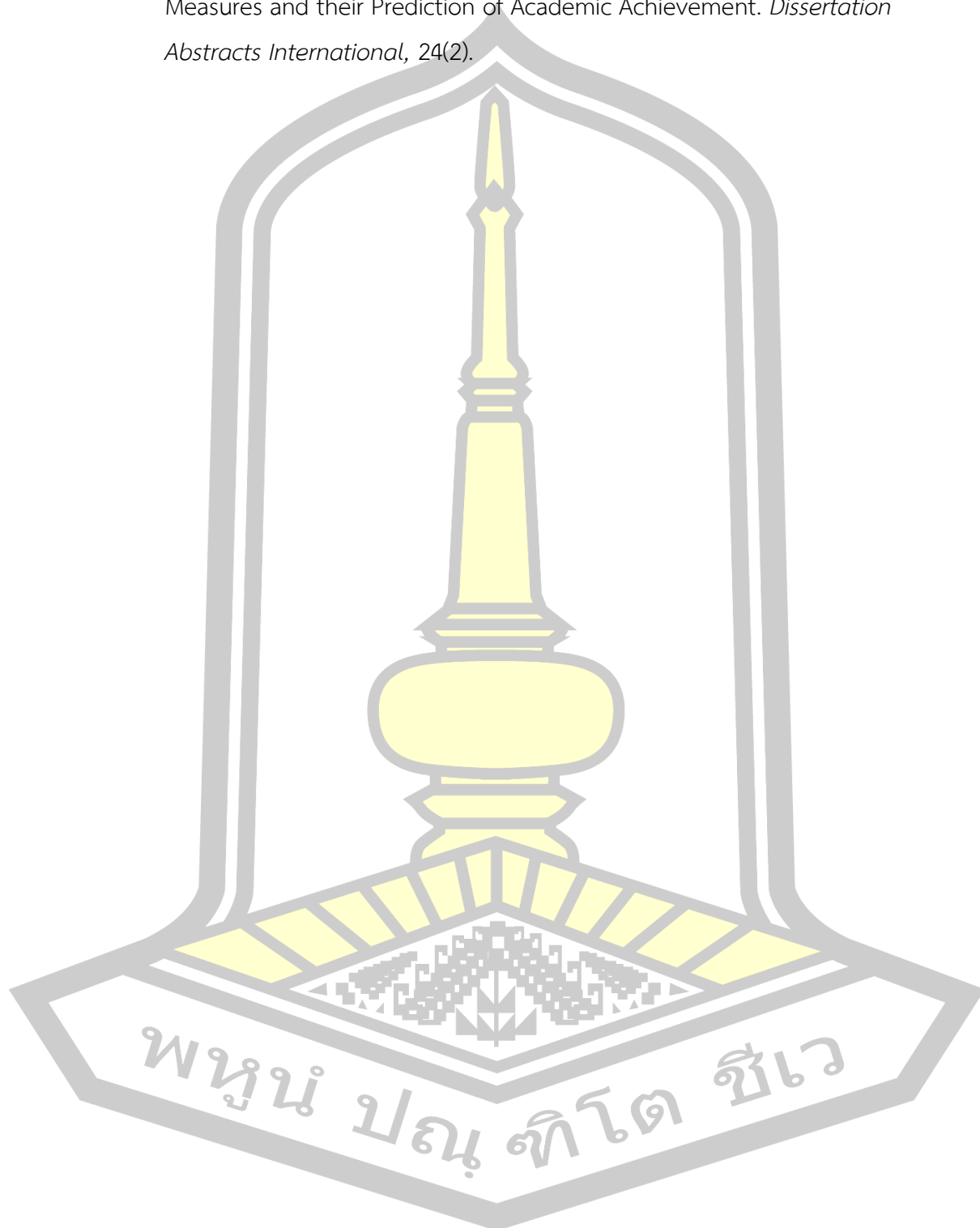
กระทรวงศึกษาธิการ.

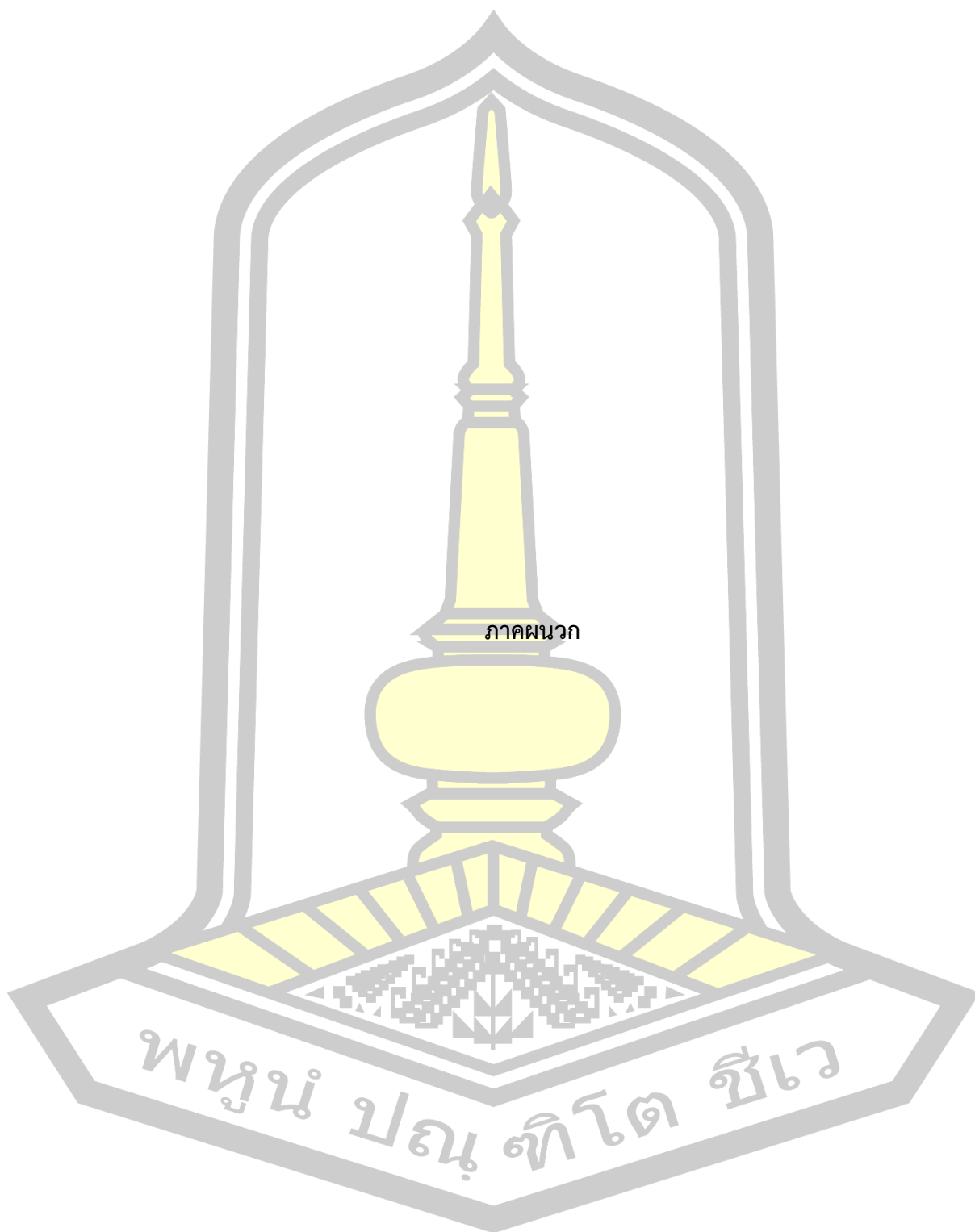
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). แนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2554). เอกสารการเสริมสร้างทักษะชีวิตตามจุดเน้นการพัฒนาโดยผู้ปกครอง “เอาถ่านทั้งบ้านเลย”. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. (2544). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ.2544-2549). กรุงเทพฯ สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579. กรุงเทพฯ: พรินทิวานกราฟฟิค จำกัด.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2561). รายงานผลการสังเคราะห์ ผลการวิจัยและพัฒนา รูปแบบ กลไกการเสริมสร้างวินัยในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: บริษัทพรินทิวานกราฟฟิค จำกัด.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). แนวทางการพัฒนาการวัดและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สำนักส่งเสริมการเมืองภาคพลเมือง. (2557). หลักสูตรและคู่มือความมีวินัย. กรุงเทพฯ: สถาบันพระปกเกล้า.
- สิริกร ลินสม. (2558). ปัจจัยที่มีผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 3. (วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. สาขาการจัดการศึกษา), มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์, กรุงเทพฯ.
- สุปชัย โกสินาม. (2557). การพัฒนาการเสริมสร้างวินัยด้านความรับผิดชอบของนักเรียน โรงเรียนบ้านหนองฮี อำเภอพยัคฆภูมิสิสัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มหาสารคามเขต 2. (วิทยานิพนธ์ ค.ม. สาขาการบริหารการศึกษา), มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- สุรพงษ์ ชูเดช. (2542). การพัฒนาวินัยในตนเองตามแนวทางไตรสิกขา. พ.ส.ล., 32(220).
- สุริยเดว ทรีปาตี และคณะ. (2552). ต้นทุนชีวิตเด็กและเยาวชนไทย : โครงการก้าวอย่างอย่างเข้าใจ ภายใต้การสนับสนุนของกองทุนโลก กระทรวงสาธารณสุข องค์การแพธ(PATH) (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เดือนตุลา.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2550). การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน *Classroom Action Research*. กรุงเทพฯ สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- อนุชา โสมาบุตร. (2556). ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์. Retrieved 6 พฤษภาคม 2563 <https://teacherweekly.wordpress.com/2013/09/25/constructivist-theory/>
- อรทิพา ส่องศิริ และคณะ. (2556). การศึกษาความมีวินัยในตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสยาม.
- อุษณีย์ โพธิ์สุข. (2542). รายงานการวิจัยรูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ ด้านแนะแนวและจิตวิทยา. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- Ausubel, D. P. (1965). *Ego Development and the Personality* (3rd ed.). New York Grune & Stratton.
- Aydin, B. (2009). Teacher Concepts on Students' Obtaining Self-control. *Procedia Social and Behavioral Sciences*, 1(1).
- Baruch, D. W. (1949). *New Ways in Discipline: and Your Child Today*. New York: Whittlesey House.
- Bear, G. G. (2010). *School Discipline and Self-discipline: a Practical Guide to Promoting Prosocial Student Behavior (Guilford Practical Intervention in the Schools)*. New York: The Guilford Press.
- Becker, H. S. (1960). *Notes on Concept of Commitment*. American: Journal of Sociallogy.
- Blašková, M. (2014). Influencing Academic Motivation, Responsibility and Creativity. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 159.
- Cazana, A. (2012). Self Regulated Learning Strategies-predictors of Academic Adjustment. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 33.
- Dawson, P., & Guare, R. (2010). *Executive Skills in Children and Adolescents : A Practical Guide to Assessment and Intervention (The Guilford Practical Intervention in the Schools Series)* (2nd Ed.). New York: The Guilford Press.
- Durksen, T. L., & Klassen, R. M. (2012). Pre-service Teachers' Weekly Commitment and Engagement during a Final Training Placement : a Longitudinal Mixed Methods Study. *Educational & Child Psychology*, 29(4).
- Good, C. V. (1973). *Dictionary of Education*. New York: McGraw-Hill.
- Kandel, E. (2013). The New Science of Mind and the Future of Knowledge. *Neuron*, 80(3).

- Lee, N. C. a. o. (2012). Academic Motivation Mediates the Influence of Temporal Discounting on Academic Achievement during Adolescence. *Trends in Neuroscience and Education*, 1(1).
- Lewis, T., Romi, S., Qui, X., & Katz, Y. J.,. (2005). Teachers' Classroom Discipline and Student Misbehavior in Australia, China and Israel. *Creative Education*, 6(11).
- Maten-Speksnijder, A. T. a. o. (2015). Learning to Attain an Advanced Level of Professional Responsibility. *Nurse Education Today*, 35(8).
- McWhirter, J. a. o. (2013). *At Risk Youth: a Comprehensive Response for Counselors, Teachers, Psychologists, and Human Services Professionals International Edition* (5th Ed.). United States of America: Brooks/Cole, Cengage Learning.
- Pavlina, S. (2005). Self discipline : willpower. Retrieved June 10, 2009
www.StevePavlina.com
- Reynolds, C. R. a. H., A.M., Jr., (2008). Assessing executive functions : A Life-span Perspective. *Psychology in the Schools*, 45(9).
- Rostam, A. H. a. o. (2015). Anticipating Academic Progress of Students on the Basis of Self-Discipline and Demographic Variables. *Mediterranean Journal of Social Sciences*, 6(1).
- Taylor, A. F., Kuo, F. E., & Sullivan, W. C. (2002). Views of Nature and Self-discipline : Evidence from Inner City Children. *Journal of Environmental Psychology*, 22(2).
- Wiggins, J. S. (1971). *The Psychology of Personality*. New York: Addison-Wesley.
- Willis, L. (1995). *Assertive Trainer*. Washington DC: McGraw – Hill.
- Yoder, J. a. P., W.,. (1988). *The Self-Confident Child*. New York: Harper and Row.
- Zettler, I. (2011). Self-control and Academic Performance : Two Field Studies on University Citizenship Behavior and Counterproductive Academic Behavior. *Learning and Individual Differences*, 21(11).
- Zhao, R. a. Y. L. K. (2015). The Role of Self-Discipline in Predicting Achievement for 10th Graders. *Journal of Intelligent Technologies and Applied Statistics*, 8(1).

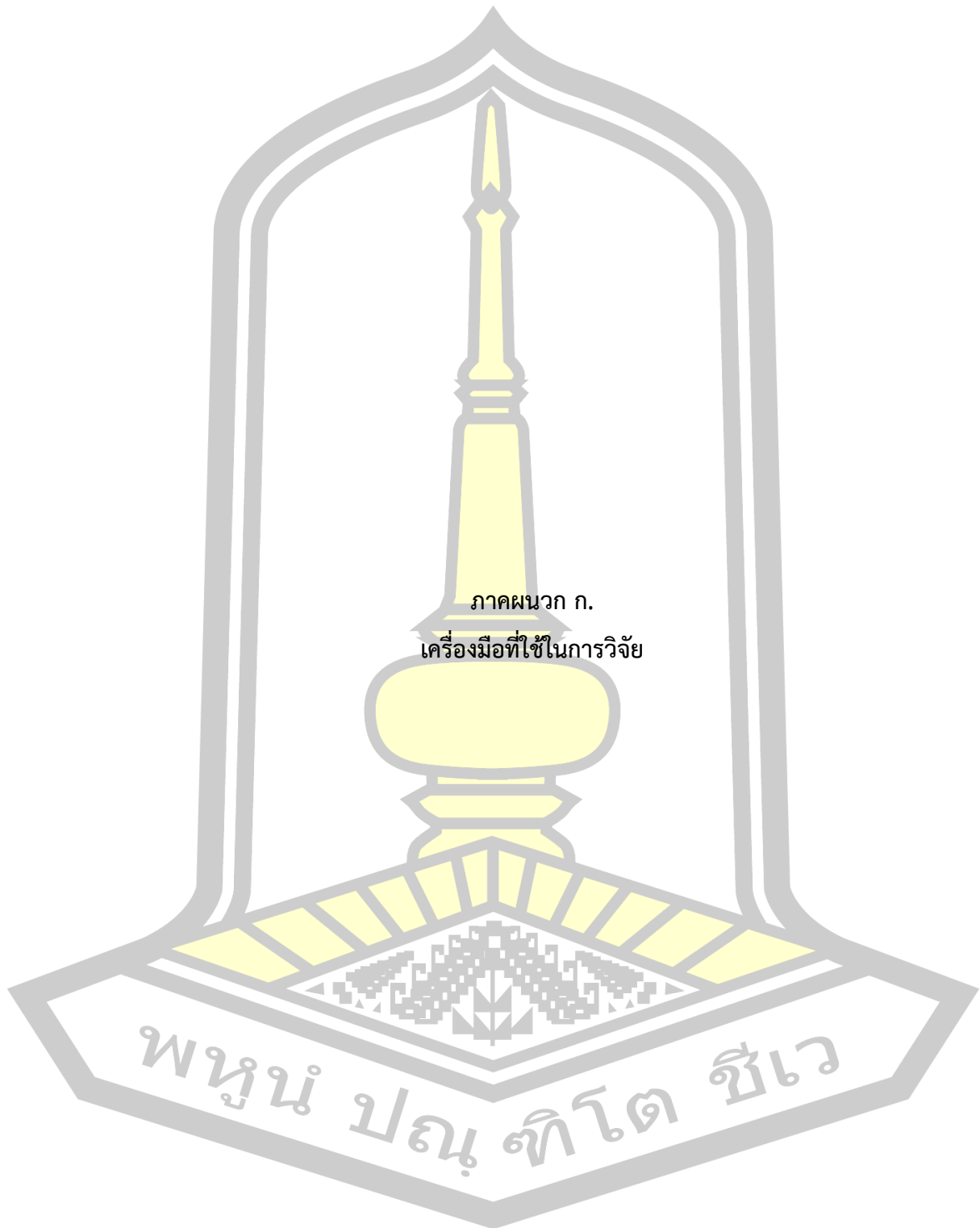
Zimmerman, B. J. (2014). Comparing Students' Self-Discipline and Self-Regulation Measures and their Prediction of Academic Achievement. *Dissertation Abstracts International*, 24(2).

ภาคผนวก

พหุบัณฑิตยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก.
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

พหุ ประถมศึกษา

แบบสอบถามสำหรับการวิจัย

เรื่อง การพัฒนาแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาการบริหารการศึกษาและพัฒนการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3

2. แบบสอบถามฉบับนี้มีทั้งหมด 3 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นข้อความเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์การเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 4 ด้าน ดังนี้

1. ความมุ่งมั่น
2. ความอดทน
3. ความรับผิดชอบ
4. ความเชื่อมั่นในตนเอง

3. ขอความกรุณาตอบแบบสอบถามความเป็นจริง และครบทุกข้อ

ขอขอบพระคุณอย่างสูงที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

พูน ปน กิต ชเว

นางสาวศุภวรรณ ทองลาด

นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ตอนที่ 1

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. สถานภาพตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม

- () ผู้บริหารสถานศึกษา
- () ครูผู้รับผิดชอบงานวินัยของนักเรียน

2. ขนาดของโรงเรียน

- () ขนาดเล็ก มีนักเรียนตั้งแต่ ต่ำกว่า 120 คน
- () ขนาดกลาง มีนักเรียนตั้งแต่ 121 – 300 คน
- () ขนาดใหญ่ มีนักเรียนตั้งแต่ 301 คนขึ้นไป

ตอนที่ 2

ข้อคำถามสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์การเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน

คำชี้แจง

โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ทั้งในสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ โดยมีเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

- 5 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถาม

ข้อ	วินัยในตนเองของนักเรียน	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
0	นักเรียนมีความมั่นคงทางอารมณ์	✓							✓		

คำอธิบาย

จากตัวอย่าง ข้อที่ 0 ผู้ตอบทำเครื่องหมาย ✓

ในช่องสภาพปัจจุบัน ระดับ 5 หมายความว่า **ความเป็นจริงในปัจจุบัน**
นักเรียนมีความมั่นคงทางอารมณ์ อยู่ในระดับมากที่สุด

ในช่องสภาพที่พึงประสงค์ ระดับ 3 หมายความว่า **ความคาดหวังในปัจจุบัน**
นักเรียนมีความมั่นคงทางอารมณ์ อยู่ในระดับปานกลาง

วินัยในตนเองของนักเรียน	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
7. นักเรียนแก้ไขปัญหาด้วยความรู้สึกที่มั่นคง										
8. นักเรียนมีลักษณะนิสัยชอบแสดงตัว										
9. นักเรียนมีความกล้าของบุคคล										
การยกย่องและมีความเข้าใจในตนเองได้ด้วยตนเอง										
10. นักเรียนเห็นคุณค่าในตัวเอง										
11. นักเรียนยอมรับผลที่เกิดขึ้นด้วยความพอใจและภาคภูมิใจ										
ตั้งจุดมุ่งหมายไว้สูงและคิดว่าจะทำให้สำเร็จ										
12. นักเรียนมีความรอบคอบและแผนงาน										
13. นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ชอบสิ่งแปลกๆ ใหม่ๆ										
ความเป็นผู้นำ										
14. นักเรียนมีเป้าหมายที่ชัดเจน										
15. นักเรียนมีความรับผิดชอบ										
16. นักเรียนสามารถตัดสินใจได้										
17. นักเรียนสามารถปรับตัวกับสถานการณ์ใหม่										

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง
นางสาวศุภวรรณ ทองลาด

พูน ปณ ทิโต ชัย

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

เรื่อง การพัฒนาแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3

คำชี้แจง

1. แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3
2. แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้มีทั้งหมด 2 ตอน
ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์
ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 เป็นประเด็นให้ผู้สัมภาษณ์
3. ข้อมูลที่ท่านให้สัมภาษณ์นี้นำไปใช้เพื่อการวิจัยเท่านั้น ไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อท่านทั้งสิ้นเพื่อจะได้เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการนำผลการวิจัยไปพัฒนาแนวทางเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ซึ่งผู้วิจัยหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านในครั้งนี้และขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

นางสาวศุภวรรณ ทองลาด

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

พูน ปรณ ทิโต ชัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล

ผู้ให้สัมภาษณ์

.....

ตำแหน่ง

.....

ผู้สัมภาษณ์

.....

วัน/เดือน/ปี ที่สัมภาษณ์ สถานที่สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 ข้อคำถามในการสัมภาษณ์

1. สถานศึกษามีวิธีการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนในด้านความมุ่งมั่นอย่างไรบ้าง

.....

2. สถานศึกษามีวิธีการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนในด้านความอดทนอย่างไรบ้าง

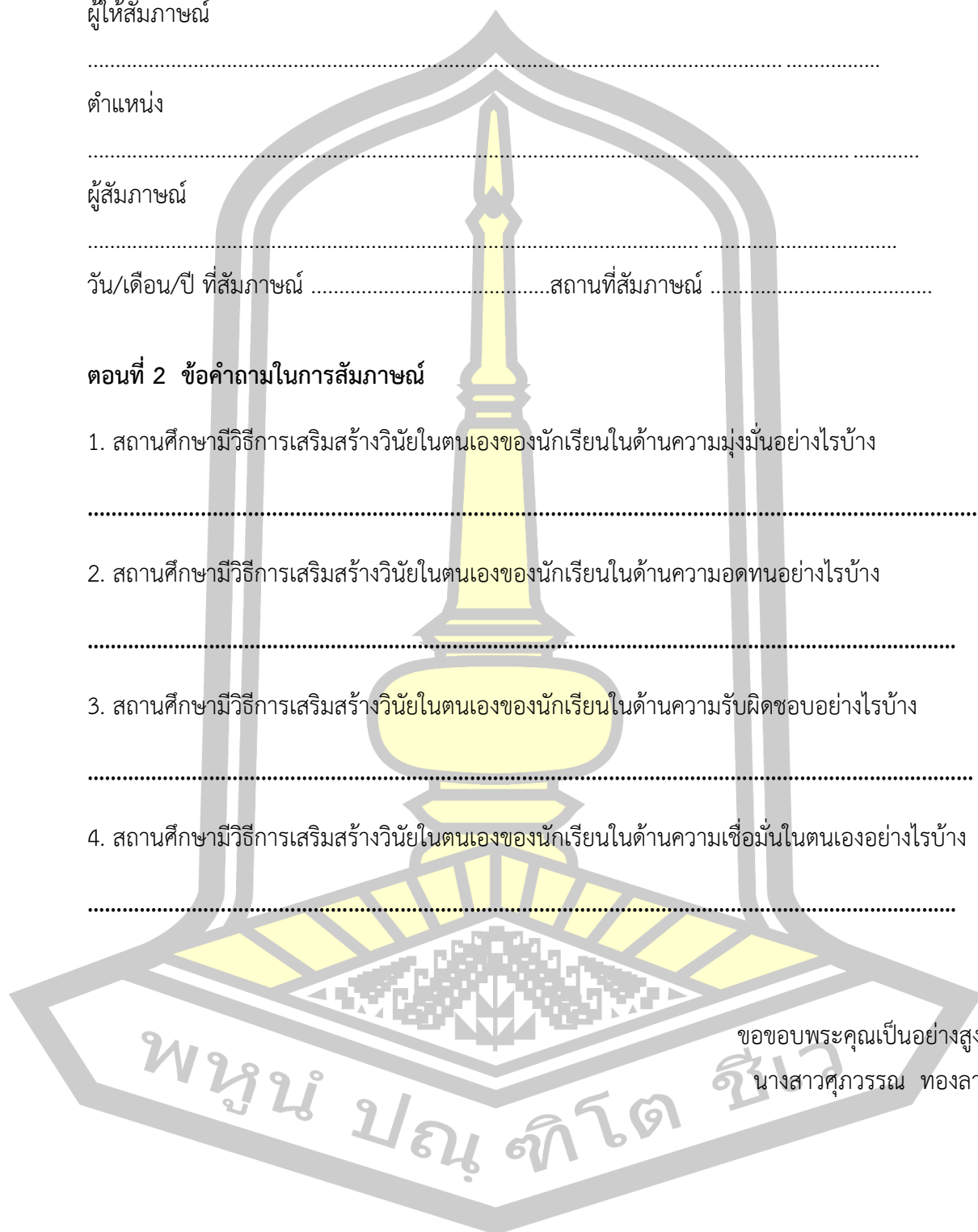
.....

3. สถานศึกษามีวิธีการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนในด้านความรับผิดชอบอย่างไรบ้าง

.....

4. สถานศึกษามีวิธีการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนในด้านความเชื่อมั่นในตนเองอย่างไรบ้าง

.....

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง
นางสาวศุภวรรณ ทองลา

แบบประเมิน

การพัฒนาแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3

คำชี้แจง :

1. เครื่องมือที่ใช้ในครั้งนี้เป็นแบบประเมินการพัฒนาแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ในประเด็นความเหมาะสมและความเป็นไปได้

2. โปรดพิจารณาการพัฒนาแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3

3. โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องความคิดเห็นแต่ละช่อง โดยกำหนดเกณฑ์ระดับคะแนน ดังนี้

5 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ ในระดับมาก

3 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ ในระดับน้อยที่สุด

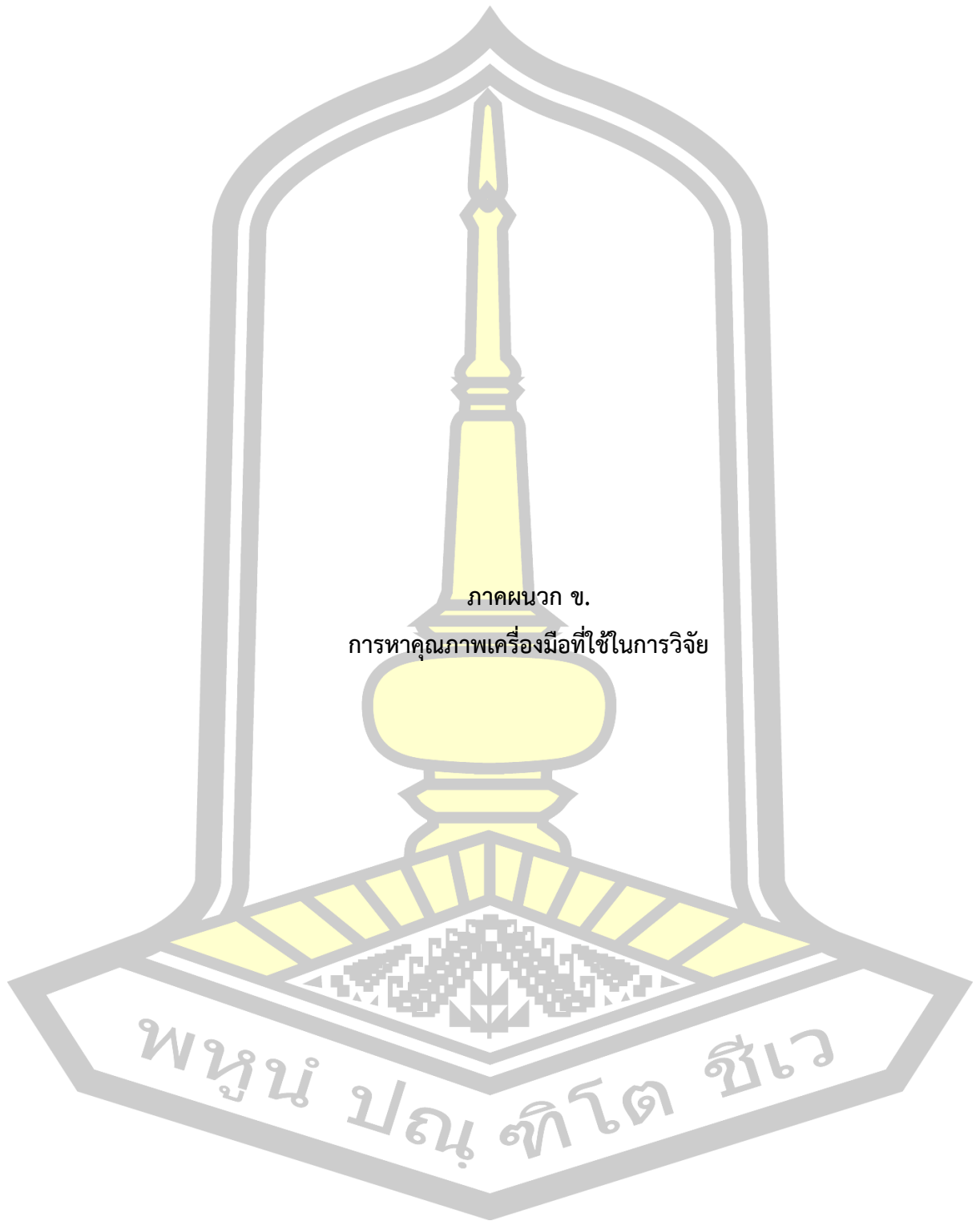
ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ศุภวรรณ ทองลาด

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาบริหารและพัฒนาศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

พูน ปรณ ทิโต ชัย

ภาคผนวก ข.

การหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

พหุจน์ ปณฺ ทิโต ชีเว

ตาราง 31 ผลการประเมินความสอดคล้อง (IOC) แบบสอบถามสภาพปัจจุบันสภาพพึงประสงค์

แบบสอบถามข้อที่	ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1. ความมุ่งมั่น							
1	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
2	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
3	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
4	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
5	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
6	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
7	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
8	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
9	+1	+1	+1	+1	0	0.8	สอดคล้อง
10	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
11	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
12	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
13	0	+1	+1	+1	+1	0.8	สอดคล้อง
14	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
15	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
2. ความอดทน							
1	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
2	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
3	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
4	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
5	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
6	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
7	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
8	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
9	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง

แบบสอบถามข้อที่	ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
10	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
3. ความรับผิดชอบ							
1	0	+1	+1	+1	+1	0.8	สอดคล้อง
2	+1	0	+1	+1	+1	0.8	สอดคล้อง
3	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
4	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
5	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
6	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
7	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
8	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
9	+1	0	+1	+1	+1	0.8	สอดคล้อง
4. ความเชื่อมั่นในตนเอง							
1	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
2	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
3	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
4	+1	+1	0	+1	+1	0.8	สอดคล้อง
5	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
6	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
7	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
8	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
9	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
10	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
11	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
12	+1	+1	+1	+1	0	0.8	สอดคล้อง
13	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
14	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
15	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง

แบบสอบถามข้อที่	ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
16	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
17	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง

ตาราง 32 ค่าอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

แบบสอบถามข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	
	สภาพปัจจุบัน	สภาพที่พึงประสงค์
1. ความมุ่งมั่น		
1	0.44	0.52
2	0.45	0.79
3	0.62	0.69
4	0.70	0.79
5	0.31	0.38
6	0.71	0.71
7	0.45	0.83
8	0.32	0.81
9	0.37	0.38
10	0.38	0.82
11	0.33	0.76
12	0.80	0.70
13	0.72	0.49
14	0.46	0.58
15	0.35	0.78
2. ความอดทน		
1	0.35	0.56
2	0.48	0.82
3	0.41	0.66
4	0.43	0.52

แบบสอบถามข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	
	สภาพปัจจุบัน	สภาพที่พึงประสงค์
5	0.35	0.79
6	0.56	0.83
7	0.62	0.54
8	0.38	0.78
9	0.47	0.83
10	0.67	0.75
3. ความรับผิดชอบ		
1	0.47	0.76
2	0.53	0.83
3	0.38	0.78
4	0.45	0.62
5	0.37	0.47
6	0.82	0.62
7	0.32	0.77
8	0.64	0.84
9	0.32	0.62
4. ความเชื่อมั่นในตนเอง		
1	0.42	0.67
2	0.36	0.43
3	0.30	0.72
4	0.49	0.59
5	0.41	0.55
6	0.37	0.51
7	0.38	0.57
8	0.72	0.64
9	0.43	0.65
10	0.54	0.46
11	0.49	0.56

แบบสอบถามข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	
	สภาพปัจจุบัน	สภาพที่พึงประสงค์
12	0.48	0.49
13	0.63	0.70
14	0.46	0.53
15	0.34	0.68
16	0.38	0.55
17	0.63	0.78

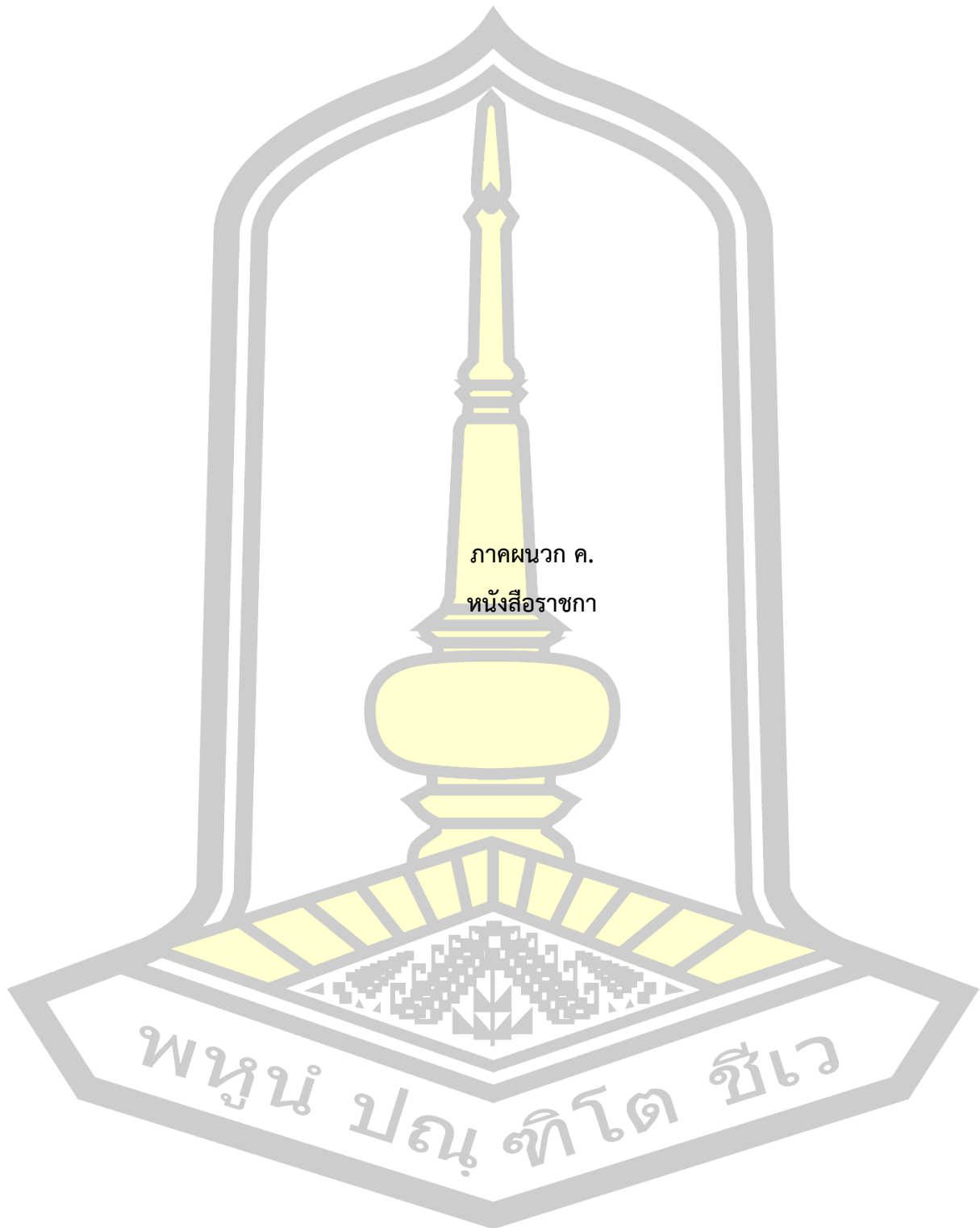
จากตาราง 32 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามสภาพปัจจุบันของการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 3 ตั้งแต่ 0.30 - 0.82 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพปัจจุบันของการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 3 เท่ากับ 0.95 ส่วนค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามสภาพที่พึงประสงค์ของการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 3 ตั้งแต่ 0.43 - 0.84 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพที่พึงประสงค์ของการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 3 เท่ากับ 0.96

ตาราง 33 ผลการประเมินความสอดคล้อง (IOC) แบบสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์ข้อที่	ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1. การเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนด้านความมุ่งมั่น	+1	+1	0	+1	+1	0.8	สอดคล้อง
2. การเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนด้านความอดทน	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
3. การเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนด้านความรับผิดชอบ	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
4. การเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนด้านความเชื่อมั่นในตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง

ตาราง 34 ผลการประเมินความสอดคล้องแบบประเมินแนวทางการพัฒนาการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน

แบบประเมินข้อที่	ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1. การเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนด้านความมุ่งมั่น							
1	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
2	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
3	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
4	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
2. การเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนด้านความอดทน							
1	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
2	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
3	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
4	+1	+1	0	+1	+1	0.8	สอดคล้อง
3. การเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนด้านความรับผิดชอบ							
1	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
2	+1	+1	0	+1	+1	0.8	สอดคล้อง
3	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
4	+1	+1	+1	0	+1	0.8	สอดคล้อง
5	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
6	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
4. การเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนด้านความเชื่อมั่นในตนเอง							
1	+1	0	+1	+1	+1	0.8	สอดคล้อง
2	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
3	+1	+1	0	+1	+1	0.8	สอดคล้อง
4	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง

ภาคผนวก ค.

หนังสือราชกา

พหุณํ ปณฺ ทิโต ชีเว

ที่ อว 0605.5(2)/ว2405

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

13 สิงหาคม 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.เจษฎา คณะโยธา

ด้วย นางสาวศุภวรรณ ทองลาด นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง : "การพัฒนาแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร. พชรวิทย์ จันทศิริศิริ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0982672120

มหาสารคาม

ที่ อว 0605.5(2)/ว2405

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

13 สิงหาคม 2563

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.จุฬาลักษณ์ ภูปัญญา

ด้วย นางสาวศุภวรรณ ทองลาด นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนา
การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง : "การพัฒนา
แนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์
เขต 3" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี
รองศาสตราจารย์ ดร. พชรวิทย์ จันทร์ศิริสิริ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และ
มีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ
ที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า
คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รุ่งสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์ โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0982672120

ที่ อว 0605.5(2)/2405

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

13 สิงหาคม 2563

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน นายเทวิล ศรีสองเมือง

ด้วย นางสาวศุภวรรณ ทองลาด นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง : “การพัฒนาแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร. พรววิทย์ จันทร์ศิริสิริ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร. รุ่งสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0982672120

ที่ อว 0605.5(2)/ว2405

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

13 สิงหาคม 2563

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน นายฉลาด อาจสนาม

ด้วย นางสาวศุภวรรณ ทองลาด นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง : "การพัฒนาแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดำเนินการตามหลักสูตร (กศ.ม.) การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร. พชรวิทย์ จันทร์ศิริลลิต เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รุ่งสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0982672120

ที่ อว 0605.5(2)/ว2405

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

13 สิงหาคม 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน นางวารุณันท์ รินลา

ด้วย นางสาวศุภวรรณ ทองลาด นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง : "การพัฒนาแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร. พชรวิทย์ จันทร์ศิริลือ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้ เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิตินจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รุ่งสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิติน 0982672120

ที่ อว 0605.5(2)/ว2406

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

13 สิงหาคม 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน.....

ด้วย นางสาวศุภวรรณ ทองลาด นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนา การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง : "การพัฒนา แนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 3" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดำเนินการ (กศ.ม.) การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร. พชรวิทย์ จันทร์ศิริสิริ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้ เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ใ้ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นางสาวศุภวรรณ ทองลาด ทำการทดลองใช้เครื่องมือเพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รุ่งสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0982672120

ที่ อว 0605.5(2)ว2407

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

13 สิงหาคม 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน

ด้วย นางสาวศุภวรรณ ทองลาด นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง : "การพัฒนาแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดำรงหลักสูตร (กศ.ม.) การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร. พชรวิทย์ จันทร์ศิริสิริ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านได้อนุญาตให้ นางสาวศุภวรรณ ทองลาด เก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รุ่งสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0982672120

ที่ อว 0605.5(2)/ว3380

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

7 ธันวาคม 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล สถานศึกษาที่มีวิธีปฏิบัติที่ดีเยี่ยม

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสมเด็จพระประชานุเคราห์

ด้วย นางสาวศุภวรรณ ทองลาด นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง : “การพัฒนาแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.เพชรวิทย์ จันทร์ศิริลลิต เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเก็บข้อมูล สถานศึกษาที่มีวิธีปฏิบัติที่ดีเยี่ยม เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โนมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0982672120

ที่ อว 0605.5(2)/ว3380

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

7 ธันวาคม 2563

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล สถานศึกษาที่มีวิธีปฏิบัติที่ดีเยี่ยม

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนค่างพิทยาคม

ด้วย นางสาวศุภวรรณ ทองลาด นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง : “การพัฒนาแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าตามหลักสูตร (กศ.ม.) การบริหารและพัฒนาศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.พชรวิทย์ จันทร์ศิริสิริ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเก็บข้อมูล สถานศึกษาที่มีวิธีปฏิบัติที่ดีเยี่ยม เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0982672120

ที่ อว 0605.5(2)/ว3413

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

9 ธันวาคม 2563

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล สถานศึกษาที่มีวิธีปฏิบัติที่ดีเยี่ยม

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสกลวิทยานายิน

ด้วย นางสาวศุภวรรณ ทองลาด นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง : “การพัฒนาแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหริ่ง เขต ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.เพชรวิทย์ จันทร์ศิริลือ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล สถานศึกษาที่มีวิธีปฏิบัติที่ดีเยี่ยม เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รุ่งสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0982672120

ที่ อว 0605.5(2)/ว3370

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

7 ธันวาคม 2563

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน ดร. วิภา สายรัตน์

ด้วย นางสาวศุภวรรณ ทองลาด นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง : “การพัฒนาแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร. พชรวิทย์ จันทร์ศิริลิล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้ เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการพัฒนาแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต ๓ เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร. รุ่งสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0982672120

ที่ อว 0605.5(2)/ว3370

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

7 ธันวาคม 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน ดร.สุชัยญา เยื้องกลาง

ด้วย นางสาวศุภวรรณ ทองลาด นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง : “การพัฒนาแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหาลีนธุ์ เขต ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) การบริหารและพัฒนการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ดร.พชรวิทย์ จันทร์ศิริสิริ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิการพัฒนาแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหาลีนธุ์ เขต ๓ เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0982672120

ที่ อว 0605.5(2)/ว3443

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

15 ธันวาคม 2563

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นางสาวจิมัฐตา วรรณเกษม

ด้วย นางสาวศุภวรรณ ทองลาด นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง : “การพัฒนาแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร. พชรวิทย์ จันทร์ศิริสิริ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการพัฒนาแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต ๓ เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร. รังสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0982672120

ที่ อว 0605.5(2)/ว3494

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

18 ธันวาคม 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นางเยาวลักษณ์ ศิริลักษณ์

ด้วย นางสาวศุภวรรณ ทองลาด นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง : “การพัฒนาแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.เพชรวิทย์ จันทร์ศิริลลิต เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการพัฒนาแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต ๓ เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0982672120

ที่ อว 0605.5(2)/ว3370

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

7 ธันวาคม 2563

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นายศักดิ์สิทธิ์ แสนเมืองชิน

ด้วย นางสาวศุภวรรณ ทองลาด นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง : “การพัฒนาแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดมหลักสูตร (กศ.ม.) การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร. พชรวิทย์ จันทร์ศิริสิริ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการพัฒนาแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต ๓ เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รุ่งสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0982672120

ที่ อว 0605.5(2)/ว3443

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

15 ธันวาคม 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นายสิทธิพร ไกยเดช

ด้วย นางสาวศุภวรรณ ทองลาด นิลิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง : “การพัฒนาแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหาลินธุ์ เขต ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.เพชรวิทย์ จันทร์ศิริสิริ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิการพัฒนาแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหาลินธุ์ เขต ๓ เพื่อนิลิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0982672120

ที่ อว 0605.5(2)/ว3370

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

7 ธันวาคม 2563

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน ว่าที่ร้อยตรีสรวิศ โคตรมา

ด้วย นางสาวศุภวรรณ ทองลาด นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง : “การพัฒนาแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต ๓” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร. พชรวิทย์ จันทร์ศิริลือ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

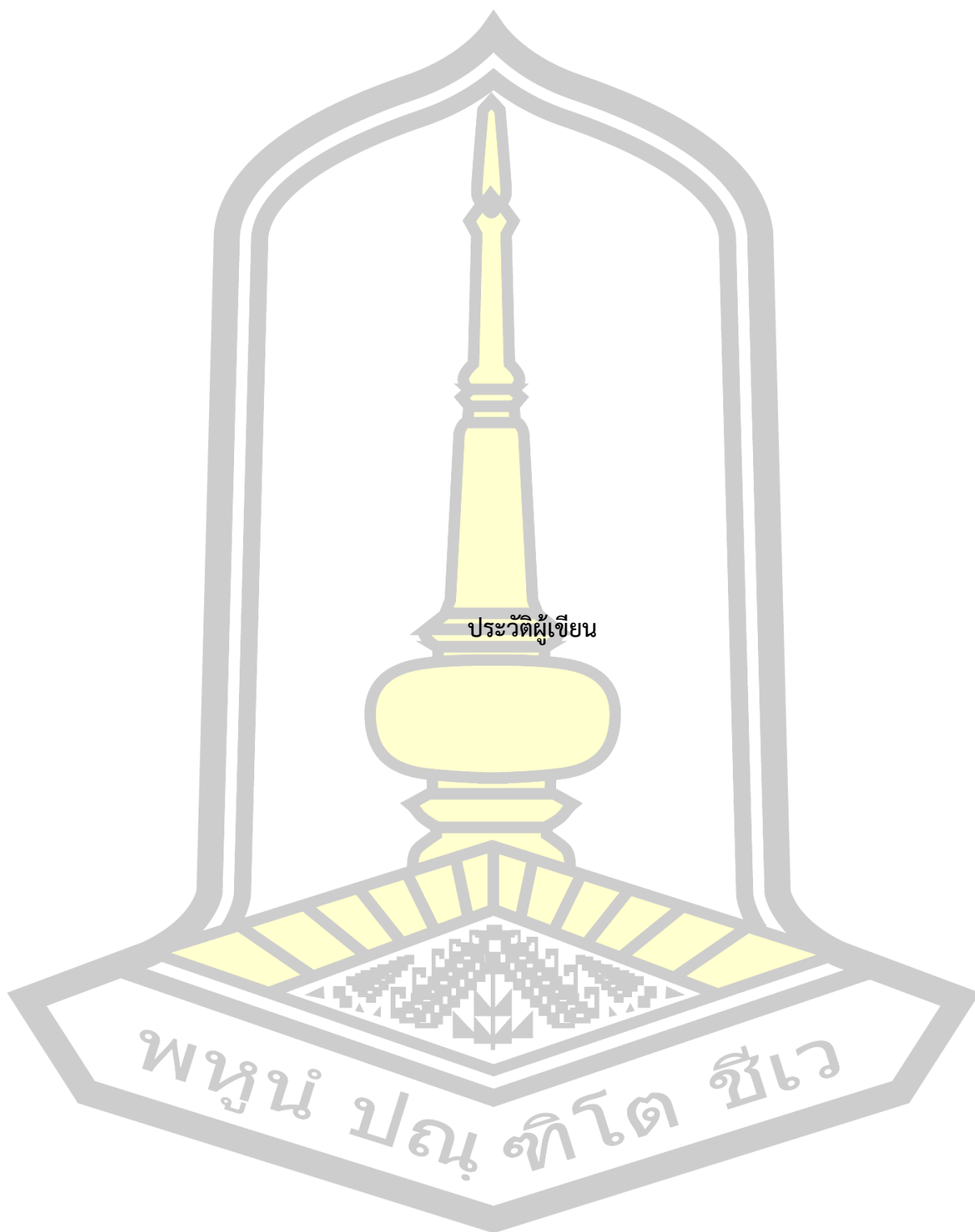
เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิการพัฒนาแนวทางการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต ๓ เพื่อผลิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0982672120

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นางสาวศุภวรรณ ทองลาด
วันเกิด วันที่ 18 มิถุนายน พ.ศ. 2536
สถานที่เกิด อำเภอกุฉีชุม จังหวัดชัยภูมิ ประเทศไทย
สถานที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 95 หมู่ 7 ตำบลบ้านแก้ง อำเภอกุฉีชุม จังหวัดชัยภูมิ
รหัสไปรษณีย์ 36110
ตำแหน่งหน้าที่การงาน ครู ค.ศ.1
สถานที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนบ้านโนนชาติ ตำบลหนองแวง อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์
รหัสไปรษณีย์ 46150
ประวัติการศึกษา พ.ศ. 2554 มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกุฉีชุม
อำเภอกุฉีชุม จังหวัดชัยภูมิ
พ.ศ.2560 ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) สาขาวิชา คณิตศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
พ.ศ. 2564 ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาการบริหาร
และพัฒนการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

พูนุ่ ปณุ่ ทีโตะ ชีเว